

4198

Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΦΕΓΓ

« Καλὸς στρατιώτης
Ἰησοῦ Χριστοῦ »

—Β'. Τμ. β'. 3.

Μετάφρ. ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ

MARSHALL BROOMHALL

ΣΙΣΜΑΝΟΓΛΙΟΥ
ΜΕΓΑΡΟ

Ἐν Κωνσταντινουπόλει

Τύποις Η. Μ. Σαχάν

1924

ΟΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΦΕΓΓ

« Καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ »

—Β' Τμ. β', 3.

Μετάφρασις ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ
τοῦ MARSHALL BROOMHALL

Ἐν Κωνσταντινουπόλει

Τύποις Η. Μ. Σειτάν

1924

Ἡ βιογραφία τοῦ περιωνόμου Κινέζου Στρατηγοῦ Φέγγ, καθὼς καὶ οἰουδήποτε ἄλλου ὑπηρετοῦ τοῦ Χριστοῦ ἐμπεριέχει οὐ μόνον τὰ πρακτικὰ ἐκάστης ἡμέρας τοῦ βίου του, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐξεικόνισιν τοῦ πνεύματος τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ ζωὴ ἐν συνίσταται τόσον ἐκ πράξεων, ὅσον ἐκ τῆς στάσεως τῆς καρδίας του, καὶ ἐκ τῆς μαρτυρίας αὐτοῦ ὑπὲρ τοῦ Σωτῆρος. Ὁ Στρατηγὸς Φέγγ πολλάκις εἶχε δυσκολίας εἰς τὸ νὰ συνδυάξῃ τὰ ἔθιμα τῆς πατρίδος του μετὰ τῶν Χριστιανικῶν του ἀρχῶν. Ἐφ' ὅσον δὲ κατορθώνει νὰ προσηλυτηθῇ μᾶλλον εἰς τὸν Σωτῆρά του, παρὰ εἰς τὰ φρονήματα τοῦ λαοῦ του, ἐπὶ τόσον γίνεται ὁδηγὸς τῶν Χριστιανῶν ὁμογενῶν του καὶ θεῖγμα χάριτος διὰ πάντας. Μία περίστασις ἣτις συνέβη μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ παρόντος βιβλίου εἰς τὴν Ἀγγλικήν, ἀναφέρεται ἐνταῦθα ὡς παράδειγμα τῆς πνευματικῆς νίκης τοῦ κατὰ δυσκόλους περιστάσεις. Ἡ ἀγαπητὴ σύζυγος τοῦ Στρατηγοῦ Φέγγ, ἣτις ἦτο ἐπίσης θερμὴ χριστιανή, ἀπεβίωσεν. Οἱ φίλοι του λοιπὸν οἱ κατέχοντες ὑψηλὰς θέσεις κυβερνητικὰς, τὸν συνεβούλευον νὰ λάβῃ καλὴν καὶ τιμίαν γυναικα τῶν ἀνωτέρων τάξεων μὴ οὕσα ὅμως Χριστιανή. Ἡ τοιαύτη σύζευξις ἤθελε δώσῃ εἰς αὐτὸν ἀναμιγνύμενος περισσοτέραν ἐπιρροήν, σχετικῶς πρὸς τὴν κυβέρνησιν. Ὁ ταπεινὸς ὅμως οὗτος ὁπαδὸς τοῦ Χριστοῦ ἠρνήθη νὰ προβῇ εἰς τοιοῦτον βῆμα, προσηύχας νὰ λάβῃ Χριστιανήν, ἂν καὶ αὕτη ἐν εἰχὴ τὴν ὑψηλὴν θέσιν, οὔτε τὴν ἐπιρροήν τῆς ἄλλης. Ὁ πάντοτε ἐπικαλούμενος τὴν θέλειν ὁδηγίαν ἀφεύκτως θ' ἀκούσῃ τὸ «Εἰδ, δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ,» ἂν καὶ ἐν ἀπολύτῃ τῇς ὑψηλοτέραις θέσιν τοῦ κόσμου τούτου.

Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν θριαμβεύει εἰς πολλὰς καρδίας μετὰ τῶν εἰσελολατρῶν σήμερον ὡς δοξάζομεν τὸ ὄνομα τοῦ Ὑψίστου ἀναγινώσκοντες τὴν ἱστορίαν ἑνὸς τοιοῦτου θριάμβου.

Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΦΕΓΓ

«Καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ»

— Β'. Τιμ. β'. 3

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 1ον

Εὐρωπιος Χριστιανισμός

Πολὺς λόγος γίνεται περὶ τοῦ ἐν Κίνᾳ ἐμφανισθέντος στρατηγοῦ Φέγγ, ὅστις γενόμενος Χριστιανὸς προεκάλεσε τὴν γενικὴν προσοχὴν καὶ ἐκτίμησιν τοῦ ἐπίσης χριστιανικοῦ ἐξ Ἰθαγενῶν τάγματος αὐτοῦ. Καὶ ἐπειδὴ ὁ βίος καὶ ἡ χριστιανικὴ ἑρμεία του εἶνε ἀρκετὰ χαροποιαὶ καὶ ἐνθαρρυντικαί, διὰ τοῦτο προτιθέμεν εἰς τὸ ἡμέτερον κοινὸν τὴν παροῦσαν μετάφρασιν ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ ὡς ἐντρόφημα καὶ διδακτικὸν μάθημα ἀπομιμήσεως.

Ἡ ἀντίθεσις μεταξὺ τοῦ εὐσεβοῦς καὶ καλῶς γυμνασμένου τάγματος τοῦ στρατηγοῦ Φέγγ, καὶ τῶν λοιπῶν κατὰ τύπον στρατιωτῶν ἐν Κίνᾳ, παρουσιάζει ἐκπληκτικὴν διαφορὰν. «Δὲν γίνεται χρήσις καλοῦ σιδήρου πρὸς κατασκευὴν καρπίων, οὔτε καταγράφονται καλοὶ ἄνθρωποι διὰ νὰ γείνουν στρατιῶται,» λέγει μία Κινεζικὴ παροιμία. Πράγματι δὲν εἶνε ποτὶς ὑπερβολή, ἂν εἴπῃ τις ὅτι δὲν ὑπάρχει στρατὸς καλὸς ἐν Κίνᾳ, ἐκτὸς τῶν στρατιω-

τῶν τοῦ Στρατηγοῦ Φέγγ. Ὁ λαὸς ἐκεῖ πάντοτε τρομάζει ἀπὸ τὴν ἐμφάνισιν τῶν ἰθαγενῶν στρατευμάτων οὐχὶ ὀλιγώτερον, παρὰ ἀπὸ τῆς ληστερικᾶς συμμορίας. Οἱ λησταί, βεβαίως, εἶνε γενικῶς μὴ πληρωθέντες ἢ ἀπολυθέντες στρατιῶται, οἵτινες σήμερον εἶνε εἰς τὸν τακτικὸν στρατὸν, καὶ αὐριὸν πειραταὶ καὶ λεηλάται.

Ἡ ληστευσις τῆς ταχείας ἀμαξοστοιχίας κατὰ τὴν νύκτα εἰς τὸν σιδηρόδρομον Πεκίνου—Πουκάου, καὶ ἡ αἰχμαλώτισις 20 καὶ πλέον Ἀγγλῶν καὶ Ἀμερικανῶν ἐπισιτατῶν ὁμοῦ μὲ μέγαν ἀριθμὸν Κινέζων αἰχμαλώτων, ἐπιστοποίησεν εἰς τὸν κόσμον τὰς μεγάλας ἀταξίας, αἵτινες ἠδύνατον σταθερῶς ἐν Κίνα κατὰ τὴν τελευταίαν δωδεκαετίαν. Τὸ χάος ἐν Κίνα ὅπερ ἀνησύχησε καὶ ἐτάραξε τοὺς ξένους Πρέσβεις, καθὼς καὶ τὰς πολιτικὰς ἀρχὰς τῆς Κίνας, κατέληξεν εἰς τὴν τολμηρὰν ἀπολύτρωσιν διὰ τῆς ἀξιοσημειώτου προσπάθειας τοῦ Χριστιανοῦ Στρατηγοῦ Φέγγ Γιούσιαγγ, περὶ τοῦ ὁποῦ προκειται νὰ ὁμιλήσωμεν.

Στρατηγός, ὅστις διατάττει ἡμέρας νηστείας καὶ προσευχῆς διὰ τὴν πολὺ χρειαζομένην βροχήν, ὅστις εἶδει ἐπιδόματα εἰς τὸν ἡττημένον στρατὸν (τῆς ἀντιπολιτεύσεως), ὥστε νὰ διαλυθῇ καὶ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὰς οἰκίας του, καὶ τοῦ ὁποῦ τὰ τάγματα ραδίζουν εἰς τὴν νικημένην πόλιν ψάλλοντα χριστιανικοὺς ὕμνους, ὅν εἶνε βεβαίως τυχαῖος ἄνθρωπος. Καὶ ὅλα ταῦτα καὶ περισσότερα ἀκόμη ἀλλ'εἴδουν διὰ τὸν στρατηγὸν Φέγγ. Εἶνε πολὺ θαυμαστὸν, καὶ σημεῖον πλήρες ἐλπίδων, ἡ ἐμφάνισις ἐν Κίνα τοιοῦτου ἀνδρὸς σήμερον.

Μὲ ἀνάστημα 6 ποδῶν, ὄψιν ἐκπληκτικὴν, καὶ ἰσχυρὰν κατασκευὴν, εἶνε φύσει γεννημένος στρατιώτης κατὰ τὸ σῶμα καὶ κατὰ τὸ πνεῦμα. «Τὸ πρόσωπόν του εἶνε σο-

δαρόν, καὶ ἀξιοπρεπές, καὶ πλήρες γοητείας, πρὸ πάντων εἶνε πολὺ συγκινημένος. Ἐν αὐτῷ ἐνοῦνται τὰ στρατηγικὰ προσόντα τῶν ἐπιφανῶν ἀνδρῶν τῆς ἱστορίας μετὰ τοῦ χριστιανικοῦ χαρακτήρος.» Εἶνε ἀνὴρ τὸν ὅποιον ἀξίζει νὰ γνωρίζωμεν.

Ἵπάρχει κάτι τι, τὸ ὅποιον ἐλκύει ἐκτάκτως τὴν προσοχὴν μας ἐν τῇ προσωπικότητι ἐνὸς μεγάλου χριστιανοῦ στρατιώτου. Κατὰ πρῶτον, αὐτὸς παρουσιάζει ἐν διαμένον κλέος ἀνδρείου καὶ σταθεροῦ χριστιανισμοῦ. Γενικῶς εἰπεῖν, εἰς τοὺς ἀνδρας τῆς δραστηριότητος καὶ ἐκτιμήσεως διὰ τὰ φυσικὰ καὶ διανοητικὰ αὐτῶν πλεονεκτήματα, ὅταν προστεθοῦν αἱ κανονικαὶ χάριτες τοῦ χριστιανοῦ, παρουσιάζονται εἰς τὸν κόσμον ἐξαιρετικοὶ καὶ εὐγενεῖς φυσιογνωμίαι καὶ τύποι γενναιότητος.

Ἀφοῦ ὁ ἀληθὴς χριστιανισμὸς ἐνεργεῖ εἰς τὸ σῶμα καὶ εἰς τὴν ψυχὴν, ὅν εἶνε ποσῶς θαυμαστὸν ὅτι εἰς τοὺς ὁπαδοὺς τοῦ Χριστοῦ εὐρίσκονται οἱ κάλλιστοι τύποι μεταξὺ ἐκείνων, τῶν ὁποῶν ἡ πρόκλησις ἀπαιτεῖ ἀνάπτυξιν γενναίων ἀρετῶν, καὶ ἐν τούτοις ἐπιτρέπαι τὴν ἐκδήλωσιν τῶν χριστιανικῶν χαρίτων.

Εἶνε σημαντικὸν ὅτι ὁ Χριστὸς ἐθαύμασε τὴν πίστιν τοῦ Ρωμαίου στρατιώτου, καὶ εὐσεβοῦς ἑκατοντάρχου ἐν Καπερναοὺμ, καὶ ὅτι ὁ Θεὸς διέταξεν, ὥστε τὸ μέγα ἐμπόδιον τῆς διαιρέσεως μεταξὺ τῶν Ἰουδαίων καὶ τῶν ἐθνικῶν ν' ἀρ'ῃ διὰ τῆς εἰς Χριστὸν ἐπιστροφῆς τοῦ ἐτέρου ἐθνικοῦ στρατιώτου, τοῦ ἑκατοντάρχου Κορνηλίου ἐν Καισαρείᾳ (Παλαιστίνης).

Πάλιν ὁ χριστιανὸς στρατιώτης συνήθως προΐκει ἐν τύπῳ, εἶδοι ὑπερέχει μὲ ἀξιοσημειώτον ἀντίθεσιν, πρὸς τὴν λυπηρὰν εἰκόνα τῆς γενικῆς ἀταξίας καὶ σκληρᾶς βιαιότητος. Τοῦτο παρήγαγε τοὺς μεγάλους ἐκείνους ἀν-

δρας ἐν Ἰνδίαις, ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ ἐν Ἀμερικῇ, κατὰ τοὺς ἀγῶνας τῶν ἐπαναστάσεων καὶ ταραχῶν. Καὶ σήμερον ὅποτε ὁλόκληρος ὁ κόσμος ἔχει ὑποφέρει ἐσχάτως ἀπὸ τὰ κακὰ τοῦ ἀπλήστου μιλιταρισμοῦ, καὶ ἡ Κίνα λεηλατεῖται ὑπὸ τοῦ ἐμφυλίου ἀγῶνος καὶ τῆς ληστείας, ἡ μορφὴ ἑνὸς ἀνδρός, ὡς τοῦ Στρατηγοῦ Φέγγ, τοῦ γενναίου πολεμιστοῦ, καὶ ἐν τούτοις ταπεινοῦ θεράποντος τοῦ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου, κάμνει τὴν ἰδιόζουσαν αὐτῆς ἐμφάνισιν. Καθ' ὃν καιρὸν ἡ Κίνα εἶνε κατηραμένη ὑπὸ πλήθους Στρατηγῶν, πολεμοῦντος ἐκάστου διὰ τὸν ἑαυτὸν του, ὁ Φέγγ εἴχει, ὡς ἐν παράδειγμα περὶ τοῦ τί δύναται νὰ κάμνῃ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ σῶσθαι μίαν ζωὴν ἀπὸ τὴν καταστροφὴν, καὶ νὰ καταστήσῃ αὐτὴν ἰσχυρὸν μάρτυρα τοῦ ἔλεους καὶ τῆς δυνάμεώς Του.

Κατὰ πολλοὺς τρόπους ἡ ἱστορία τοῦ Στρατηγοῦ Φέγγ εἶνε ἀπαρομοίωτος, ἂν καὶ αὐτὸς καὶ οἱ ἄνθρωποι του ἔχουσι πολλὰ τὰ κοινὰ προσόντα μὲ τοὺς ἄλλους περιωνύμους ἀνδρας. Ὁ Φέγγ δεικνύει προφανῶς πῶς ὁ Θεὸς περιζωννύει ἕνα ἄνθρωπον, διὰ νὰ κάμνῃ τὸ θέλημα του, εἰς καιρὸν, ὅταν καθὼς λέγει ὁ Ψαλμωδὸς «ἡ γῆ μεταβάλλεται, καὶ τὰ ὄρη ρίπτονται εἰς τὸ βάθος τῆς θαλάσσης.»

Μολονότι συστελλόμεθα νὰ γράψωμεν περὶ ἀνδρὸς ζῶντος εἰσέτι, αἱ ζητήσεις τῆς βιογραφίας πολλὰχόθεν ἔγειναν τόσον ἐπίμονοι, καὶ συχναί, ὥστε ὑπεχωρήσαμεν εἰς τὴν ἀπαίτησιν, καὶ ἐπροσπαθήσαμεν νὰ συναρμολογήσωμεν εἰς τὰς ἐφεξῆς σελίδας ἐκ πολλῶν διασκορπισμένων πηγῶν, μίαν μαρτυρίαν περὶ τοῦ εἰσέτι μὴ τελειώσαντος τοῦ ἐνδοξοῦ του στάδιον ἀνδρός. Ἀπὸ σκοποῦ λέγομεν «ἀτελείωτον στάδιον», διότι πᾶς ἀναγνώστης ἔχει τρομερὰν εὐθύνην, ὡς πρὸς τὸ τί θὰ συμβῇ διὰ

τὸ μέλλον του. Εἶνε κατὰ ἐπαινετόν, νὰ ἐπιθυμῇ τις νὰ δοξάζῃ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ εἰς ἕνα ἄνθρωπον, ἀλλὰ κάμνοντες τοῦτο ἐν τολμῶμεν νὰ λατρεύωμεν τινα, μήπως ὁ Θεὸς ἤθελεν ἐπιτρέψῃ νὰ συντριφῇ τὸ εἶδωλόν μας. Εἶνε σπουδαῖον νὰ διακρίνωμεν μεταξὺ τῆς ταπεινῆς εὐχαριστίας, διὰ πάντας ἐκδήλωσιν τῆς θείας χάριτος καὶ τῆς ἐσφαλμένης ἐπιθυμίας σημείων καὶ θαυμάτων, ἢ τῆς ἀγάπης τῶν ἐκτάκτων πραγμάτων, τὰ ὅποια ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς προσβάλλει. Καὶ ὑπάρχουν πιθανότητες ὅτι εἰς τὸ μέλλον ὁ Φέγγ θὰ πράξῃ πολλὰ διὰ τὸν Θεόν, ἢ ἴσως νὰ ἀποτύχῃ, καὶ ὡς ἐκ τούτου νὰ φέρῃ κατηγορίαν εἰς τὴν παροῦσαν δόξαν του. Θέλωμεν λοιπὸν νὰ παρακινῶμεν πολὺ τοὺς ἀναγνώστας τοῦ βιβλιαρίου τούτου εἰς τὴν ἀμετρον εὐθύνην, ἣτις μένει δι' αὐτούς, νὰ ὑποστηρίξουν τοιοῦτον ἄνδρα εἰς τὴν δύσκολον θέσιν του διὰ τῆς ἐπιμόνου καὶ θερμότητος προσευχῆς ἐν πίστει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 2ον

Ἡ εἰς Χριστὸν ἐπιστροφὴ τοῦ Στρατηγοῦ Φέγγ

Ὁ Στρατηγὸς Φέγγ ἐγεννήθη ἐκ πτωχῶν γονέων εἰς τὴν κεντρικὴν Κίναν τὸ 1880. Ἡ κατοικία του ἐν Ἀνχουί κατεστράφη κατὰ τὴν παιδικὴν του ἡλικίαν ὑπὸ μίᾳς ἐξ ἐκαίνων τῶν περιοδικῶν πλημμυρῶν, αἵτινες προξένησαν τοιαύτας μεγάλας ἐρτημώσεις εἰς ἀμετρήτους χιλιάδας Κινέζων. Ἡ οἰκογένειά του ἀπολέσασα πᾶν ὅ,τι εἶχεν, ἐστερήθη, καὶ ἐγκαταλείψασα τὴν πλημμυρίζομένην χώραν ἀπεπλήρη πρὸς βορρᾶν, ἕως Πανογγίου εἰς τὴν Νομαρχίαν Τσιλί. Δυνάμεθα νὰ φαντασθῶμεν αὐτούς,

καθώς είδομεν χιλιάδας προσφύγων, βραδέως διερχομένους διὰ στενών κακοκτινημένων ὁδῶν, κυλλίοντες τὰς χεираμάξας των ἐπὶ τῶν ὁποίων εὐρίσκονται τὰ ὀλίγα πολύτιμα ὑπάρχοντά των. Εἶνε ἀπολύπητον, ἀλλὰ πάγκοινον ἔαμα, τὸ ὁποῖον ἔχει δώσει εἰς τὸν Κίτρινον ποταμὸν τὸ ἀνεπίφθονον παρώνυμον αἷ Ἀύπη τῆς Κίνας.»

Ἐνεκα τῆς συμφορᾶς ταύτης, ἦτο ἐπόμενον ὅτι δὲν ἠδύνατο ὁ Φέγγ ν' ἀπολαύσῃ τὰ προτερήματα ἀνωτέρας παιδείας· ἀλλ' εὐτυχῶς ηὐλογήθη μὲ ἰσχυρὸν καὶ λαμπρὸν φυσικόν, ὅπερ δὲν ἐβλάβη ἐκ τῶν δυστυχιῶν τῶν πρώτων ἡμερῶν. Κατὰ τὸ ἴδιον ἔτος τῆς ἡλικίας του ἐνεγράφη ὡς ἰδιώτης εἰς τὸν Κινεζικὸν στρατὸν μὲ ὀλίγας ἐλπίδας, μὴ γνωρίζων εἰς ποῖον βαθμὶν ἐπὶ τέλους θὰ φθάσῃ. Κατὰ τὰς πρώτας ταύτας ἡμέρας τῆς στρατιωτικῆς του ζωῆς ἤκουσεν ἐκαίνας τὰς παραδόξους καὶ γνωστάς φήμας περὶ τῶν Ἱεραποστόλων, ὅτι ἐξορύσσουν τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν παιδίων εἰς τὰ νοσοκομεῖα των, διὰ μερικoὺς κρυφοὺς σκοποὺς, καθὼς διὰ φωτογραφίαν, ἢ τηλεγραφεῖον, καὶ ἄλλα τοιαῦτα κακέντρεχῃ διηγήματα, τὰ ὅποια αὐτὸς βαθέως ἐπίστευεν. Ἀνήμερος καὶ φιλοπαίγμων νέος, πλήρης ζωῆς καὶ πνεύματος, ἦτο πάντοτε ἔτοιμος δι' ἀταξίαν, καὶ εἰς τινα περιστάσιν, κατὰ τὴν ἐπιδημίαν χολέρας, ὅταν ἐστέλῃ μὲ ἄλλους στρατιώτας διὰ νὰ πυροβολήσουν ἐντὸς τῆς πόλεως εἰς τὸν ἀέρα, διὰ νὰ τρομάξουν τὰ δαιμόνια τῆς ἀσθενείας, αὐτὸς ἐπείσθη ὡς ὡραίαν διακίεσθαι νὰ πυροβολῇ κατὰ τῆς ἐπιγραφῆς τῆς Ἀμερικανικῆς Ἱεραποστολῆς, κειμένης πρὸς βορρᾶν τῆς πόλεως.

Ἡ πρώτη συνάντησί του μὲ τοὺς Ἱεραποστόλους συνέβη εἰς τοὺς ὁδoύς τῆς Πασιγγφοῦ, ὅπου συνήντησεν ἓνα Ἱεροπόστολον διδάσκοντα εἰς τὸ ὑπαιθρον, μὲ ἓνα

τραπέζι ὡς ἄμεινονα. Ἡ ὑπόθεσις τοῦ κηρύγματος ἐλήφθη ἐκ τῆς ἐπὶ ὁρους ὁμιλίας. «Μὴ ἀντιστήτε τῇ πονηρῇ, ἀλλ' ὅστις σὲ ραπίσῃ εἰς τὴν δεξιάν σου αἰγὸνα στρέψον αὐτῇ καὶ τὴν ἄλλην, καὶ τῇ θέλοντί σοι κριθῆσαι, καὶ τὸν χιτῶνά σου λαβεῖν, ἄφες αὐτῇ καὶ τὸ ἱμάτιον.»

Διὰ τὸν νεαρὸν στρατιώτην αὕτη ἦτο παράδοξος διδασκαλία, καὶ ἐπειδὴ ἦτο πρακτικοῦ πνεύματος, ἀπεφάσισε νὰ ἴδῃ, ἂν ὁ Ἱεροκῆρυξ ἐπραγματοποίει τὰ διδασκόμενά του, ἐπὶ τούτῳ ἔλαθεν εἰς τοὺς ὄμιλους τὴν τράπεζαν τοῦ Ἱεραποστόλου, καὶ ἤρχισε νὰ φύγῃ, ἀλλ' ὁ διαρρηνεύων τὴν ἐπὶ ὁρους διδασκαλίαν τοῦ Χριστοῦ, δὲν συνεισέμορφήθη εἰς τὴν περίστασιν, ἐφιλονεύκητε μὲ τὸν ρωμαλέον ἀντίπαλόν του, καὶ προσεκαλλήθη τόσον δυνατόν εἰς τὸν πρόχειρον ἄμεινόν του, ὥστε ὁ στρατιώτης ἐπὶ τέλους ἀφῆκεν αὐτό. Ἄν καὶ ὁ νέος Φέγγ δὲν ἐλάμβανεν ὅπ' ὄψιν θεωρίαν, ἥτις ἀπετύγχανεν εἰς τὴν πράξιν, μετ' οὐ πολὺ ἦλθεν εἰς ἐπαφὴν μὲ σοβαρώτερα γεγονότα, καὶ μὲ ἐκπληκτικὸν παράδειγμα χριστιανισμοῦ.

Κατὰ τὴν ἐναντίον τῶν Χριστιανῶν ἐπανάστασιν τῶν Μπόξερ τὸ 1900, ὁ Φέγγ ἂν καὶ δὲν ἦτο Μπόξερ, ἐφέρθη ὡς στρατιώτης εἰς φιλικὴν σχέσιν μὲ τὸ θανατηφόρον ἔργον τῶν καταδιωκτῶν. Εἰς ὄχλος τῶν Μπόξερ ὁπλισμένος μὲ πυροβόλα καὶ μαχαίρια περικυκλῶσε τὸ κτίριον τῆς Ἀμερικανικῆς ἐταιρείας κείμενον εἰς τὸ προάστειον πρὸς Νότον τῆς Πασιγγφοῦ. Ἐν τῇ οἰκῇ ὀπτήρων πολλοὶ Ἀμερικανοὶ καὶ Ἰθαγενεῖς χριστιανοί, οἵτινες δὲν ἠθέλησαν ν' ἀφήσουν τοὺς φίλους των Ἱεραποστόλους.

Ἐνθ' ὁ ὄχλος ἰμαίνετο ζητῶν νὰ παραδιάσῃ τὴν στερεὰν ἐξώθυραν, ὁ διοικητὴς τῆς πόλεως ἐστειλεν ἓν τάγμα στρατιωτῶν μὲ διαταγὰς νὰ περικυκλώσουν τὴν ἰδιοκτησίαν, ἀλλὰ νὰ μὴ ἐπιέδουν. Ὁ Φέγγ εὐραθείς με-

ταῦτο τῶν σταλέντων ἠδυνήθη νὰ ἴδῃ ἐκ τοῦ πλησίον τὰ συμδάντα τῶν ἀγρίων φρικταλεσιότητων. Πρὸς ἐκπληξίν του παρετήρησεν ὅτι ἡ θύρα, ἂν καὶ ἀνθίστατο ἀκόμη εἰς τὰ κτυπήματα τῶν Μπόξερ, αἰφνης ἠνοιχθῆ ἑσώθεν, καὶ μία κόρη Ἀμερικανὶς ἐξῆλ'ε μόνη καὶ ἀσπλος. Αὕτη, ὡς εἶπεν, μολονότι πρότερον ἦτο δειλὴ ἐν τούτοις τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἐτόλμησε μὲ ἡπιωπάτην φωνὴν νὰ παραπονεῖται εἰς τοὺς ἐπιδρομεῖς. «Διατί ἦλθατε νὰ μᾶς φονεύητε; Διατί ἐπιθυμεῖτε ν' ἀφαιρέσητε τὴν ζωὴν μας; Εἴμεθα φίλοι σας, ἡμεῖς ζητοῦμεν μόνον τὸ καλὸν σας. Ἀφήσαμεν τὴν πατρίδα μας καὶ ἦλθομεν μακρὰν διὰ νὰ σᾶς κάμνομεν μετόχους τῆς καλῆς ἀγγελίας ἣτις ἐλήφθη παρὰ τοῦ Θεοῦ. Δὲν σᾶς ἐπατκέφθημεν εἰς τὰς οἰκίας σας; Δὲν ἐδιδάξαμεν τὰ τέκνα σας; Δὲν ἐθεραπεύσαμεν τοὺς ἀρρώστους σας; Δι' αὐτὸ ζητεῖτε νὰ μᾶς φονεύητε;»

Ἄλλ' οἱ ἄγριοι Μπόξερς οὐδό'ως ἐκηρευσθέντες ἐφώναζαν ὅλοι ὁμοῦ, «Εἰσθε ἐχθροὶ μας καὶ ἐννοοῦμεν νὰ σᾶς σφάσωμεν.»

Ἡ γενναία Κόρη ἰδοῦσα ὅτι οὐδὲν ὠφέλησεν, ἀπεφάσισε ν' ἀποθάνῃ αὕτη, ἂν ἐχαρίζετο ἡ ζωὴ εἰς τοὺς ἄλλους. «Ἄς ἀποθάνω διὰ τοὺς ἄλλους, εἶπε, φονεύσατέ με, ἀλλὰ φεισθῆτε τοὺς φίλους μου. Λάβατέ με, δύνασθε νὰ μὲ φονεύητε ὅπως σᾶς ἀρέσει.»

Ἀλλὰ παραδόξως ἐ εἶναι οἱ σκληροὶ καὶ βάνασοι ἄνθρωποι, ἐκτὸς μερικῶν θερμοκεφάλων, συνεκινήθησαν πραγματικῶς καὶ ἐδάκρυσαν. Τὸ δὲ ἀποτέλεσμα ἦτο μία πολὺ βραχεῖα ἀνεσις ἀπὸ τὴν ἐπίθεσιν.

Ἡ σκηνὴ τῶρα μετετέθη εἰς τὸν περίβολον τῶν πρὸς βορρᾶν τῆς πόλεως εὐρισκομένων πρεσβυτεριανῶν Ἀμερικανῶν, ὅπου διετάχθη νὰ βαδίσῃ τὸ τάγμα τοῦ Φέγγ, ἂν καὶ διετάχθη, ὡς εἰπομεν, νὰ μὴ ἐπέμβῃ εἰς τοὺς Μπόξερς

ἀλλὰ μόνον νὰ παρατηρῇ καὶ νὰ ἐκθέτῃ. Τοῦτο συνέβη τὸ Σάββατον, Ἰουνίου 30. Κάλαμοι ἐπιτάχθησαν ἤδη πρὸ τῆς θύρας, καὶ πυρπολήσαντες αὐτοὺς μετέβαλον τὴν ἐσώθυραν εἰς στάκτην. Οἱ Μπόξερς τότε εἰσελθόντες ἐληλάτησαν τὸ νοσοκομεῖον, τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τινὰς ἐκ τῶν οἰκιῶν, καὶ εἶσαν πῦρ εἰς ἕκαστον κτίριον, πρὶν νὰ τὰ ἐκκενώσουν ἐντελῶς. Ὁ πιστὸς θυρωρὸς καὶ τινες ἐκ τῶν ὑπηρετῶν ἄλλοι μὲν ἐφονεύθησαν, ἄλλοι δὲ ἐρρίφθησαν εἰς τὸ φρέαρ, καὶ ἐπὶ τέλους ἐπυρπολήθη καὶ ἡ οἰκία, εἰς τὴν ὁποῖαν ἀπεσύρθησαν οἱ Ἱεραπόστολοι. Εἰς μάτην ἐκ τοῦ παραθύρου παρεκάλεσαν διηγούμενοι τὰ εὐεργετικά των ἔργα. Ὅλοι ἐκάησαν μὲ τρία παιδιὰ εἰς τὰς φλόγας.

Τὸ φρικτὸν τοῦτο δράμα ἀμέσως ἐγνώσθη εἰς τὸ προαναφερθὲν περιδῶλι τῶν πρὸς Νότον τῆς πόλεως Ἀμερικανῶν. Εἶνε περιττὸν νὰ διατραγωδησωμεν τὴν φρίκην τῆς νυκτὸς ἐκείνης, καὶ ἔταν τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν, Κυριακὴν Ἰουλίου 1, ἤρχιστε ραγδαία βροχή, ἤλπιζαν ὅτι θὰ μείνουν ἀνενόχλητοι. Ἀλλ' ὁ καιρὸς δὲν ἀπέτρεψε τοὺς ἀγρίους ἀνθρώπους. Βοηθούμενοι τῶρα ὑπὸ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ στρατοῦ οἱ Μπόξερς ἀμέσως ἐθραυσαν τὴν θύραν καὶ ὤρμησαν ἐντὸς. Εἰς Ἱεραπόστολος κρυφθεὶς μετὰ δύο γυναικῶν ἀνεκαλύφθη καὶ ἀπεκεφαλίσθη. Αἱ δὲ κυρίαι συνελήφθησαν ὑπὸ τοῦ κτηνώδους ὄχλου, καὶ μὲ δεμένας τὰς χεῖρας τὰς ἔφεραν εἰς τὸν ἰδικόν των ναόν, ὅπου εἶδον φερμένους ἄλλους Ἱεραποστόλους, καὶ μετὰ μεσημβρίαν τοὺς ἀπήγαγον δεσμίους εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἀνηλεῶς κατέσφαζαν ὅλους. Ὁ νεαρὸς Φέγγ δὲν ἔμεινεν ἀσυγκίνητος ῥεατῆς τῆς πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν του ἐκτελεσθείσης ἀπεριγράπτου καὶ τρομερᾶς τραγωδίας. Τότῃν βαθεῖαν ἐντύπωσιν ἔλαβεν εἰς τὴν καρδίαν του, ὥστε δύ-

ναταί τις νά εἶπῃ ὅτι τὸ αἷμα τῶν μαρτύρων τούτων ἐ-
χρησίμευσεν ὥς σπόρος διὰ τὴν ἐν αὐτῇ νέαν ἐν Χριστῷ
ζωήν.

Ἡ ἐπομένη ἐπιρροή ἐπὶ τῆς πνευματικῆς του ζωῆς
ἦλθε διὰ τῶν Ἱατρικῶν Ἱεραποστόλων. Εὗρίσκατο πλη-
σίον τοῦ Πακίνου, καὶ ὑπέφερεν ἀπὸ μίαν κακὴν πληγὴν.
Κατέφυγεν εἰς δύο Κινέζους ἰατρούς, ἕκαστος τῶν ὁποίων
ἐζήτησε νά τὸν ληστεύσῃ λέγων ὅτι ἐπασχεν ἀπὸ κακοήθῃ
πληγῇ, καὶ ζητῶν 60 δολλάρια πρὸς θεραπείαν. Ἡ ψευ-
δὴς κατηγορία ὅτι ἵπαθεν ἀπὸ ἐλαττωματικὸν βίον τὸν
ἠνώχλησε, καὶ ὠργίσθη διὰ τὴν φανεράν ταύτην ἀγρυ-
πσίαν τῶν ἰατρῶν, διὰ νά τὸν τρομάξουν καὶ νά τὸν πά-
ρουν χρήματα πολλά. Ἐπῆγε λοιπὸν εἰς τὸ Νοσοκομεῖον
τῆς Ἱεραποστολῆς, ὅπου εὐγενῶς τὸν ἐπεριποιήθησαν,
καὶ θεραπευθεὶς ἐντελῶς ἐζήτησε νά πληρώσῃ, ἀλλ' ἐλα-
βε τὴν ἀπάντησιν ὅτι δὲν θὰ πληρώσῃ τίποτε. Τοιαύτη
διαγωγὴ, πρὸ πάντων ἀπ' ἐκείνους τοὺς ὁποίους προη-
γουμένως ἐμίσει καὶ καταδίδωκε, δὲν ἔμειναν ἀτελεσφόρη-
τος εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ Φέγγ. Οἱ λόγοι τοῦ ἱατροῦ «δὲν
θὰ πληρώσῃτε, μόνον ἐπιθυμῶ νά ἐνθυμίσθετε ὅτι ὁ Θεὸς
σᾶς ἀγαπᾷ, καὶ με ἐντείλει νά σᾶς θεραπεύσω,» δὲν ἐ-
λησημονήθησαν, καὶ μέχρι σήμερον ἀναγνωρίζει τὴν βα-
θεῖαν ἐντύπωσιν αὐτῶν εἰς τὸν νοῦν του.

Εἰς ἄλλην περίστασιν κατὰ τὸ ἔτος τῆς πανώλους
σταθμίσουν με τοὺς ἀνθρώπους του ἐν Μαντζουρίᾳ ἐνεδο-
λιάσθη κατὰ τοῦ λοιμοῦ ὑπὸ Ἱεραποστολικοῦ ἱατροῦ.
Καὶ πάλιν ζητήσας νά πληρώσῃ, ἔλαβε τὴν ἰδίαν ἀ-
πάντησιν ὅτι δὲν λαμβάνουν χρήματα, καὶ ἐθαύμασε πο-
λὺ, καὶ ἡ ἐντύπωσις ἐγείνε ζωντανή. Παρήλθον ἔτη,
ἀλλ' ἡ ἀλήθεια βαρύνουσα ἐνετυπώθη εἰς τὴν καρδίαν καὶ
εἰς τὸν νοῦν του, διότι κατὰ διαφόρους τρόπους ἦλθεν

εἰς ἐπαφὴν πρὸς τὸ Εὐαγγέλιον. Κατὰ τὰς πρώτας ἡμέ-
ρας τῆς ἐπαναστάσεως ἐστάλη ἐκ Πακίνου πρὸς συλλο-
γὴν στρατιωτῶν. Μαθὼν δὲ ὅτι τινὲς τῶν Ἱεραποστόλων
ἀπέτρεπον τοὺς Ἰθαγενεῖς χριστιανοὺς ἀπὸ τοῦ νά κατα-
γραφῶν στρατιῶται, ὁ τότε Ταγματάρχης Φέγγ ἐζήτησε
νά λάβῃ συνέντευξιν περὶ τούτου μετὰ ἑνα ἐκ τῶν Ἱερα-
ποστόλων, ὅστις γράφει, «ὁ μέγας αὗτος ἀνὴρ εἰσῆλθε με-
τὸς στρατιώταις του, καὶ μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν φι-
λοφρονήσεων μοὶ εἶπεν : ἤκουσα ὅτι δὲν ἐπιθυμεῖτε οἱ
χριστιανοὶ νά λάβουν μέρος εἰς τὸν στρατόν. Τοῦτο δὲν
εἶνε ὀρθόν. Καλὰ τοῦ εἶπα, ὅπως σεῖς κ. Ταγματάρχα,
συναθροίζετε στρατόν, τὸ ἴδιον κάμνω καὶ ἐγὼ διὰ τὸν
Χριστόν. Ὡ ! εἶπεν ἔτσι εἶνε; Μάλιστα, ἀπήντητα, καὶ
ἐγὼ μαζεύω στρατόν διὰ τὸν βασιλεῖα Ἰησοῦν, καὶ σεῖς
διὰ τὸν Πρόεδρον τῆς Κίνας. Ἐγέλατε θεωρήσας τοῦτο
ὡς μεγάλην ἀστείότητα. Σεῖς, εἶπα, γνωρίζετε ὅτι ἡμεῖς
δὲν ἔχομεν πολλοὺς νέους ἐδῶ, καὶ ἐπιθυμοῦμεν οἱ νέοι
μας νά γαίνουν στρατιῶται τοῦ Χριστοῦ, εἰς ὅλα ταῦτα
τὰ ἐργατικὰ μέρη, εἰς τὰ σχολεῖα, εἰς τοὺς ἀγρούς κ. λ.
καὶ δυστυχῶς εἶνε πολὺ ὀλίγοι. Ἐπιστρέψατε, παρακαλῶ
μετὰ 20 ἢ 30 ἔτη, καὶ θὰ εὕρητε πολλοὺς καὶ καλοὺς
νέους.»

Πρὸς ταῦτα ἀπήντησεν ὁ Φέγγ, «Πολὺ καλὰ.» Τότε
τὸν ἐκήρυξε τὸ Εὐαγγέλιον ἐπὶ μίαν ὥραν, καὶ τὸν ἠρώ-
τησα, ἂν θὰ ἔλθῃ τὴν Κυριακὴν εἰς τὸ κήρυγμα. «Βε-
βαίως» εἶπε. Καὶ ἦλθε πράγματι, καὶ ἐκάθησεν εἰς τὸ ἀ-
πέναντι θρανίον. Ἔχομεν καλὴν εὐκαιρίαν τὴν πρώτην
ἐκείνην. Καὶ εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔδωκα ἐν δέμα βιβλία, καὶ
τὸν παρεκάλει νά τὰ διαδώσῃ προσηκτικῶς.

Ἀποῦ ἐπέστρεψεν εἰς τὸ Πακίνον ὁ Φέγγ μετὰ ἀρκε-
τὸν στρατόν, μετὰ ἕνα μῆνα ἔγραψεν εἰς τὸν ἴδιον. Ἱε-

ραπόστολον εὐχαριστῶν αὐτὸν διὰ τὰ βιβλία, καὶ λέγων ὅτι ἀνέγνωσεν αὐτά, καὶ τὰ ἔδωκεν εἰς τοὺς ὑπαξιωματικούς, καὶ ἐζήτησε δέκα ἄλλα δέματα, τὰ ὅποια εὐχαρίστως ἐπτάλησαν ταχυδρομικῶς.

Οὕτως ἢ ἄλλως ὁ Φέγγ εἰσῆλθῃ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ Εὐαγγελίου, καὶ ἐπὶ τέλους παρευρεθεὶς εἰν μίαν μεγάλην συνάθροισιν ἐν Πεκίνῃ συνετάχθη παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ Χριστοῦ, καὶ παρεδόθη εἰς Αὐτόν. Ἀμέσως ἡνώθη μετὰ τὴν τάξιν τῶν Κατηχομένων, καὶ ἀκολούθως ἐδαπτίσθη. Κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον εἶχε 500 ἀνθρώπους εἰς τὰς διαταγὰς του, καὶ διὰ μιᾶς ἤρχιτε δραστηρίως νὰ προσπαθῇ νὰ τοὺς κερδίσῃ διὰ τὸν Χριστόν.

Πρὸ τῆς ἐπιστροφῆς του ὁ Φέγγ ἦτο ὀργίλος, καὶ ἐκτύπα συχνὰ τοὺς στρατιώτας του. Καὶ ἡ σύζυγός του ὑπέφερεν ἀπὸ τὸν τοιοῦτον χαρακτήρα του. Ἀλλὰ μετὰ τὴν ὁμολογίαν τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως μετεβλήθη ἑντελῶς. Ὁ μεγαλύτερος ἀδελφός του ἐζῆ βίον κακόν, ἔλαθεν ἑτέραν γυναῖκα ὡς σύζυγον, καὶ ἠπειλεῖ νὰ φονεύῃ τὴν νόμιμον σύζυγόν του. Τοῦτο παρώργισε τὸν Φέγγ, καὶ ὤρκισθη ἐκδίκησιν κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ του, ὡς διαταράξαντος τὴν οἰκογενειακὴν ἡσυχίαν. Κατὰ θεῖαν Πρόνοιαν, τὸ θέμα τῆς ἐπομένης Κυριακῆς ἦτο «Ἐμοὶ ἐκδίκησις, ἐγὼ ἀνταποδώσω, λέγει Κύριος.» Αἱ λέξεις αὗται ἔκαμαν ἰσχυράν ἐντύπωσιν εἰς αὐτόν, καὶ κατενόησεν ὅτι εἶχεν ἀδικον, καὶ μετέβαλε γνώμην, μολοντί ὁ ἀδελφός του τὸν ἐπρόσβαλε καὶ τὸν ἐπροσκάλεσεν εἰς μονομαχίαν.

Ὁ πειρασμός ἦτο μέγας. Ἀλλ' ὁ Φέγγ ἐπέτυχε τὴν νίκην διὰ τῆς συγχωρήσεως. «Ὁ οὐράνιος Πατήρ μου, εἶπε με ἐστειλε τὴν ἀγγελίαν τῆς συγχωρήσεως ἐγκαίρως, διὰ νὰ μὲ σώσῃ. Ἄλλως ἤθελον φονεύσῃ τὸν ἀδελφόν μου, ἢ φονευθῇ ὑπ' αὐτοῦ. Ἀλλ' ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἐν

τῇ καρδίᾳ μου μὲ ἔκαμε νὰ παραβλέψω τὴν περιφρόνησιν τοῦ ἀδελφοῦ μου, καὶ νὰ τοῦ στείλω 100 δολλάρια με ἐπιστολὴν λέγων ὅτι ἂν χρειάζεται καὶ ἄλλα θὰ τὰ ἔχῃ. Ὁ ἀδελφός μου ἐθαύμασε δι' αὐτὸ τόσον, ὥστε ἀφῆκε τὴν δευτέραν, καὶ συναφιλώθη μετὰ τὴν πρώτην σύζυγόν του.»

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 3ον

Μεταξὺ τῶν δυτικῶν λόφων τῆς Κίνας

Κατὰ τὰ 1915 παράδοξος φήμη ἐκυκλοφόρησεν εἰς Παονίγγ πόλιν τῆς Ἀνατολικῆς Σιτζίουάν. Διεδόθη ὅτι εἰς στρατὸς ὑπὸ Ἀρχηγὸν ξένης ῥητοικίας ἐπλησίαζε. Πολλὰ τὰ ἀπίθανα ἐλέγχθησαν διὰ τοὺς πλησιάζοντας στρατιώτας, καὶ αἱ καρδίαι τοῦ λαοῦ ἦσαν πλήρεις μετὰ ἐλπίδας μεγάλας.

Μίαν ἡμέραν, ἐνθ' ὁ Ἱεραπόστολος ἐμελέτα εἰς τὸ δοματίον του, ὁ θυρωρός του ἔφερεν εἰς αὐτόν ἕν ἐπισκεπτήριον. Ἦτο τοῦ στρατηγοῦ Φέγγ. Ἦλθε νὰ προσφέρῃ τὰ σέβη του εἰς τοὺς Ἱεραποστόλους, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς ὑποδοχῆς.

Ἡ πρώτη ἐντύπωσις ἦτο ὅτι ποτὲ δὲν ἐπισκέφθη τὴν πόλιν στρατιώτης καλλιτέρας μορφῆς, ὕψους καὶ ἐπιδλητικῆς παρουσίας· καὶ ὅτι αὐτὸς ἤθελε γεῖναι διακεκριμένον ἀτομον πανταχοῦ. Μετὰ φιλικώτατον τρόπον ἐκάθησε καὶ ὠμίλησε καὶ ἀμέσως διηγήθη τὴν σήμερον πολλὰ γνωστὴν ἐπιστροφὴν του· ἐξήγαγε ἐκ τοῦ θηλακίου του τὴν Ἀγ. Γραφήν, τὴν ὅποιαν πάντοτε ἔφερε. ὠμίλησε περὶ τῆς συνηθείας τῆς καθημερινῆς ἀναγνώσεως τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ. Ὁ Στρατηγός (ἦτο πλέον ἐνομι-

τάρχης Στρατηγός) ἐπέσθη ἐκ Πεκίνου νὰ καταστείλῃ τὰς ομάδας τῶν Πειρατῶν, οἵτινες ἐτρομοκράτουν τὸ διαμέρισμα ἐκεῖνο, καὶ κατέστρεφον πᾶν τὸ προτυχόν.

Ὡν ἑνὸς εἰς τὴν Ἐπαρχίαν, καὶ ἔχων μόνον ἀτελεῖς Κινεζικοὺς στρατιωτικοὺς χάρτας, ἦτο κακοπαρασκευασμένος διὰ τὴν διεξαγωγὴν ἀγῶνος πρὸς τοὺς ἐντοπίους ληστές· οἵτινες ἐγνώριζον καλῶς τὰ κρυπτόμενα τῶν ὁρέων, καὶ ἠδύναντο εὐκόλως νὰ διαφύγουν τὰς πρὸς αἰχμαλωσίαν αὐτῶν ἐπιχειρήσεις του. Ὁ Ἱεραπόστολος ὁμίλησεν ἐπὶ μακρόν διὰ τὸ δύσκολον ἔργον του, καὶ ἐπαρουσίασεν εἰς αὐτὸν ἀντίγραφον χάρτου σχεδιασμένου ὑπὸ Ἀγγλῶν ἀξιωματικῶν, ὅστις ἦτο κατὰ πολὺ πελειότερος καὶ διορθωμένος, παρὰ ἐκείνους τοὺς ὁποίους εἶχον οἱ Κινέζοι.

Τότε εὗρίσκετο ἐν τῇ πόλει εἰς πλούσιος Χριστιανὸς γεωργός, ὅστις διὰ νὰ σωθῇ ἀπὸ τοὺς ληστές κατέφυγεν ἐκεῖ. Ἐπειδὴ αὐτὸς ἐγνώριζε τὸ διαμέρισμα καλῶς, ὁδηγήθη εἰς τὸν Φέγγ, καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτὸν πολλὰς πληροφορίες διὰ τὰ κρυπτόμενα τῶν πειρατῶν. Ὁ Στρατηγὸς Φέγγ τὸν παρεκίνησε νὰ γείνη ὁδηγὸς τοῦ στρατοῦ, ἀλλ' ὁ δυστυχὴς ἐτρόμαξε διὰ τὴν πρότασιν, καὶ γονατίσας τὸν παρεκάλει νὰ τὸν ἀφήσῃ. «Ἐνόσω εἰσθε ἔδω, στρατηγέ, εἶπεν, εἰμι ἐν ἀσφαλείᾳ, ἀλλὰ μετὰ τὴν φυγὴν σας θὰ μὲ φονεύσουν.»

Ὁ Στρατηγὸς ρίψας ἐν βλέμμα εἰς τὸν ἄνθρωπον τὸν ἐπήκωσε, καὶ εἶπε, «Τώρα σεὶ καὶ ἐγὼ εἰμεθα ἀδελφοί ἐν Χριστῷ, καὶ ὡς μαθηταὶ τοῦ θυσιάσαντος τὴν ἑαυτοῦ ζωὴν δι' ἡμᾶς, ὀφείλομεν, ἂν γείνη ἀνάγκη νὰ θυσιάσωμεν τὴν ἰδικήν μας ζωὴν ὑπὲρ τῆς πατρίδος.»

Ἀλλ' ὁ δυστυχὴς γεωργὸς ἐν εἶχε τὰ αὐτὰ αἰσθήματα μὲ τὸν Φέγγ, καὶ παρὰ τὰ ἰσχυρὰ ἐπιχειρήματά

του, ἐπέμεινε παρακαλῶν νὰ ἀφεθῇ. Ὁ Στρατηγὸς τὸν ἀπέλυσε. Πολλοὶ ἐκ τῶν ἐκλεκτῶν τῆς πόλεως διορίσθησαν νὰ συνοδεύσουν τὸν Φέγγ ὡς σύμβουλοι, βλέποντες αὐτὸν ἕνουν τῆς ἐπαρχίας. Κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἀνθρώπων τούτων εἰς τὴν πόλιν, μετὰ τὴν ἐπιτυχὴ διευθέτησιν τῶν Πειρατῶν, ἔδωκαν αὐθορμήτως ἐπαίνους περὶ τοῦ χαρακτῆρος τοῦ ἀνδρός, τὸν ὁποῖον συνώλευσαν. Εἰς ἐκ τῶν προκρίτων τούτων διηγεῖται ὅτι ὁδοιποροῦντες μετὰ τοῦ στρατηγοῦ, ὅστις ἐκοιμήτο εἰς τὸ παρακείμενον δωμάτιον, παρατήρησαν ὅτι ἐσηκόνετο πολὺ ἔνωρίς τὸ πρωῒ, ἐνθ' ἐκεῖνοι ἐκοιμῶντο ἀναπαυτικῶς εἰς τὴν κλίνην. Προσέξαντες εἰς τὰς κινήσεις του ἤκουσαν ν' ἀναγινώσκῃ τὴν Ν. Δ. Κατόπιν μετέβαλε τὸν τόνον τῆς φωνῆς του, καὶ ἐννοοῦσαν ὅτι προστύχετο, παρακαλῶν τὸν Θεὸν διὰ τὴν ἐπιχείρησιν τῆς ἡμέρας.

Κατὰ τὴν διαμονὴν του ἐν τῇ πόλει, ἡ ἀπλότης τῆς ζωῆς του προῤῥένησε τρομερὰν ἐντύπωσιν εἰς τοὺς Κινέζους. Ἐνθ' ἦτο αὐστηρὸς Στρατηγὸς ἔζη μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων του μὲ τὸν ἀπλούστατον τρόπον, ἐνδυσόμενος πρακτικῶς καθὼς ἐκεῖνοι, χωρὶς τὴν συνήθη ὑπερηφάνειαν καὶ ἐπίδειξιν τῶν Κινέζων ἀξιωματικῶν.

Μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς τάξεως καὶ τὴν ἐξόντωσιν τῆς πειρατείας εἰς τὰ μέρη, ὅπου ἐστάλη, κατὰ πρῶτον, ἐπέρασεν εἰς τὴν πόλιν Μιεντσάου, ὅπου διορίσθη στρατιωτικὸς ἐξελέγκτης. Ἐδῶ ἔκαμε μίαν τολμηρὰν καὶ φανεράν ὁμολογίαν τῆς ὑποταγῆς του εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, ἐπισκεπτόμενος τὸ ἀρρεναγωγεῖον, καὶ εἰς πολλὰς περιπτώσεις προσέφερεν εἰς τὰ παιδία μίαν ἐν-θερμον Εὐαγγελικὴν διδασκαλίαν, καὶ παρακινῶν αὐτὰ νὰ ἐκτιμῇσουν τὰς Ἀγ. Γραφὰς των, καὶ δεικνύων τὸ ἰδικόν του ἐν τῷ θηλακίῳ Εὐαγγέλιον, τὸ ὁποῖον ἤξιζε τόσον

πολύ δι' αὐτόν. Καθ' ὃν καιρὸν εὗρίσκατο ἐν τῇ πόλει ἡ ἐπαρχία ὑπέφερεν ἀπὸ σοβαρὰν ἀνομιβρίαν, οὕτως ὥστε τὰ σπαρτὰ ἠπειλοῦντο σχεδὸν διὰ γενικῆς καταστροφῆς.

Μίαν ἡμέραν ὁ πολιτικὸς διοικητὴς ἦλθεν εἰς τὸν Φέγγ καὶ εἶπε, «Στρατηγέ, θέλετε νὰ ὑπάγωμεν ὁμοῦ εἰς τὸν Ναόν (εἰδωλολατρικόν), εἰς τὴν προσευχὴν διὰ βροχὴν;» Εἰς τὴν ἀπαίτησιν ταύτην ὁ στρατηγὸς προθύμως ἀπήντησε : «Ὁχι, ἐν ἡμπορῶ νὰ κάμω τοῦτο, ἀλλὰ θὰ σὰς εἶπω τί θέλω νὰ κάμω. Θὰ διευθετήσω μίαν Χριστιανικὴν συνάθροισιν προσευχῆς διὰ τὴν βροχὴν, καὶ θὰ χαίρω, ἐν καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῆς πόλεως θέλετέ με συνοδεύσει.» Ὁ διοικητὴς ὢν κατώτερος ἐν ἡδύνατο παρὰ νὰ συγκρατεῖται, τοιοῦτοτρόπως τὴν ἐπαμένην ἔγειναν ἡ Χριστιανικὴ συνάθροισις ἀθορύβως διὰ τὴν βροχὴν.

Πολλοὶ Ἱεραπόστολοι τῆς πόλεως προσκληθέντες ἔλαβον μέρος, καὶ ὁ διοικητὴς καὶ ὅλοι οἱ ἀνώτεροι καὶ κατώτεροι ἀξιωματικοὶ ἦσαν εἰς τὴν συνάθροισιν. Ὁ στρατηγὸς προήδρευε, καὶ ἀνέγνωσε τὸ μέρος τοῦ Προφῆτου Ἠλία, ἐπὶ τοῦ ὅρου Καρμήλου, καὶ τὴν προσευχὴν διὰ τὴν βροχὴν. Ἐκαμε μίαν ἀπλὴν ἐκφῆσιν τῆς πίστεώς του εἰς τὸν Θεόν, καὶ εἰς τὴν δύναμιν τῆς προσευχῆς, κατόπιν παρεκίνησεν ἕνα ἐκ τῶν Ἱεραποστόλων νὰ ἐξηγῇ ὅλον τὸ πλῆθος εἰς δέησιν καὶ ἑομολόγησιν. Ὁ ἴδιος ἔκαμε μίαν προσευχὴν, ἣτις προῦξένητε μεγάλην ἐντύπωσιν, καὶ διὰ τὴν ἐν εἶδει παιδικῆς ἀπλότητος, καὶ διὰ τὴν θερμότητην ἐπίκλησιν τοῦ Θεοῦ ἑλέους διὰ τὴν πατρίδα του. Μετὰ μίαν ἢ δύο ἡμέρας ἔδραξε, καὶ μέγα μέρος τῶν γεννημάτων ἐσώθη.

Εἶνε περιττὸν νὰ λεχθῇ ὅτι ὁ διοικητὴς καὶ ἐν γένει ὅλοι οἱ ἐν τοῖς πράγμασι βαθέως συνεκινήθησαν δι' ὅλον τὸ γεγονός τοῦτο τόσο, ὥστε ἐζήτησαν νὰ ἀκρα-

σθοῦν κατηχητικὰς διδασκαλίας περὶ τοῦ Βιβλίου ἐκείνου, εἰς τὸ ὅποιον ὁ Στρατηγὸς ἀπέδιδε τὰς ἐπιτυχίας τῆς ζωῆς του.

Ὀλίγον ὕστερον ὁ Στρατηγὸς μετετέθη εἰς ἄλλην ἐπαρχίαν, ὅπου ἐπολέμησε μὲ τοὺς ἐπιδρομὰς τῆς ἐπαρχίας Γιούν-νάν. Ἐκεῖ ἠγωνίσθη ἐπιτυχῶς καὶ ἐπροχώρησεν εἰς τὰς κατ' αὐτῶν νίκας, ἀλλ' ἐλλείπει πολεμοφόδιων ἀπεσύρθη ἐπὶ τινὰς ἡμέρας, καὶ ὅταν ἐπρομηθεύθη τὰ ἀπαιτούμενα ἐπανελάβε τὴν μάχην καὶ κατέλαβε τὴν ὀχυρωματικὴν ῥεῖσιν τῶν ἀντιπάλων, καὶ κρημνίσας τὴν μίαν καὶ μόνην γέφυραν τοῦ ποταμοῦ ἠχμαλώτισεν αὐτούς. Ὁ Φέγγ τότε συναθροίσας τοὺς παραδοθέντας εἰς τὸ ἔλεος αὐτοῦ πολέμιους τοὺς ἠμίλησε περὶ πατριωτισμοῦ, καὶ κατόπιν διέταξε νὰ δοθοῦν ἀνὰ δέκα δολλάρια εἰς τοὺς αἰχμαλώτους ἀξιωματικούς, καὶ ἀνὰ πέντε εἰς τοὺς ἰδιώτας, καὶ ἀπέλυσεν αὐτοὺς διὰ τὰς οἰκίας των.

Ἦτο λίαν συγκινητικὸν τὸ ῥέσμα εἰς τὴν περίστασιν ταύτην, καθὼς τὴν περιγράφει ὁ ἴδιος ὁ Στρατηγός.

«Ὅλοι οἱ αἰχμαλῶτοι μὲ ἐκπληξιν ἔπεσον κατὰ γῆς κλαίοντες, καὶ κατόπιν ἐγερθέντες ἀπῆλθον εἰς τὰς κατοικίας των.» Ἡ τοιαύτη πρὸς τοὺς ἡττημένους συμπεριφορὰ του διεδόθη εὐρέως ἀνὰ τὴν χώραν, καὶ ἐχρησίμευσεν ὡς σημαγτικότητι ἀνακήρυξις τῶν χριστιανικῶν ἀρχῶν.

Τὴν 12 Δεκεμβρίου 1915 ὅλαι αἱ ἡμερίδες τοῦ Πεκίνου ἐξατυπώθησαν εἰς ἐρυθρὸν χρῶμα πρὸς πανηγυρισμὸν τῆς ἐνθρονήσεως νέου Αὐτοκράτορος, τοῦ Γιουάν-Σι-Κάις. Αἱ εἰδήσεις διὰ τὴν Ἱδρυσιν νέας δυναστείας ἐτηλεγραφήθησαν πανταχοῦ τῆς Κίνας. Καὶ ὁ Στρατηγὸς Φέγγ ἔλαβε διαταγὰς νὰ διοικῇ τὸ διαμέρισμα ἐκεῖνο ἐπ' ὀνόματι τοῦ Αὐτοκράτορος. Αὕτη ἦτο μία ἀνέλπιτος

διαταγή διὰ τὸν δημοκρατικὸν Στρατηγόν, καὶ μὲ χαρακτηριστικὸν πνεῦμα ἀνεξαρτησίας ἐπηλεγράφησαν ἀμέσως, ὅτι αὐτὸς ἐστάλη ἐκεῖ, νὰ ἐξοντώσῃ τοὺς ληστὰς, καὶ οὐχὶ διὰ νὰ ὑποστηρίξῃ Μοναρχίαν. Τοῦτο ἦτο τολμηρὸν διάδημα, καὶ ἐδείκνυε τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ παραιτηθῇ.

Ἄλλ' ἡ ἀποτυχία τοῦ μέλλοντος νὰ ἐνθρονισθῇ Αὐτοκράτορος καὶ ὁ μετ' ὀλίγον θάνατος αὐτοῦ προέλαβον τὴν παρατήρην τοῦ Φέγγ, καὶ κατόπιν διετάχθη νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν ἐπαρχίαν ἐκείνην. Ὁ χωρισμὸς καὶ ἡ ἀναχώρησις τοῦ προῦκάλεσαν τὰ δάκρυα ὧν γενικῶς, καὶ ἦτο παράδοξος ἀντίθεσις ὡς πρὸς τὰς προηγουμένας ἀπομακρύνσεις ἄλλων παρομοίων ἀξιωματικῶν, οἵτινες διὰ τῆς ἀνοικτείου διαγωγῆς τῶν ἦσαν ὀχληροί, καὶ φεύγοντες ἔφερον μετ' ἑαυτῶν πολλὰ λάφυρα. Ἐνῷ ὁ Στρατηγὸς Φέγγ πτωχὸς ἦλθεν καὶ πτωχότερος ἀναχώρησε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 4ον

Δεῖγμα Στρατηγοῦ

Εἶνε δύσκολον νὰ παρακολουθῇ τις ἐν λεπτομερείᾳ τὰς κινήσεις τοῦ Στρατηγοῦ Φέγγ μετὰ τὴν ἐγκατάλειψιν τῆς δυστικῆς Κίνας. Ἐπὶ τρεῖς μῆνας αὐτὸς καὶ 10 χιλιάδες ἄνθρωποι τοῦ ἐστρατοπέδευσαν εἰς Γου-τσεὶ ἐν Χουπέ φέροντες μίαν μεγάλην μαρτυρίαν διὰ τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, ἃν καὶ ἐνεκα τούτου προῦκά οὖν τὴν δυσμένειαν μερικῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Πεκίνου. Διετέλει εἰς στενωπότητος σχέσεις μὲ τοὺς Ἱεραποστόλους τοῦ τόπου καὶ ἐδοί'κει αὐτοῖς, καὶ δι' ἐπιστολῶν παρεκάλει αὐτοὺς νὰ τὸν ἐνθουσιάζονται οἱ χριστιανοὶ εἰς τὰς προσευχὰς τῶν. Οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως, οἵτινες ἐφοδοῦντο τὴν ἐλευσίαν

του, διότι ἐγνώριζον τὰς ἀταξίας τοῦ Κινεζικοῦ στρατοῦ, διεκτῆρουσαν κατόπιν πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του, « Ἄν ἡ θρησκεία τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ παράγῃ τοιοῦτους ἀνθρώπους, εἴτε νὰ αὐξάνῃ ὁ ἀριθμὸς τῶν. »

Ἐκ Χουπέ μετετέθη εἰς Ἀνχουεῖ, τὴν ἰδικήν του ἐπαρχίαν, δι' ὀλίγον καιρὸν, ἀλλὰ κατὰ πρόφθινον 1 18 διετάχθη νὰ μεταβῇ πρὸς ἀνακατάληψιν τῆς Τσαγγ-τέ εἰς Χουνάν, τὴν ὁποίαν εἶχον καταλάβει οἱ ἐκ Βορρὰν ἐπαναστᾶται. Ἀφοῦ κατέστρωσε προσεκτικῶς τὰ στρατιωτικὰ του σχέδια, καὶ ἐξησφάλισε τὰ στρατηγικά του μέτρα, ἔστειλε διὰ τῶν Ἱεραποστόλων, μίαν διακοίνωσιν εἰς τὸν διοικητὴν τῶν νοτίων ἐχθρικών δυνάμεων, εἰς τὴν ὁποίαν ἔλεγε· « Ἐγὼ διαταγὰς νὰ κυριεύσω τὴν πόλιν, καὶ σκοπεύω νὰ προβῶ εἰς τοῦτο, ἐν τούτοις ἐπιθυμῶ νὰ προληφθῇ ἡ αἱματοχυσία, καὶ διὰ τοῦτο σὺς παρακαλῶ ν' ἀποσυρθῇτε, καὶ ν' ἀποφύγητε τὴν ἀπώλειαν τῆς ζωῆς. »

Ὁ ἀντίπαλος διοικητὴς προφανῶς ἀναγνωρίζων τὴν ὑπεροχὴν τοῦ πεφημένου ἀνταγωνιστοῦ του, καὶ ὡς φρόνιμος ἀνὴρ θεωρήσας τὴν υποχώρησιν ὡς τὴν ἐπαινετὴν ἀνδρείαν ἐν τῇ περιστάσει ἐκείνῃ, ἀπεσύρθη, καὶ ὁ Φέγγ ἐλευθέρως εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν.

Ἡ πόλις εὗρίσκετο εἰς θλιβεράν κατάστασιν, διὰ τὴν εἰσῆλθον, διότι αὐτὴ κατελήφθη διαδοχικῶς ὑπὸ διαφόρων στρατευμάτων καὶ εὗρέθη εἰς τὴν σκληρὰν διάθεσιν τῶν ἀκολάστον στρατιωτῶν, οἵτινες περιεπλανῶντο ἀνὰ τὰς ὁδοὺς μὲ ζήσιν ἀρπάζοντες καὶ λεηλατοῦντες τὰ καταστήματα καὶ κακοποιῶντες τὸν λαόν. Ἐπομένως τὰ πλεῖστα ἐργοστάσια ἐκλείσθησαν καὶ ἐπεκράτει γενικὴ ἰδέα ἐρημώσεως καὶ ἀπελασίας. Ὁ Στρατηγὸς Φέγγ ἀνέλαβεν ἀμέσως εἰς χεῖρας τὴν διευθέτησιν. Διέταξεν ἐντὸς τριῶν

ἡμερῶν νὰ ἐγκαταλείψουν τὴν πόλιν ὅλαι αἱ ἀνήθικοι, νὰ κλεισθοῦν τὰ καταγώγια τῶν αἰσχρῶν παιγνιδίων καὶ τῶν θεάτρων, ἢ νὰ μετατραποῦν εἰς καταστήματα, σχολεῖα, ἢ εἰς αἰθούσας κηρυγμάτων, ὅλα τὰ καταστήματα πωλοῦντα ὄπιον καὶ μορφίνην νὰ κλεισθοῦν, καὶ οἱ ἰδιοκτητῆται νὰ τιμωρηθοῦν διὰ προστίμου, καὶ νὰ προστατευθοῦν αἱ ἐντιμοὶ ἐργασίαι. Εἰς μορφινοπώλης κατεδικάσθη εἰς 7000 δολλάρια πρόστιμον, ἂν καὶ ὁ Ἰάπων συναίτερός του ἰδραπέτευσε.

Ὁ Στρατηγὸς Φέγγ ἦτο ἄνθρωπος, ἱκανὸς νὰ ἐπιβάλῃ ὀπακοήν. Ἐνδεδυμένος ἀπλὴν στολήν, φορῶν ψάθινον πῖλον τὰ ἴδια καθὼς οἱ ἄνθρωποι του, καὶ μὲ ψάθινα σανδάλια, ἀντὶ ὑποδημάτων, ἔχαιρε βαδίζων πανταχοῦ ἐπιθεωρῶν τὰ πάντα. Ἐξέχων κατὰ τὸ ἀνάστημα, μὲ μαῦρα σκοτεινὰ μάτια, τὰ ὅποια ἐφαίνοντο «ὡς σπινθῆρες διαπερῶντες τὴν ἐνδόμυχον ψυχὴν σας,» εἰσῆρχετο παντοῦ ἀνευ τινὸς πομπῶδους συνοδείας διὰ νὰ προειδοποιήσῃ τὴν προσέγγισίν του. Ἦκουε προθύμως ὅλους τοὺς πάσχοντας. Ἐτιμῶρει βαρέως τοὺς κακούργους, καὶ ἤκουεν ἀμερόληπτως τοὺς πτωχοὺς καὶ τοὺς πλουσίους.

Ἐμείνεν ἐπὶ δύο ἔτη ἐν Τσαγγ-τέ μὲ πληρεξουσιότητα ἐπὶ μεγάλου διαμερίσματος, κατώρθωσε νὰ ἐφαρμόσῃ τὰ σχέδιά του ἐντελῶς καὶ νὰ ἐλκύσῃ τὴν γενικὴν ἐκτίμησιν τοῦ λαοῦ. Οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ στρατιῶταί του ἦσαν περιορισμένοι εἰς τὰ παραπήγματα των, ὅταν δὲν ἦσαν εἰς τὸ καθῆκον, καὶ δὲν ἐπετρέπετο ὁ ἀνὰ τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως περίπατος, ἐκτὸς σπανίων περιστάσεων, καὶ τοῦτο πάλιν οὐχὶ ἀνευ ἐπιστήμου ἀδείας. Ἀγιογραφικὰ ἐδάφια καὶ ἠθικὰ διδάγματα ἐτίθεντο εἰς πλεῖστα ἐξέχοντα μέρη τῆς πόλεως καὶ τοῦ στρατοπέδου μὲ μεγάλα γράμματα, ὡς σιωπηλαὶ διδασκαλίαι διὰ τὸν λαόν. Τὴν

νύκτα ἀπηγορεύετο εἰς πάντας γενικῶς ἡ διάβασις καὶ ὁδοιπορία ἀνὰ τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως. Οὐδεὶς, εἴτε ξένος, εἴτε Κινέζος, ἠδύνατο ν' ἀναχωρήσῃ πρὶν νὰ ἐπιθεωρηθοῦν αἱ ἀποσκευαὶ του. Αἱ πόλαι τῆς πόλεως ἔκλειον καθ' ἡμέραν εἰς τὰς 9 μ. μ.

Ἦτο ἀμερόληπτος καὶ ἀτρόμητος, καθὼς αὐστηρὸς, ἐπίσης ἦτο δὲ ἀδύνατον νὰ τὸν φοβερίσῃ τις. Μίαν νύκτα ἀργὰ δύο Ἰάπωνες ἦλθον εἰς τὴν θύραν ζητοῦντες εἰσοδοὺν· ἀλλ' ὁ φύλαξ τοὺς ἀπηγόρευεν. Εἰς ἐκ τούτων μὲ βάρβαρον τρόπον ἐκτύπησε μὲ τὴν ράβδον του τὸν φύλακα, ὅστις τὸν ἐλόγχησε εἰς τὸν πόδα. Ὁ Ἰάπων Πρόξενος, καὶ Ἰάπωνες ἐκ τῆς ἐκεῖ πλησίον Κανονιοφόρου, ἐδοκίμασαν νὰ τρομάξουν τὸν Στρατηγόν, ἀλλὰ κατενόησαν καθ' ἂρὰ ὅτι αὐτὸς ἦτο ὁ κυβερνῶν τὴν πόλιν.

Ἀκολούθως δύο Ἰάπωνες ἐκ τῆς Κανονιοφόρου συνελήφθησαν τὰ μεσάνυχτα ἐνῷ ἀνερριχῶντο τὸν τεῖχον τῆς πόλεως, καὶ ἐφέρθησαν εἰς τὸν Στρατηγόν. Ὁ Ἰάπων Διοικητὴς ἐζήτησε τὴν ἀπόλυσιν τῶν ἀνθρώπων, ἀλλ' ὁ Φέγγ τοῦ ἀπήντησε, «Ὅταν ἔλθητε καὶ ἀπολογηθῆτε εἰς ἐμὲ διὰ τοὺς ἀνθρώπους σας, οἵτινες συνελήφθησαν ὡς τακτικοὶ κλέπται, θὰ ἀπολυθοῦν.» Ὅταν ἐπὶ τέλους ὁ Ἰάπων Διοικητὴς ἦλθεν, ὁ Φέγγ τοῦ εἶπε : «Πῶς συμβαίνει ὥστε νὰ ἔχομεν τόσους καλοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ πολλὰς χώρας, νὰ ἔλθουν εἰς τὴν Κίνα διὰ νὰ μᾶς ὠφελοῦν, ἀλλὰ δὲν εἶδον ποτε ἓνα καλὸν Ἰάπωνα; Εἰσθε ὅλοι κακοί; Δὲν εἶνε ἐντροπὴ σας;» Καὶ ἐν τούτοις ἐγνώριζε πῶς νὰ εἶνε ἡπιος καὶ γενναϊόδωρος.

Μαρτυρεῖται ὅτι ἐφέστη τὴν ζωὴν πολλῶν νοτίων Κινέζων κατασκόπων οἵτινες συνελήφθησαν καὶ ἐδηγῆθησαν ἐντρομοὶ ἐνώπιόν του. Ἀντὶ νὰ τοὺς πυροβολήσῃ κατὰ τὸν νόμον, τοὺς ἐλάμβανε ἀπὸ τὸ χέρι, καὶ τοὺς

ιδόθῃ διὰ μέσου τῆς πόλεως δεικνύων εἰς αὐτοὺς τὴν δύναμιν τοῦ τάγματός του, τὸ ἱππικὸν καὶ τὸ πυροβολικόν του, καὶ ἐν γένει ὅλας τὰς στρατιωτικὰς του δυνάμεις, καὶ κατόπιν δίδων εἰς αὐτοὺς ἐν ποσὶν χρημάτων τοὺς ἀπέπεμπε λέγων, «πηγαίνετε νὰ εἰπητε εἰς τοὺς ἑχθροὺς μας ὅσα εἶδατε.»

Μόνον ὅταν εἶχε νὰ κάμῃ μὲ σκληροὺς κακούργους ἢ αἱμοχαρεῖς ληστές, τότε ἐπέβαλεν ὑπερβολικὰς τιμωρίας. Ὁ Ἰβίος ἐξυλοκόπησεν ἕνα ἀπὸ τοὺς Συνταγματάρχας του, ὅστις συνελήφθη πηγαίνων εἰς οἶκον ἀνοχής, καὶ λέγεται ὅτι αὐτὸς ἐπυροβόλησεν ἄλλον τινὰ διὰ παρομοίαν προσβολὴν κατόπιν ἐπανειλημμένων ἀπαγορεύσεων.

Ἐν τῇ ἀνταμεταρῷ ἐτελειοποίησε τὸ πρόγραμμά του, νὰ κάμῃ τὸν στρατὸν του μίαν ἀναζωογονητικὴν δύναμιν, ὅπου ἐστάθμευσεν. Ἐδῶ ἐπίσης ἡτοίμασε τὸ περίφημον χειρόγραφόν του, «Τὸ πνεῦμα τοῦ στρατιώτου», τὸ ὁποῖον ὅλοι οἱ στρατιῶταί του ὑπεχρεοῦντο ν' ἀποστηθίζουν. Τοῦτο τὸ βιβλιάριον περιεχε τὰ στοιχεῖα τῆς στρατιωτικῆς ἀκρίβειας, καὶ ὀλίγην χριστιανικὴν διδασκαλίαν, μὲ παραδείγματα παρμένα ἀπὸ τὴν ζωὴν μεγάλων χριστιανῶν στρατιωτῶν τῆς Εὐρώπης.

Ἐγνώριζεν ὅτι πολλοὶ ἀπόγραφοι ἐγίνοντο ἐν Κίνα λησταί, καὶ ἐντεῦθεν ἔλεγεν ὅτι «ὁ στρατὸς εἶνε ἐν μηχανήματι πρὸς παραγωγὴν ληστῶν.» Ἀλλὰ διὰ νὰ μὴ ἀληθεύῃ τοῦτο διὰ τοὺς ἰδικούς του ἀνθρώπους, ἀπεφάσισε νὰ τοὺς κάμῃ καλοὺς εἴτε ἐν τῇ στρατῷ, εἴτε κατόπιν ὡς ἰδιῶται. Κατὰ τὰ τρία πρῶτα ἔτη τοῦ ὁ στρατιώτης τοῦ ἐδιδάσκετο, ἐκτὸς τῶν στρατιωτικῶν ἀκρίβειων νὰ διαβάζῃ καὶ νὰ γράφῃ. Κατόπιν ἕκαστος ἀνωματικός, καὶ ὅλοι οἱ στρατιῶται ἐμάνθανον ἐν ἐμπορίῳ

διὰ τὸν μετέπειτα βίον. Μόνον εἰς τὸν ἰδικόν του στρατὸν ἐδρίσκοντο τάγματα ραπτῶν, ὑποδηματοποιῶν, ὀφανεῶν, ζυλουργῶν καὶ ταπητουργῶν. Τὸ σχέδιον ἦτο ἕκαστον τάγμα νὰ διδασθῇ ἐν ἰδιαίτερον ἐπάγγελμα. Ἀκόμη καὶ ὁ νεαρότερος ἀξιωματικὸς ἠδύνατο νὰ φανῇ καθήμενος εἰς τὸ ὀφαντήριον ἐν τῇ μέσῃ τῶν ἀνθρώπων του καὶ νὰ ὀφαινῇ. Καὶ εἰς κάθε πρᾶγμα ὁ Στρατηγὸς ἦτο παράδειγμα εἰς τοὺς ἀνθρώπους του. Καθ' ἑκάστην εἶδεν ὀρισμένον καιρὸν νὰ μελέτοιν καὶ νὰ ἐργάζονται ἀνὰ μίαν ὥραν εἰς τὰ ἐργαστήρια. Μέγα μέρος τῶν κατασκευαζομένων ἐπιπλῶν χρησιμοποιεῖται διὰ τὸν στρατὸν, τὸ ὑπόλοιπον πωλεῖται, καὶ μέρος ἐκ τῶν εἰσοδημάτων ἀνήκει εἰς τοὺς ἰδίους ἐργάτας. Τὸ ἀποτέλεσμα εἶνε ὅτι οἱ ἀνθρώποι συναγωνίζονται, εὐχαριστημένοι καὶ εὐτυχεῖς, καὶ μεγάλως ἐνδιαφερόμενοι διὰ τὸ ἔργον τῶν. Καὶ ἐν ὑπάρχει ραθυμία εἰς τὴν ἀκρίβειαν, ἐνῷ ἀσχολοῦνται τοιοῦτοτρόπως, τὰ ὅπλα τῶν στιβάζονται ἔξω, καὶ εἶνε ἑτοιμοὶ διὰ στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν μόλις προκληθοῦν.

Εἰς Ἱεραπόστολος, ὅστις ἔμεινεν ἐπὶ πολὺν καιρὸν μὲ τὸν Στρατηγὸν ἐν Τσαγγ-τέ λέγει τὰ ἑξῆς : «Μὰς πῆρε νὰ ἴδωμεν τὰ ἐργαστήριά του, καὶ εἶδομεν εἰκοπὴ καλτομηχανάς, διὰ τῶν ὁποίων κατασκευάζοντο κάλτσες δι' ὅλον τὸν στρατὸν. 12 ραπτομηχαναὶ ἐχρησιμοποιοῦντο διὰ τὰ ροῦχα. Ὑπῆρχον ὀφαντήρια κ. λ. Ἐπὶ πλέον βιβλιοδέται, καρεκλοποιοὶ κ. λ. Οἱ ἐργαζόμενοι στρατιῶται ἦσαν περίπου 40 ἑτῶν. Ἐπήγαμεν ἐπίσης μὲ τὸν Στρατηγὸν πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν παραπηγμάτων. Ἦτο θαυμαστὸν νὰ εὕρῃ τις ἐν Κίνα μέρος ἀνεὺ δυσωδίας καὶ ἀκαθαρσίας. Κάθε κλίνη ἦτο καθαρὰ, ὁ καθεὶς εἶχε τὴν κουνουπιέρα του, ὅλα τὰ εἶδη τῶν ὀπλῶν τῶν ἑλαμπον.

Ἦτο λαμπρὸν νὰ ἴδῃ τις τὰς Ἀγ. Γραφὰς καὶ τὰ ὁμολογία τῶν πανταχοῦ καθαρὰ στιθαγμένα μετὰ στρατιωτικά τῶν βιβλία. Εἰς τὰς στρατιωτικὰς τῶν ἀπλήρεις ἦσαν θραστήριοι ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ. Ἀξιωματικοὶ μὲ καθαρὰς ἀθλητικὰς στολὰς, προσεκλήθησαν διὰ νὰ μᾶς δείξουν τί ἠδύνατο νὰ κάμουν. Ἐίδομεν ἀρκετὰ ἀτινα ἀποδεικνύουν τὴν ἰδιοφυίαν τῶν Κινέζων, καὶ ὡς πρὸς τὰς κινήσεις καὶ τὴν ταχύτητα. «Ἐδῶ εἶνε ἓνας, μοῦ εἶπεν ὁ Στρατηγός, ὅστις ὠδήγει τὴν συνοδίαν του μὲ ὅλα τῶν τὰ ἐργαλεῖα, καὶ ἔκαμνε 40 μίλια εἰς 7 ὥρας.»

«Ἡ ἐλέγχξις τοῦ Στρατηγοῦ ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων του ἦτο ἀπόλυτος. Ἐκεῖνοι ἦσαν πρόθυμοι ν' ἀποθάνουν χάριν αὐτοῦ. Τοὺς ὠνόμαζε «παιδιά» του. Εἶνε ὡς πατήρ εἰς αὐτούς. Ἐν μικρὸν πρᾶγμα ἀπεκάλυψε τὸ μυστικόν. Ἀπεδιδάσθημεν μὲ τὸν Στρατηγὸν εἰς τὴν ξηρὰν ἀπὸ μίαν λέμβον εἰς Ταογιουάν, 30 μίλια ἄνω εἰς τὸν ποταμόν. Οἱ 3000 ἐκεῖ ἀντιμετώπιζον τὸν δυτικὸν στρατόν (ἐντοπίων). Ἐνθ' διηρχόμεθα μίαν στενὴν κεκαλυμμένην ὁδόν, οἱ στρατιῶται ἐσταμάτησαν εἰς τὰ διαστήματα σὰν ἀγάλματα μὲ ἀκινήτους λόγχας. Ὁ Στρατηγὸς εὐγενῶς ἠγγισεν ἐκάστου στρατιώτου τὸν βραχίονα, ἐνθ' διήρχετο.»

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΟΝ

Μέγα ἔργον θείας χάριτος

Ὁ Στρατηγὸς Φέγγ εἶνε ἀνὴρ τρομερὰς ἐνεργητικότητος, πιστεύει ὅτι κυρίως διὰ τῆς ἐργασίας οἰκοδομεῖται ὁ χαρακτήρ, καὶ ἐν ἑκ τῶν μυστικῶν τῆς ἐπιτυχίας του εἶνε, ὅτι κρατεῖ ἐν ἀσχολίᾳ τοὺς ἀνθρώπους του.

Κάθε ὥρα τῆς ἡμέρας ἔχει τὴν ὀρισμένην ἐνασχόλησιν τῆς, εἴτε εἰς τὰ γυμνάσια εἴτε εἰς τὰ ἐργαστάσια, ἢ εἰς τὴν μελέτην τῆς Ἀγ. Γραφῆς ἢ εἰς ἀθλητικὰς ἀσκήσεις. Καὶ εἰς ὅλα ταῦτα δίδει τὸ παράδειγμα ὁ ἴδιος παρειργαζόμενος καὶ συνεργαζόμενος.

Χάριν τοῦ λαοῦ καὶ τῶν στρατιωτῶν του, ἐνεχάρησε μὲ μεγάλα γράμματα ἐπὶ λιθίνων πλακῶν διάφορα ἐδάφια τῆς Ἀγίας Γραφῆς καὶ ἠθικὰ ἀποφέγματα Κινέζων φιλοσόφων, καὶ ἔβαλεν αὐτὰς εἰς ἐπίσημα κεντρικά μέρη πρὸς κοινὴν ὠφέλειαν. Καθ' ἑκάστην εἰς τακτικὴν ὥραν γίνονται συμπροσευχαί, καὶ οἱ ἀνθρώποι του ἐνθαρρύνονται νὰ μελετοῦν τὴν Ἀγ. Γραφήν, καὶ νὰ προσεύχωνται. Μιὰ ἐκ τῶν δυσκολιῶν του ἦτο ὅτι δὲν εὕρισκε εἰς τὴν ἰθαγενῇ γλῶσσᾳ ἀρκετὰ χριστιανικὰ βιβλία. Ἐπανελημμένως ἠγόρασε τὰ ὅσα βιβλία εὕρισκοντο κοντὰ εἰς τοὺς Ἱεραποστόλους. Καὶ ὅταν δὲν ἠδύνατο νὰ εὕρῃ δι' ἓνα ἑκαττον στρατιώτην βιβλίον χωριστὰ, διέταττε τρεῖς νὰ διαβάζουν τὸ αὐτό. Τακτικῶς προσεκάλεε τοὺς Ἱεραποστόλους νὰ κατηχοῦν καὶ νὰ κηρύττουν εἰς τοὺς ἀνθρώπους του τὴν ἀλήθειαν. Νυχθημερόν ἐσκέπτετο διὰ τὴν βελτίωσιν καὶ ἠθικὴν προκοπὴν τῶν. Πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ἀναγκῶν τούτων ἐπεβάλλετο οὐχὶ μικρὸς κόπος εἰς τοὺς ἐργάτας του, οἱ νεώτεροι ἀπὸ τὸ πρῶτ' ἐνωρίς ἕως τὸ ἑσπέρας κατεγίνοντο εἰς τὴν ἐργασίαν, καὶ ὁ ἴδιος μαζὶ μὲ τοὺς ἀξιωματικοὺς ἐθεώρει τὰς ὑποθέσεις τῶν.

«Δὲν εἶδον ποτε, ἔγει εἰς Ἱεραπόστολος, ἀνθρώπους τόσοι προθύμους διὰ τὴν μελέτην τῆς Ἀγ. Γραφῆς. Μίαν ἑσπέραν ἐδόθη εἰς αὐτὸν κατάλογος 86 ἀτόμων ἐπιθυμούντων νὰ κατηχηθοῦν. Ὁ Στρατηγὸς ὥρισε πρὸς ταῦτα τὴν 6 ὥραν τῆς πρωίας. Καὶ τὴν ἐπομένην ἀντὶ 86 ἤλθον ἑκατοντάδες πληρώσαντες τὴν Ἐκκλησίαν (πρὶν

θέατρον,) καὶ ὁ Στρατηγὸς ἐτηλεγράφησε πρὸς μίαν κυρίαν Ἱεραποστόλου, διὰ νὰ ἔλθῃ μὲ ἐξόδα εἰς βάρος του, καὶ νὰ κατηγῇ τὰς συζύγους τῶν ἀξιωματικῶν. Τὸ ψάλλειν ὕμνους ἔγεινε σὺνηθές, καθὼς ὁ ἦχος τῆς σάλπιγγος, καὶ ἐν καιρῷ τοῦ φαγητοῦ οἱ ἄνδρες ἑφαλλον εὐχαριστίας πρὸ τοῦ νὰ φάγουν. Ἡ τοιαύτη ῥησκευτικὴ ἐξέγερσις ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἐπεξετάθη εἰς ὅλην τὴν περιφέρειαν, ὅπου ἐτοποῖετο οἱ ἄνθρωποι.

«Καθ' ὅλον τὸν κόσμον δὲν θὰ εὕρῃ τις σήμερον μίαν τοιαύτην χριστιανικὴν ἀναζωπύρησιν, λέγει εἰς ἄλλος Ἱεραπόστολος, ὅστις συνεργάσθη καὶ παρηκολούθησε τὸν ζῆλον τῶν περὶ τὸν Στρατηγὸν Φέγγ. Δὲν ὑπάρχει τοιοῦτον παράδειγμα θερμοῦ ἐνδιαφέροντος στρατιωτῶν ὑπὲρ τοῦ Εὐαγγελίου. Εἰς τὰς συμπροσευχάς, ἐσηκόνοντο οἱ μικροὶ καὶ μεγάλοι ἀξιωματικοὶ καὶ διὰ θερμότητος προσευχῆς ὁμολόγουν τὰς ἁμαρτίας των. Ἀφοῦ ὁμιλήσῃ περὶ τῆς καλλιεργείας τοῦ σκληροῦ ἐδάφους καὶ περὶ τοῦ μὴ σπαίρειν εἰς ἀκάνθας, πολλοὶ συνεκινήθησαν καὶ ὁμολογήθησαν ἐλευθέρως. Τέλος ὁ Στρατηγὸς εἶπε· «Ἐάν δὲν ἐπιστεύομεν ὅτι ἡ ἀγγελία αὕτη ἦλθεν εἰς ἡμᾶς παρὰ τοῦ οὐρανοῦ ἡμῶν Πατρός, ἠθέλομεν ὑποστηρίξει αὐτήν; Ἰδοὺ ἔρχεται εἰς ἄνθρωπος ἀπὸ ἄλλης χώρας καὶ ἐκθέτει γυμνά ὅλα τὰ ἐλαττώματα καὶ τὰς ἁμαρτίας μας, καὶ δὲν θυμόνομεν, ἀλλ' ἐλεγχόμεθα. Εἵμαι ἐντελὼς κατὰδικος.» Πολλὰ συναθροίσεις καὶ συμπροσευχαὶ ἔγειναν μὲ ἀξιοσημεῖωτον ἔκχυσιν τοῦ Πνεύματος τοῦ Θεοῦ. Εἰς μίαν ἐξ αὐτῶν κατόπιν τῆς προσευχῆς ἐνός Συνταγματάρχου ἐγέρθη ὁ Στρατηγὸς καὶ προσυχήθη μὲ τόση συντριβήν, ὥστε πάντες ἔκλαψαν μεγαλοφώνως. Ἐφάνη ποτὲ εἰς τὸν κόσμον Στρατηγός, ὅστις νὰ ὁμολογήσῃ τὰ ἐλαττώματά του ἐνώπιον τοῦ στρατοῦ, τῶν ἀξιωματικῶν

του καὶ τοῦ λαοῦ, καθὼς ἔκαμεν ὁ Φέγγ; Ἐνθ' ἐξηκολούθει τὴν προσευχὴν, μὲ λέξεις τὰς ὁποίας δὲν τολμῶ νὰ ἐπαναλάβω, ὅλη ἡ αἵθουσα ἔγεινε σκηνὴ μεγαλοφώνως κλαιόντων. Ἐκάθημεν διπλὰ εἰς τὸν Στρατηγόν, καὶ ἠδυνάμην ν' ἀκούσω τοὺς λυγμοὺς καὶ τὰς ἀναπεμπομένας αἰτήσεις τῶν ἐκεῖ καθημένων. Ἄν τις ἠθέλων εἶπαι ὅτι οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ἦσαν ὑστερικοί, ἢ ἔκαμνον τὸ τοιοῦτον ὑποκριτικῶς, διὰ νὰ καρδίουν τὴν εὐνοίαν τοῦ Στρατηγοῦ, δὲν γνωρίζει νὰ διακρίνῃ τὸ πρᾶγμα. Πᾶς ὅστις εὐρέθη παρὼν, ἐβεβαίωσε καὶ ἀνεγνώριεν ὅτι ἡ ἀλήθεια τοῦ Θεοῦ ἦτο παρούσα μαζί μας. Ὅταν ὁ Στρατηγὸς προσήχετο διὰ τὴν ἀγαπητὴν του Κίαν, ἤκουον τὸν βαθὺν καὶ ἀνέκφραστον ἀναστεναγμὸν του. Συνεκινεῖτο πολὺ καὶ ἔκλαιε, καὶ πάντες οἱ ἀξιωματικοὶ ἐπίσης, καθ' ὅλην τὴν αἵθουσαν ἤκούοντο ἀκράτητοι λυγμοί. Ἐάν ἦσθε παρὼν ὅταν ὁ Στρατηγὸς ἐξῆλ' ἐκ τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἤκούετε τὴν σύντομον καὶ ὀξείαν διαταγὴν, «Προσοχή!» καὶ κατόπιν ἂν ἐδλέπετε τοὺς ἀνθρώπους νὰ πηδοῦν εἰς τὸ πόδι μὲ ἓνα ταυτόχρονον τύπον, θὰ εἶχετε τὴν βεβαίωσιν, ὅτι ὁ Στρατηγὸς δὲν ἔχασεν οὔτε ἓν μόριον ἐλάχιστον ἀπὸ τὴν ἐκτίμησίν του, καὶ ὅτι ἡ τοιαύτη ἐν τῇ προσευχῇ ταπεινώσις καὶ ἰσχυρὰ ἔκχυσις τῆς καρδιάς του μᾶλλον τὸν ἀνύφονεν ἐνώπιον τῶν στρατιωτῶν. Ἐγὼ δὲν ἐζήτη εἰς τὰ στρατιωτικὰ παραπήγματα τῶν ἀγγέλων, ἀλλὰ διῆλθον μίαν νύκτα εἰς ἓν ἐκ τῶν θωρηκτῶν τῆς Α. Μεγαλειότητος. Καὶ τολμῶ νὰ εἶπω ὅτι ὡς πρὸς τὴν πειθαρχίαν, καθαριότητα, ὑγιεινὴν ἀτμοσφαῖραν, τὸ τάγμα τοῦ Φέγγ δὲν ἦτο ποτὲ κατώτερον τοῦ Βρετανικοῦ Ναυτικοῦ. Τὸ πνεῦμα τοῦ στρατοῦ ἦτο ἀξιοσημεῖωτον. Καὶ περιπλέον ὁ Στρατηγὸς ἦτο τὸτον ἀγαπητός, ὅσον τὸν ὑπῆκουον.

Εἰς Ταογιουάν ἦτο ἡ αὐτὴ ἐγκάρδιος ἐξέγερσις. Οἱ ἄνθρωποι κατὰ καιρὸν ἐξομολογοῦντο καὶ παρεκάλουν τὸ Θεὸν μὲ δάκρυα. Εἰς Ταγματάρχης μὲ δάκρυα ἐξέφρασε τὸν θαυμασμόν του διὰ τὴν ἀπειρον ἀγάπην τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῷ. Ἐφαίνετο θαυμαστὸν πῶς ὁ Θεὸς ἤθελε φεισθῆ ἁμαρτωλοὺς ἀξίους τῆς ὀργῆς του. «Εἰς τὴν ἀμετανόητον κατὰστασίν μας, εἶπεν, εὐρισκόμεθα εἰς τόσον μέγαν κίνδυνον, ὅσον ὁ ἱππεύων τυφλὸν ἄλογον πέριξ τοῦ ἄκρου ἑνὸς βαράθρου.» Ἄλλος νεαρὸς λοχαγὸς ἐξερράγη εἰς κραυγὴν προσευχόμενος, καὶ εἶπεν ὅτι ἄλλοτε ἐπρόσβαλλε τὸν Χριστόν, καὶ περιέγελα τὸν Στρατηγὸν διὰ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν του. Τοῦτο ἐχαροποίησε πολὺ τὸν Φέγγ, διότι ὁ Λοχαγὸς ἐκεῖνος ἦτο εὐπαίδευτος, ἂν καὶ ἤρνεϊτο πρότερον νὰ ρίψῃ ἐν βλέμμα εἰς τὴν Ἀγ. Γραφήν.

Μίαν ἡμέραν, εἶπεν ὁ Στρατηγὸς πρὸς τὸν Ἱεραπόστολον, ἐνῷ ἀνεγίνωσκον τὴν Γραφήν, ἦλθεν οὗτος ὁ Λοχαγὸς καὶ μοῦ εἶπε: «Στρατηγέ, πᾶν ὅ,τι λέγετε καὶ κάμνετε, ὅλοι τὸ ἐπιδοκιμάζομεν, καὶ θαυμάζομεν τὴν σοφίαν σας, ἀλλὰ δὲν ἠμποροῦμεν νὰ ἐννοήσωμεν πῶς εἰς τόσον σοφὸς κατὰ τὰ ἄλλα παρυσύρθητε ἀπὸ ἐν τοιοῦτον γελοῖον βιβλίον καθὼς τοῦτο.» Μὲ ἀστεϊσμόν, ἐξηκολούθησεν ὁ Στρατηγὸς, ἤπλωσα τὸ χέρι μου νὰ τὸν πιάσω, ἔφυγε γελῶν, ἀλλὰ τῶρα τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ ἔκαμεν αὐτὸν νὰ κλίνη τὸ γόνυ πρὸ τοῦ Χριστοῦ. Ἀργότερον ὅταν προσῆλθον ἀρκετοὶ ἀξιωματικοὶ νὰ βαπτισθῶν, ὁ εἰρημνός Λοχαγὸς ἦτο εἰς ἐξ αὐτῶν.

Οὗτοι οἱ ἀξιωματικοὶ δὲν ἦσαν εὐχαριστημένοι μὲ τὴν προσπάθειαν τῆς ἐπιστροφῆς τῶν 9000 στρατιωτῶν τοῦ Φέγγ, ἀλλὰ μετεβλήθησαν εἰς Εὐαγγελιστικὰς ἐμάδας διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ λαοῦ, ὅστις ἔζη εἰς τὴν ἐπαρχίαν, ὅπου ἐκεῖνοι ἐστάθμευον. Τὸ πρῶτον ἄρθρον τῆς ἀποφά-

σεως τῶν ἦτο νὰ φέρουν ἕκαστος εἰς τὸν Χριστὸν ἕνα ἐκ τῶν προκρίτων τῆς πόλεως, ἕως τὸ τέλος τοῦ ἔτους. Καὶ ἦσαν ἄνθρωποι μὲ πίστιν εἰς τὸν Θεὸν τόσον ἀπλήν καὶ εὐθείαν, καθὼς τὰ μικρὰ παιδία. Συνέβη μεγάλη ἀνομιβρία, καὶ πανταχοῦ φόβος καὶ ἀπελπισία διὰ τὰ σπαρτά. Ὁ Στρατηγὸς συνήθροισεν ὅλους ὁμοῦ τοὺς Χριστιανούς καὶ τοὺς εἰδωλολάτραις Βουδιστὰς μὲ τοὺς ἱερεῖς τῶν, καὶ τοὺς ἐκ τῆς θρησκείας τῶν Ταοιστῶν, νὰ προσευχηθῶν διὰ βροχὴν. Ὁ λαός, ἄνδρες καὶ γυναῖκες ἐφάυμαζον χωρὶς ἐλπίδα. Ὁ Στρατηγὸς καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ ὠδήγησαν τὸ πλῆθος εἰς προσευχὴν. Καὶ εἰς ἀπάντησιν ὁ Θεὸς ἐστειλεν ἄφθονον βροχὴν.

Κατὰ θαυμαστὸν τρόπον τὸ Εὐαγγέλιον ἐξηπλώθη μεταξὺ τοῦ στρατεύματος τοῦ Φέγγ, τόσον ὥστε δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅτι ἡ ἐπιστροφή ἐγένετο ἀνὰ τάγματα. Μολονότι πρὸ 8 ἔτων ὁ Στρατηγὸς καὶ ὅλον τὸ τάγμα του ἦσαν εἰδωλολάτραι, τῶρα 35 0/0 εἶνε εἰλικρινεῖς πιστοί. 500 ἐβαπτίσθησαν ἐντὸς ὀλίγου χρόνου, καὶ ἄλλοι 507 ἐβαπτίσθησαν εἰς μίαν ἐπίσημον τελετήν, ἣτις διήρκεσεν πλέον τῶν δέκα ὥρων. Πρῶτον ἀνεγνώσθησαν τὰ ὀνόματα ὑπὸ τοῦ Στρατηγοῦ, καὶ κατὰ τμήματα προὐχώρουν. Τρεῖς φορές ὁ Στρατηγὸς ἐγονάτισε καὶ θερμότερα ἰκέτευσε τὸν Θεὸν διὰ τοὺς ἀνθρώπους του. Καὶ μόλις ἐτελείωνε τὸ βάπτισμα τῆς μιᾶς ἐμάδος, ἐφάλλετο ὁ ὠραίος ὕμνος.

«Ὡ εὐτυχὴς ἡμέρ' αὐτῇ,
καθ' ἣν ἐγένετο εὐχὴ.»

Καὶ διὰ τοὺς ἄλλους ἐφάλλοντο ἄλλοι διάφοροι ὕμνοι.

«Ἐλὰ εἰς τὴν καρδίαν μου Χριστέ.
Τόπος ὁ πᾶρχει ἐκεῖ διὰ Σέ.»

Ἡ ἡμέρα ἐκείνη ἦτο πρωτοφανοὺς κινήσεως καὶ ση-

μασίας. Όλοι οί Ίεραπόστολοι καί έντόπιοι έργάται έννησχοιοῦντο μέ τās έξομολογήσεις, τὸ βάπτισμα, τās προσευχάς καί τὰ κηρύγματα. Καί έδωλεπε κανείς νά λάμπη εκεί έξόχως ή δόξα καί τὸ μεγαλεῖον τοῦ Χριστοῦ. Χαρά γενική καί αγαλλίασις αληθής.

Όχι μόνον τοπικῶς απέκτησε φήμην Ιερὰν ὁ Φέγγ καί ὁ Στρατός του, ἀλλὰ καί πανταχοῦ διεδόθη ή έντύπωσις τῆς Χριστιανικῆς έπιρροῆς των. Ὁ Στρατηγός Γου Πείφου, ανώτερος τοῦ Φέγγ, αν καί δέν ήτο χριστιανός, έν τούτοις έπηρεάσθη έξ ὧων είδε καί ήκουσε, διότι είς τὸ στρατιωτικόν του σημειωματάριον, είς τὸ ὅποιον έγραφε διά τὸν Στρατηγόν Φέγγ έχει τήν έπῆς ένδιαφέρουσαν πρότασιν είς τὸν πρόλογον.

«Πρὸ τινων έτων έν Ἀγγλίᾳ υπήρχεν είς άνήρ ὀνομαζόμενος Κρόμβελ, ὅστις διά νά σώσῃ τήν πατρίδα του, έσχημάτισε στρατόν. Αὐτός δέν έδέχετο είς τὸ στράτευμά του τὸν τυχόντα, παρὰ μόνον αγαθοῦς καί γενναίους. Πρὸ τῆς είσόδου των είς έκάστην μάχην ὁλόκληρος ὁ στρατός έγονάτιζε καί προσήύχετο. Οί έχθροί των βλέποντες αὐτοὺς νά γονατίζουν, τοὺς έμυκτηρίζον πολύ, θεωροῦντες τὸ τοιοῦτον ὡς αδυναμίαν. Ἀλλ' ὁ στρατός τοῦ Κρόμβελ έγειρόμενος έσκούπιζε τοὺς έχθροὺς του, καί οὐχί ἅπαξ καί δις, ἀλλὰ συνεχῶς, έως οὗ οί έχθροί των έμα'ον νά σεβασθοῦν αὐτοὺς τόσον πολύ, ὥστε τοὺς ὠνόμαζαν «σιδηροπλεύρους.»

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 6ον

Ἀγὼν καί υποχώρησις

Κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1919 τὸ δεύτερον έτος τῆς διαμονῆς του έν Χουνάν, ὁ Στρατηγός παρήγγειλε τὸν

Ἀμερικανὸν Ιατρὸν Λοζάν νά έλθῃ διά νά θεραπεύσῃ ένα πάσχοντα κατ' οἶκον, συγγενῇ τῆς γυναικὸς του. Ὁ ἄρρωστος ήτο διανοητικῶς ανισόρροπος, καί έδόθησαν διαταγαί νά τὸν εξετάσουν, αν έχῃ κρυμμένον ὄπλον. Δυστυχῶς ένεκα ἀμελείας, δέν ίγεινεν ακριθῆς έρευνα· καί μόλις είπήλθεν ὁ Ιατρός μέ τὸν Στρατηγόν, έπυροβολήθη ὑπὸ τοῦ παράφρονος, καί έπεσε νεκρός. Μολονότι ὁ Στρατηγός επέπεσε κατὰ τοῦ τρελλοῦ ἀμέτως, έν τούτοις ήτο ἄργά, τὸ κακὸν έγεινεν. Καί ὁ ίδιος ὁ Στρατηγός έπληγώθη δις, πρὶν καταβάλλῃ τὸν συγγενῇ του. Μόλις κατώρῳσε νά διαφύγῃ, ἀλλ' ἀδιάφορος πρὸς τās πληγὰς του, ή θλίψις του διά τὸν θάνατον τοῦ φίλου του ήτο ἀπεριόριστος.

Πολὺ έταπείνωσεν αὐτὸν τὸ ὅτι ὁ Θεὸς επέτρεψε νά συμβῇ έντός τοῦ ίδικοῦ του οἴκου τοιαύτη συμφορά, καί έπεδόθη είς περισσοτέραν αὐτοέρευναν καί μετάνοιαν. Ταπεινωθεὶς ενώπιον τοῦ Θεοῦ, ὡμολόγησε τās ἁμαρτίας του, καί ἀφιέρωσεν εκ νέου τὸν έαυτόν του είς τὸν Θεόν, καί πρὸς ένδειξιν πένθους έξύρισε τὸν μαυρον μεταξωτὸν μύστακά του. Ἐπεισκέφη κατόπιν τήν χήραν τοῦ φονευθέντος, διά νά έκφράσῃ είς αὐτὴν τήν λύπην καί συμπάθειάν του. Εἰς μνήμην τοῦ Ἱατροῦ, ίδρυσε κατόπιν μίαν στρατιωτικὴν καλύδην τῆς Χριστ. ἀδελφότητος τῶν νέων μέ τήν έπιγραφήν. «Ζωή θεοῦ είς σωτηρίαν ἀνθρώπων.» Καί έτελέσθη έτήσιον μνημότυνον διά τὸν φονευ'έντα Ιατρὸν.

Καθ' ὃν χρόνον έτελεῖτο τὸ μνημότυνον τοῦτο, ὁ στρατός τοῦ Φέγγ ἀποσυρ'είς εκ τῆς Χουνάν μετέβη είς τήν Χωνάν είς Σινιάγγ-τσάου. Μετὰ τὸ τέλος τοῦ μνημότυνου παρέθηκεν ὁ Στρατηγός τράπεζαν προγεύματος είς τὸ θπαιθρον. Κατόπιν μετέβημεν είς τὸ στρατόπεδον,

δπου ἔβαινε συμπροσευχὴ 5000 χριστιανῶν, ἐκεῖ ὁμίλησεν εἰς Ἱεραπόστολος καὶ ἔπειτα ὁ Στρατηγὸς ἐπὶ μίαν ὥραν. Τὸ θέμα τοῦ ἤτο περὶ τῆς Εὐαγγελικῆς θυσίας, καὶ ὡς παράδειγμα ἔφερε καὶ τὸν φονευθέντα ἱατρὸν. Καὶ ἐν τῷ μεταῶ συχνὰ ἐδάκρυε. Εὐκόλως ἠδύνετο ν' ἀκουσθῇ ἀπὸ 20 χιλ. ἀνθρώπους. Ἦτο θέαμα ἀληθινόνητον νὰ βλέπῃ τις τὸν ὕψηλόν καὶ μεγαλόσωμον Στρατηγὸν νὰ ἱσταται ἐκεῖ ἐπὶ ὥρας, μὲ τόσον πλῆθος στρατοῦ καὶ νὰ προτρέπῃ πάντας νὰ ὑποταχθοῦν εἰς τὸν Χριστόν.

Εἶνε ἄξιον σημειώσεως ὅτι ὁ Στρατηγός, ἂν καὶ προσήχετο μὲ τοὺς στρατιώτας τοῦ, καὶ ἐκήρυττεν εἰς αὐτούς, ἀπέφυγε νὰ ὁμιλῇ εἰς κανέν στρατιώτην ἀτομικῶς περὶ τῆς ψυχῆς τοῦ. Καὶ τοῦτο ἀπὸ σκοποῦ τὸ ἔκαμνε διὰ νὰ μὴ λεχθῇ ὅτι οὗτος ἢ ὁ ἄλλος ἐδέχθη τὸν Χριστόν ἐνεκα τῆς ἐπιρροῆς καὶ προτροπῆς τοῦ Στρατηγοῦ. Τὸ ἀτομικὸν ἔργον τῆς ἐπιστροφῆς ὅλον ἄφινεν εἰς τοὺς ἀνθρώπους τοῦ περιοριζόμενος ὁ ἴδιος εἰς τὴν δημοσίαν λατρείαν καὶ τὸ κήρυγμα.

Καθὼς προείπομεν ὁ Στρατηγὸς ἠναγκάσθη νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν Χουνάν. Νέα ἐπανάστασις ἐξεργάγη, καὶ ἀποφασιστικαὶ προσπάθειαι ἐγίνοντο πρὸς σύντριψιν τοῦ Φέγγ καὶ τοῦ στρατοῦ αὐτοῦ. Ὅχι μόνον προτεβλήθη ὑπὸ τῶν νότιων στρατευμάτων, ἀλλὰ καὶ ἐκ Βορρᾶ ὑπὸ πολὺ ἀνωτέρων δυνάμεων. Πράγματι περιεκυκλώθη ἐκ τριῶν μερῶν. Καὶ πολὺ ἐλυπεῖτο ὁ λαὸς τοῦ τόπου, διότι ὁ στρατὸς τοῦ Φέγγ, ὅστις ἐπὶ δύο ἔτη ἐξησφάλισε τὴν εἰρήνην μὲ τὴν πειθαρχίαν, ἠτοιμάζεται νὰ φύγῃ. Ἡ πόλις ἀπηλλάχθη ἀρκετὰ ἀπὸ τὴν εἰδωλολατρείαν, ἀπὸ τὸν καπνόν, τὸ ὄπιον, τὰ τυχερὰ παιγνίδια καὶ ἄλλα κοινωνικὰ κακὰ. Οἱ Ναοὶ τῶν εἰδώλων μετεδλήθησαν εἰς σχολεῖα. Πρὸς ἐκτίμησιν τῆς διοικητικῆς ἱκανότητος τοῦ

Φέγγ, οἱ Ἀρχοντες τῆς πόλεως ἔδωκαν ἀνὰ ἕν μετάλλιον εἰς τοὺς 10,000 στρατιώτας αὐτοῦ.

Ἐν ἐκ τῶν τελευταίων πράξεων τοῦ Στρατηγοῦ ἦτο ὅτι ἔκαυτε, πρὶν νὰ ἀποσυρθῇ, δημοσίᾳ ἕν ποσὸν ὀπίου, τὸ ὅποιον συνέλαβον οἱ ἀνθρωποὶ τοῦ ἐν τῇ πόλει, ἀξίας περισσότερον τοῦ ἐνὸς ἑκατομ. δολλαρ. Ἡ ἀπομάκρυνσις ἀπὸ τὴν Χουνάν, παρὰ τὸν μέγαν κίνδυνον, ἐξετελέσθη ἀνευ τῆς ἀπωλείας οὔτε ἐνὸς στρατιώτου οὔτε ἐπίπλου.

Τοῦτο ἐθεωρήθη ὡς θαῦμα. Καὶ ἔταν ἐξέφρατάν τινες τὸν θαυμασμόν των δι' αὐτό, εἶπεν εἰς Συνταγματάρχης, Νομίζετε τοῦτο εἶναι παράδοξον; Δὲν εἴμεθα στρατιῶται τοῦ ζῶντος Θεοῦ; Δὲν ἔβαλεν Αὐτὸς φόβον εἰς τὰς καρδίας τῶν ἐχθρῶν μας, ὥστε νὰ μὴ τολμοῦν νὰ μᾶς ἐπιτεοῦν;

Ἄλλ' ἐνθ' ἀνεγνωρίζετο πληρέστατα τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν λύτρωσιν ταύτην, ὁπῆρχεν ἐπίσης καὶ ἡ ἀνθρωπίνη ὀψις. Εἰς Συνταγματάρχης, ὅστις ἔμεινεν ὡς ἐπιθεοφύλαξ μὲ 1500 ἀνθρώπους νὰ περιφρουρήτῃ τὴν ἀποχώρησιν εἶπεν εἰς τὸν Ἱεραπόστολον. «Ἐνθυμομαί τὴν συμβουλήν σας εἰς τὴν Χουνάν πέρυσιν ὅτι δηλ. ἂν ἠρέλομεν νὰ κάμωμεν σεβαστὸν τὸν Χριστιανισμὸν εἰς τὸν στρατὸν τῆς Κίνας, ἔδεν πρέπει νὰ εἴμεθα ἑλλειπεῖς εἰς καμμίαν στρατιωτικὴν λεπτομέρειαν, ἀκόμη καὶ εἰς τοὺς ἱμάντας τῶν ὑποδημάτων μας.» Ὁδοιποροῦμεν τὴν νύκτα, καὶ ἡμεῖς πάντοτε ἑτοιμοὶ διὰ τὴν ἐπίσπιν, καὶ ἔταν ἐστρατοπεδεύο ἐν τὴν ἡμέραν ἀμέτῳ ἐκάμνομεν ἕν περιχαράκωμα. Ἦτο ζεστὴ ἐποχὴ, καὶ διὰ τοῦτο ἡ νυκτερινὴ ὁδοιπορία ἦτο εὐκολωτέρα. Ἀφοῦ διετόγομεν ἀπὸ τὸν νότιον στρατόν, ἡμεῖς εἰς κίνδυνον ἀπὸ τὸν ἀριθμητικῶς ὑπέρτερον βόρρειον στρατόν. Οὗτος εἶχε διαταγὰς νὰ στήσῃ ἐνέδραν καὶ νὰ μᾶς κατα-

στρέψη ἄλλ' ὁ Στρατηγὸς τῶν κατόπιν ἐπέσθη ὅτι πάντοτε μὰς εὕρισκε τόπον ἐτοίμους διὰ τὴν ἐπίθεσιν, ὥστε παρῆνθη ἀπὸ τοῦ σχεδίου του, ὡς πολὺ ἐπικίνδυνον.

Ἐκ Χουνάν ἀπεσύρθησαν εἰς Χουπέ, καὶ διέμειναν ἐπὶ τινι καιρὸν εἰς Χανκάου, ὁπόθεν ἀπεμακρύνθησαν βολαιότερον κατὰ μῆκος τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς τοῦ Πεκίν—Χανκάου, ἕως οὗ ἐγκατεστάθησαν εἰς Σινιάγγ—Τσίου. Ἐδῶ ἐξηκολούθει τὸ ἔργον τῆς θείας χάριτος μεταξὺ τοῦ στρατοῦ. Ἐγίνοντο τακτικῶς κατηχητικὰ κηρύγματα εἰς τοὺς ἀξιωματικούς, καὶ οὗτοι πάλιν κατὰ σειράν διηύθυνον ἐκπερινὰς συμπροσευχὰς τῶν ἰδίων στρατιωτῶν. Κάθε νύξ ἐν τῇ στρατῷ ἦτο ὡς μία κυψέλη μελισσῶν τῆς χριστιανικῆς δραστηριότητος. Οἱ ἀξιωματικοὶ ἐπίσης ὡδήγουν ὁπαίτριους συναθροίσεις εἰς τὰς ἐδοὺς διὰ τοὺς κατοίκους τῆς πόλεως ἐκείνης. Καὶ οἱ στρατιῶται ἐξηκολούθουν τὰς βιομηχανικὰς τῶν ἀσχολίας, οὗτος ὥστε, ὅταν ἐτελείονεν ἡ στρατιωτικὴ ῥητεία, ἠδύναντο νὰ ἐπιστρέψουν εἰς τὰς κατοικίας τῶν, καὶ ν' ἀρχίσουν τὴν ἐργασίαν. Καὶ παρατηρήθη ὅτι, ἐπειδὴ οἱ στρατιῶται δὲν ἐξώδεον χρήματα εἰς καπνόν, ποτά, παιγνίδια κ. λ. εἶχον νὰ τραβίζουν χρήματα ἀπὸ τὴν Τράπεζαν, ὅταν ἀπεστρατεύοντο, ἀκόμη καὶ ἂν δὲν ἐλάμβανον κανέν ἐπίδομα ἐπὶ μῆνας.

Κατ' αὐτὸν τὸν χρόνον ὁ Στρατηγὸς εἴλκυσε μεγάλως τὴν προσοχὴν, καὶ ἐν μέτρῳ τινὶ τὴν ἐπίκρισιν διὰ μίαν ἐκ τῶν τολμηρῶν πράξεών του. Διότι ἂν καὶ οἱ στρατιῶταί του ἐπὶ μακρὸν καιρὸν ὑπηρέτησαν τὴν Κυβέρνησιν, δὲν ἐπληρώθησαν, διότι δὲν ἐπέλλοντο εἰς τὸν Στρατηγὸν χρήματα. Ὁ ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν οὐδόλως τὸν ἐμελλε διὰ τὴν καθυστέρησιν ταύτην. Καὶ ὅταν οἱ στρατιῶται τῶν ἄλλων σωματείων ἐπεδύθησαν εἰς

λεηλασίας πρὸς ἀποζημίωσιν ἑαυτῶν, διὰ τοὺς καθυστέρουμένους μισθοὺς τῶν, ὁ Φέγγ ἀπεφάσισε νὰ ἐμποδίσῃ τοὺς ἰδικούς του ἀπὸ τὴν διαρπαγὴν, καὶ ἐθεώρησε δίκαιον νὰ τοὺς ἱκανοποιήσῃ διὰ τῆς κατασχέσεως ἀμαξοστοιχίας, ἣτις μετέφερε φόρους (χρήματα) εἰς Πεκίνον διὰ τὴν Κεντρικὴν Κυβέρνησιν. Μὲ τὰ χρήματα ταῦτα ἐπλήρωσε τοὺς στρατιώτας του, καὶ ἀφόδως ἀνέφερεν εἰς Πεκίνον τὴν πρᾶξίν του. Δὲν εἶνε ἀνάγκη ν' ἀναφέρωμεν ἐν λεπτομερείᾳ τὸ ἔργον τῆς προόδου τῆς χάριτος εἰς Χουνάν. Διότι κυρίως τοῦτο ἐξηκολούθησε τὴν γραμμὴν τῆς ἐξελίξεως καθὼς εἰς Χουνάν. Εἰς τὴν Σινιαγγτσάου, ἀρχαίαν στρατιωτικὴν πόλιν, ὑπῆρχον μερικαὶ ἑκατοντάδες ἀ' ἁλίων γυναικῶν, τῶν ἐποίων ἡ παρουσία ἦτο μία κατάρρα εἰς τὸν τόπον. Εἰς αὐτὰς ἐδόθη πενήτημερος προθεσμία νὰ ἐγκαταλείψουν τὴν ἐπαρχίαν. Ὁ Στρατηγὸς κατ' ἀρχὰς ἐδίττασε νὰ θώγῃ τοιαύτας ἐντόνους διαταγὰς, διότι οἱ ἐντόπιοι Κυβερνητικοὶ ὑπάλληλοι ἐξηγέθησαν ἐναντίον τοιαύτης πράξεως. Οἱ Πρόκριτοι τῆς πόλεως ἐπίσης συνήχθησαν, διὰ νὰ σκεφθοῦν τί ἠδύναντο νὰ κάμουν διὰ νὰ ἐμποδίσουν τὸν Στρατηγόν. Διὰ μίαν στιγμὴν ἐδίττασε, μὴ θέλων νὰ προσβάλῃ, ἢ νὰ θορυβήσῃ τὴν πόλιν, εἰς τὴν ὁποίαν νεωστὶ ἦλθεν, καὶ ἀναμφιδόλως ἐλυπήθη καὶ ἐκαίνας τὰς δυστυχεῖς γυναῖκας. Ἀλλ' εἰς ἐκ τῶν Συνταγματάρχων του Λού, τὸν ἠρώτησε μὲ ἐκπληξίν τινα. «Διατί δὲν ἐξορίζετε ὅλας ταύτας τὰς γυναῖκας, καθὼς εἰς ἄλλα κέντρα;» Ὁ Φέγγ ἀπήντησε. «Θὰ ἐξοργίσωμεν πολλοὺς, ἂν κάμνωμεν τοιοῦτοτρόπως.» «Μάλιστα ἐπανελάθεν ὁ Συνταγματάρχης, ἀλλὰ θὰ προσβάλῃτε τὸν Θεόν, ἂν δὲν τὸ κάμνετε.» Τοῦτο ἔλυσε τὸ ζήτημα. Τὸ ἐσπέρας ὅταν εἶπεν εἰς τοὺς ἀνθρώπους του, ὅτι δὲν ἦτο εὐχαριστημένος ἀπὸ τὸ ὅ,τι ἔπραξε, καὶ ἐ-

πρόθετε. «Γνωρίζω ότι τοῦτο ἤθελε μόνον πειράζει ἐσάς καὶ τοὺς νέους σπουδαστάς ἐκ τῆς χώρας, τοιοῦτοτρόπως δὲν ἐπιτρέπω εἰς κανένα νὰ μείνῃ. Ἄνδρες, εἰσθε στρατιῶται τοῦ Κυρίου, καὶ δὲν θύνασθε νὰ ἐπιτρέπετε εἰς τοὺς δαίμονας νὰ κάμνουν τὸ κακὸν ἐνώπιον αὐτῶν τῶν ὀφθαλμῶν σας.»

Εἰς ἄλλην περίστασιν εἶπεν εἰς τοὺς ἀνθρώπους του. «Ἡ πατρίς μας εἶνε εἰς τόσον ἀπελπιστικὴν κατάστασιν ἀπὸ τοὺς ἐν ὕψηλαῖς θέτεσιν κακοὺς ἀνθρώπους, ὥστε ἂν δὲν ἐπίστευον εἰς τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, θὰ παρητούμην ἀπὸ ὅλα, καὶ θὰ ἔζων τὸν ὑπόλοιπον βίον μου ἐν ἐρημικῷ κελλίῳ.»

Εἶνε βεβαίως φυσικόν, ὅτι ἡ προτοχὴ τοῦ κόπιου συγκεντροῦται κυρίως ἐπὶ τοῦ Στρατηγοῦ Φέγγ, ἀλλὰ καὶ τινες ἐκ τῶν περικυκλούντων αὐτὸν χριστιανῶν ἀξιωματικῶν εἶνε ἐπίσης ἀξιοὶ ἀναμνήσεως. Ὁ Συνταγματάρχης Λού, περὶ τοῦ ὁποῖου προαναφέραμεν, εἶνε ἀκριδῶς τόσον γεμάτος ζήλου διὰ τὸν Κύριον, ὅσον καὶ ὁ Ἀρχηγός του. Ὅταν κατὰ πρῶτον ὁ στρατὸς ἐφάσεν εἰς Σιν-ιαγγτάου, αὐτὸς ἐπεφορτίσθη ὑπὸ τοῦ Φέγγ νὰ συναντήσῃ τοὺς ἐντοπίους Ἀρχοντας καὶ Προκρίτους, οἵτινες προετοίμασαν μίαν μεγάλην ὑποδοχὴν. Κατόπιν ἐλίγων παρατηρήσεων ὁμίλησεν εἰς αὐτοὺς καθ' ἑαυτὸν περὶ τοῦ Εὐαγγελίου, μὲ δάκρυα εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐνθ' αὐτοὺς παρ-κίνει νὰ συνδιαλλαγῶν μετὰ τοῦ Χριστοῦ. Ἐχει ὥρατον παρουσιαστικόν, καὶ εἶνε σπουδαῖος ρήτωρ, ὅστις ἀνυψώθη ἀπὸ ἀπλοῦς στρατιώτης καθὼς ὁ Στρατηγός του. Ἡ σκέψις του εἶνε νὰ παραιτηθῇ ἀπὸ πάσαν στρατιωτικὴν ἐργασίαν, καὶ ν' ἀφιερῶθῃ σταθερῶς εἰς τὸ κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου. Ἀλλ' ἐλπίζει ὅτι μένων εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Συνταγματάρχου θὰ δυνηθῇ νὰ εἰσελθῇ ὡς ἐργάτης «τῆς

Χρι.τι. Ἀδελφότητος τῶν Νέων» εἰς κάθε στρατόπεδον τῆς Κίνας.

Πρὸ τινῶν ἐτῶν ὅταν εἰς σημαίνων Ἀμερικανὸς Χριστιανὸς Καθηγητὴς ἐπεσκέφθῃ τὴν Κίναν, καὶ συνήντησε τὸν Συνταγματάρχην, τοῦ ὁμίλησε περὶ τῶν λαμπρῶν κατορθωμάτων τοῦ Αὐτικοῦ πολιτισμοῦ καὶ εἶπε: «Συνταγματάρχα, ἡ ζωτικὴ ἀνάγκη τῆς Κίνας σήμερον εἶνε ὅτι, αὕτη ἀνευ ἀναβολῆς, πρέπει νὰ δεχθῇ ἀπὸ σήμερον τὰς παιδαγωγικὰς μεθόδους, αἵτινες ἔκαμαν μεγάλην τὴν Δύσιν» «Μάλιστα, εἶπεν ὁ Συνταγματάρχης, σεῖς ἠθέλετέ μας προμηθεύει μηχανάς, καὶ ἀμάξια χωρὶς ὁδόνιον ἐπὶ τοῦ ὁποῖου νὰ τρέξωμεν. Ἡ Κίνα δὲν ἔχει ἐλλειψὶν ἀνδρῶν γυμνασμένων ἐν Ἀμερικῇ, Ἀγγλίᾳ, Γαλλίᾳ, Γερμανίᾳ, ἀλλ' ἔχει ἀνάγκην ν' ἀποκτήσῃ ἐλευθερίαν, καὶ περιπλέον ἡ Κίνα ἔχει ἀνάγκην τοῦ ζῶντος Θεοῦ, διὰ νὰ μεταβάλλῃ καὶ ἐλέγχῃ τὰς καρδίας τοῦ λαοῦ.»

Ἐπάρχουν πολλὰ ἀποδείξεις, ὅχι μόνον μεταξὺ τῶν ἀξιωματικῶν, ἀλλὰ καὶ μεταξὺ τῶν στρατιωτῶν ἐπίσης τῆς πραγματικῆς ἀλλαγῆς τῆς καρδίας. Ἐνθ' ὁ Ἱεραπόστολος τὸν ὁμίλει ἔλαθεν ὁ Συνταγματάρχης μίαν ἐπιστολὴν εὐχαριστήριον διὰ τὴν ἐπιστροφὴν ἐνὸς πολυτίμου ὥρολογίου, ὅπερ εὗρέθη ὑπὸ χριστιανοῦ στρατιώτου. «Ἰδοῦ, εἶπεν ὁ Συνταγματάρχης, μία ἀπόδειξις τῆς δυνάμεως τοῦ Χριστοῦ. Ὁ εὐρὼν τὸ ὥρολόγι ἀμέσως τὸ ἔφε-ρεν εἰς ἐμέ, ἂν ἦτο εἰδωλολάτρης οὔτε ὁ ἰδιοκτῆτης οὔτε ἐγὼ δὲν θὰ ἐδίδετομεν αὐτὸ πάλιν.»

Διηγῆθῃ καὶ ἕτερον περιστατικόν ὅπερ συνέβη, ὅταν ὁ στρατὸς ἦτο εἰς Σιαοκάν πρὸς βορρᾶν τῆς Χανκάου. «Εἰς τὴν πλατείαν τοῦ σταθμοῦ εἰς στρατιώτης εὗρεν ἐν βαλάντιον, καὶ τὸ ἔφερεν εἰς ἐμέ. Περιεῖχε 10 βολλάρια ἀργυρά, καὶ 1000 βολ. εἰς συνάλλαγμα. Κάποιος ἐκ Χου-

νάν ἐνθ' ἐπήγαιναν διὰ ν' ἀγοράσῃ χοίρους, τὸ ἔχασαν. Ἐστείλαμεν ἄνθρωπον εἰς Χανκάου διὰ νὰ ζητήσῃ τὸν ἰδιοκτήτην τοῦ βαλαντίου. Καταρχὰς ἐκαίνοι ὑποψιάσθησαν, διότι οἱ στρατιῶται ἐν Κίνα δὲν ἔχουν καλὴν ὀπλοληψίν. Αὐτὸς τοὺς ἠρώτησεν, ἂν ἔχετε κανεῖς τι, καὶ τοῦ εἶπεν περὶ τοῦ βαλαντίου ἀκριβῶς, ὅπως ἦτο. «Λοιπόν, εἶπε, στείλατε μαζί μου ἓνα ἄνθρωπον, νὰ τὸ παραλάβῃ, διότι εὐρέθη ὑπὸ ἐνὸς ἐκ τῶν στρατιωτῶν μας.» Τοῦτο, εἶπεν ὁ Συνταγματάρχης, εἶνε ἀρκετὸν νὰ δείξῃ ὅτι ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἐθριάμβευσε μεταξὺ τῶν ἀνδρῶν μας. Ὑπάρχουν καὶ ἄλλα σημεῖα τῆς ἐπελθούσης χάριτος. Εἰς ξένος ἐνθ' ἐταξείδευε σιδηροδρομικῶς ἐκ Χανκάου, παρετήρησεν ὅτι ὁ συνοδοιπόρος Κινέζος ἀνωματικός, δὲν ἔρριπτε τὰ βρασιμένα φύλλα τοῦ τειφου κατὰ γῆς, οὔτε τὰ ἐξόφλοια τῶν πιστακίων, τὰ ὅποια ἔτρωγεν, ἐκτὸς τῆς ἄλλης διαγωγῆς του, καθ' ἣν διέφερεν ἀπὸ τοὺς ἄλλους πατριώτας του. «Δὲν εἶπες Χριστιανός;» τὸν ἠρώτησεν ὁ ξένος. «Μάλιστα, ἀπήντησεν ἐκεῖνος. Ἀνῆλθω εἰς τὸν στρατὸν τοῦ Στρατηγοῦ Φέγγ.» «Αὐτὸ συνεπέρανα καὶ ἐγώ, εἶπεν ὁ ξένος, ἀπὸ τὴν διαγωγὴν τῆς ἀπλῆς καὶ εὐγενοῦς ζωῆς σας.»

Κατὰ τοῦτον καὶ κατ' ἄλλον τρόπον ὁ στρατὸς τοῦ Φέγγ ἀπέκτησεν ὄνομα. Καὶ ὁ Στρατηγὸς περὶ οὐδενὸς ἄλλου μεριμνᾷ, παρὰ πῶς νὰ βελτιώσῃ τοὺς ἀνδρώπους του. Ὅταν τις ἀναχωρῇ ἀπὸ τὸν στρατὸν, ὁ Φέγγ φυλάττει τὸ πρακτικόν του, καὶ στέλλει σημεῖωπιν εἰς τὸν ἀνωματικὸν τοῦ ἐπαρχιακοῦ στρατοῦ λέγων, «οὗτος ἔχει φέρει καλὴν φήμην εἰς τὸν στρατὸν του, εἶνε χριστιανός, καὶ ἔμαθεν ἐν βιοποριστικὸν ἐπάγγελμα.» Στέλλει δὲ καὶ ἄλλην ἐκθεσιν εἰς τὸν ἐκεῖ πλησιέστατον Ἱεραπόστολον, νὰ φροντίσῃ μὲ κάθε τρόπον, ὥστε ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος νὰ μὴ ἐκπέσῃ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 7ον

Ἡ εἰσοδὸς τοῦ εἰς τὴν Σιάν

Ἐπὶ 5 κατὰ συνέχειαν ἔτη ἡ ἐπαρχία Σιενσι ὑπέφερεν ἀπὸ τὴν ἀθλίαν διοίκησιν τοῦ Στρατιωτικοῦ τοῦ Διοικητοῦ Τσέν-τοῦ-Φάν. Ἐνθ' ἐπλούτει ὁ ἴδιος ἡγήμονε τὸ διαμερίσμα ἐκεῖνο. Τὸ ποτήριον τῆς ἀδικίας τοῦ ἔτε-χεῖλεται, ἡ κακὴ φήμη τοῦ ἐγνώσθη καθ' ὅλην τὴν Κίναν, καὶ ἐπὶ τέλους ἐπαύθη ὑπὸ τοῦ Περίνου, καὶ διωρίσθη εἰς τὴν ῥέσιν τοῦ ἄλλου Διοικητῆς, ἀλλ' ὁ παυθεὶς ἔχων ἰσχὺν διὰ τῶν χρημάτων του, περιεφρόνησε τὴν διαταγὴν τῆς Πρωτευούσης. Τότε ὁ Στρατηγὸς Φέγγ διετάχθη νὰ μεταβῇ ἐκεῖ, νὰ ἐκδιώξῃ τὸν ἀντάρτην, καὶ νὰ ἐγκαθιδρύτῃ τὸν διορισθέντα νέον Διοικητὴν.

Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ φθινοπόρου 1921 λοιπὸν ὁ Φέγγ ἐτοιμασθεὶς ἀναχώρησεν εἰς τὸ βορειοδυτικόν. Τὸ περιττότερον μέρος τοῦ δρόμου ἐπῆγον μὲ τὸν σιδηρόδρομον, καὶ τὸ ὑπόλοιπον δέκα ἡμερῶν διάστημα πεζῇ, καὶ ὁ δρόμος ἦτο πολὺ ἀνώμαλος καὶ ὀρεινός. Ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας, σοβαραὶ μάχαι ἔλαβον χώραν πρὸς ἀνατολὰς τῆς Σιάν, τῆς ἀρχαίας πρωτευούσης τοῦ διαμερίσματος, καὶ περιπλέον ἀρχαίας Αυτοκρατορικῆς πόλεως, ὅπου ὁ Νεστοριανικὸς πίναξ μαρτυρεῖ διὰ τοὺς πρώτους Ἱεραποστόλους σκαπανεῖς τοῦ Εὐαγγελίου. Ὁ ἐπαναστάτης μὴ θελήσας νὰ παραδοθῇ περικυκλώθῃ ὑπὸ τοῦ στρατοῦ τοῦ Φέγγ, καὶ μετ' οὐ πολὺ ἐπυνθηκολόγησε καὶ ἔφυγε πρὸς δυσμίας, καὶ ὁ Φέγγ εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν ἀπὸ τὸ ἀνα-

τολικόν μέρος. Τοῦτο ἦτο νέον τι, διὰ τοὺς κατοίκους τῆς Σιάν, οἵτινες ἐπὶ πενταετίαν ὑπέφερον, νὰ ὑποδεχθῶν τοιαύτην δύναμιν καθὼς τοῦ Στρατηγοῦ Φέγγ. Ἐν γένει ἡ ποιότης τοῦ στρατοῦ καὶ ἡ τάξις καὶ ἁρμονία, καὶ ἰδίως τὸ ἀπόσπασμα τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, τὰ πάντα ἐξέπληξαν τοὺς κατοίκους. Ἀλλὰ πρὸ πάντων τὸ θαυμαστόν ἦτο ὅτι οἱ στρατιῶται ἐπλήθρονον πᾶν ὅ,τι ἠγόραζον, καὶ δὲν ἔκαμνον καταχρήσεις. Ἀκόμη καὶ οἱ Ἱεραπόστολοι, οἵτινες εἶχον ἀκούει τὰς σχεδὸν ἀπιστεύτους διαδόσεις τῶν νέων τούτων Σιδηροπλευρῶν τοῦ Κινέζου Κρόμβελ, τοῦ Φέγγ, ἠσθάνθησαν ὅτι οὔτε τὰ ἡμίση ἐλέχθησαν εἰς αὐτοὺς. Εἰς ἐκ τῶν Ἱεραποστόλων τούτων γράφει τὰ ἑξῆς :

« Ἀφοῦ ἐπλαγιάσαμεν ἐκείνην τὴν νύκτα, ἠκούσαμεν τὸν ὡραιότατον ὕμνον ἐρχόμενον διὰ τοῦ ἀέρος. Ὁρμήσαμεν ἀπὸ τὸ θυμάτιόν μας διὰ ν' ἀκούσωμεν τί ἦτο τοῦτο, καὶ ἀνελύθημεν εἰς δάκρυα, ὅταν ἐμάχομεν ὅτι ὁ ἦχος ἤρχετο ἀπὸ τοῦ στρατεύματος τοῦ Στρατηγοῦ Φέγγ, ἐντὸς τῆς πόλεως. Ἐπὶ τούτῃ ἐγονατίσαμεν δοξολογούντες τὸν Κύριον διὰ τοὺς τοιούτους ἀνθρώπους. Πόσον εὐχάριστον! 5000 χριστιανοὶ στρατιῶται ἐντὸς τῆς πόλεως. Καὶ ἔλοι εἶνε εὐγενεῖς, καὶ ὁ λαὸς ἐξυμνεῖ τὴν καλὴν των διαγωγὴν. » Πραγματικῶς ὁ στρατὸς αὗτος ἦτο μία μεγάλη Εὐαγγελικὴ δύναμις κινουμένη διὰ μέσου τῆς Κίνας ἀπὸ ἐπαρχίας εἰς ἐπαρχίαν, φέρων τὴν μαρτυρίαν διὰ τῶν καλῶν του ἔργων, ἅτινα συνεκίνησαν χιλιάδας καρδίας κατὰ τρόπον ἀνώτερον, παρὰ αἱ ἐνέργειαι τῶν Ἱεραποστόλων.

Δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅτι ὁ Θεὸς ἔχει τὰς μεθόδους Του διὰ τὸ ἔργον Του. Ὅσον ἀφορᾷ τὸν βομβαρδιζὸν τῆς πόλεως, καὶ τὴν εἰσοδὸν τοῦ Στρατηγοῦ Φέγγ, μετὰ

τοῦ νέου Διοικητοῦ, δὲν ἔχομεν παρὰ ν' ἀναγράψωμεν μίαν ἐκθεσιν γεγραμμένην ὑπὸ μιᾶς ἐκ τῶν ἐκεῖ διαμενόντων Ἱεραποστόλων.

« Κατὰ τὰς 5 Ἰουλίου ἠκούσαμεν ὅτι τὰ στρατεύματα τῆς Χωνάν ἐπλησίαζον, καὶ μολονότι εἶχομεν τὰς καλλίστας ἐλπίδας, καὶ ἐγνωρίζομεν ὅτι ὁ χριστιανὸς Στρατηγὸς Φέγγ, μὲ τὰς 10,000 του ἐξ ὧν οἱ 5 χιλ. ἦσαν χριστιανοί, ὠδήγει τὸ στράτευμα, ἐν τούτοις ἐπικράτει φόβος καὶ τρόμος διὰ τὸν βομβαρδιζὸν τῆς πόλεως, καὶ διὰ τὴν πολιορκίαν. Κατὰ τὴν 6 Ἰουλίου περὶ τὴν 10 ὥραν, ἠκούσθησαν μεγάλα πυροβόλα εἰς ἀπόστασιν. Ἀμέσως ἀπὸ τὴν ὁροφὴν τῆς οἰκίας ἡμῶν εἶδομεν τὸν καπνόν, καὶ κατόπιν τὸν κρότον τῶν πυροβόλων εἰς τὸ προάστειον. Καθ' ὅλην τὴν πρωΐαν κλαυθμοὶ καὶ ὄδυρμοὶ γυναικῶν καὶ παιδῶν, καὶ ἵπποι, ὄνοι, ἡμίονοι ἀγελάδες φορτωμένοι με ὅ,τι ἤμποροῦσαν νὰ φέρουν ἐπλημμύρισαν τὴν πόλιν. Τὸ μεσημέρι ὀλιγόττευσεν ὁ πυροβολισμός. Εἰς τὰς 2 μ. μ. ἤρχισε πάλιν, τὰ παιδιά ἐκοιμῶντο, ἐγὼ στενοχωρημένη κατέδην κάτω, καὶ μόλις ἤρχισα τὴν ἀνάγνωσιν, ἤκουσα μέγαν κρότον πλησίον. Νομίσασα ὅτι ἐπυροβόλουν τὸν Φέγγ ἐκπῶθεν τῆς πόλεως, ἀνέβην εἰς τὸν ἐξώστην διὰ νὰ ἴδω τί συνέβη, καὶ ἤκουσα ἄλλην ἐκπυροσκόρησιν, καὶ εἶδον στήλην κονιορτοῦ εἰς τὸν αἶρα πολὺ πλησίον τῆς πόλεως καὶ ὁ λαὸς ἔτρεχε φέρων μίγδην ἀπ' ἐδῶ ἀπ' ἐκεῖ. Εὐθὺς ἀνωθεν τῆς κεφαλῆς μου, ὑπήρξε μία τρομερὰ ὀρμὴ ἀνέμου, ἐνόμισα ὅτι ἦτο ὁμᾶς πτηνῶν, ἀλλ' ἤκουσα τὴν θραύσιν καὶ τὸν κρότον ἐκρήξεως πέραν τοῦ ναυδρίου τοῦ νοσοκομείου. Τότε ἐνόησα ὅτι ἐκανονιοβολοῦμεθα καὶ ὅτι αἱ δόξιδες ἐπετοῦσαν ἀνωθεν τῆς οἰκίας μας.

Ἐτρέξα εἰς τὰ τέκνα νὰ τὰ ἀρπύσω, αἱ ὑπηρε-

τριαί ἔτρεζαν μέσα. Ὁ σύζυγός μου ἦλθεν ἐκ τοῦ νοσοκομείου, νὰ μᾶς ἴδῃ διὰ νὰ φροντίσῃ διὰ τὴν προφύλαξίν μας, καὶ ἐσπεύσαμεν νὰ καταβῶμεν κάτω εἰς τὴν ἀποθήκην, ἐνῷ ἐσφύριζον αἱ ὀδίδες περὶ τῶν ἡμῶν. ἤκούσαμεν ἀργότερον ὅτι οἱ κανονιοβολισμοὶ ἦσαν διὰ τὰ ἀνάκτορα τοῦ Διοικητοῦ, ἀλλ' ἔφθανον πλησίον μας, ἐπεράσαμεν ἀκόμη δύο ὥρας ἀνησύχους, διότι ὁ Φέγγ ἀπεφάσισε νὰ ἐκδιώξῃ τὸν Διοικητὴν ἐκ τῆς πόλεως.

Αἱ Ἱεραποστολικαὶ οἰκίαι εἰς τὸ προάστειον ἐξελήφθησαν κατὰ λάθος ὡς τοῦ Διοικητοῦ, καὶ ἐκινδύνευσαν πολὺ, πολλὰ ὀδίδες ἔπεσον πλησίον τῆς οἰκίας τῶν Ἱεραποστόλων καὶ εἰς τὸν κήπὸν τῶν. Τὰ παιδία, φυσικὰ ἐθεώρουν τὸν βομβαρδισμὸν ὡς διασκέδασιν, καὶ ἐὰν ἐννοοῦσαν πόσον ἔτρεμον τὰ γόνατα τῶν φιλοστόργων μητέρων τῶν. Ἐκεῖνοι ἐζητωκραύγαζον τὰς ὀδίδας μὲ χαράν, καὶ ἔφαγον ἀρκετὸν γλύκισμα μὲ τὸ τέλειον ἐν τῇ ἀποθήκῃ, ἡμεῖς ἐν ἀθυμίᾳ.

Ὁ σύζυγός μου περιεφέρετο, καὶ ἐνεθάρρυνε τοὺς ἀθυμοῦντας. Αὐτὸς ἦτο ἐντελὲς ἀτάραχος. Καὶ ὅταν τὸν παρεκίνητα νὰ προφυλαχθῇ εἶπεν: «Χιλιάς θέλει πέσει εἰς τὸ πλερόν σου, καὶ μυριάς ἐκ δεξιῶν σου, εἰς σὲ ὅμως ἐὰν θέλει ἐγγίπει.» (ψαλ. 91, 7) Καὶ ἐπροχώρει θαρραλέως, ὅτε μία ὀδὴ, σφυρίζουσα διήλθε πλησίον τῆς κεφαλῆς του, καὶ ἐξερράγη ἐνώπιόν του, εἰς τὴν πύλιν τοῦ νοσοκομείου. Τρεῖς ὀδίδες ἔπεσον ἔξω τοῦ νοσοκομείου.

Εἰς τὰς 5 ἐτελείωσε, καὶ ἐξήλθομεν ἀπὸ τὴν κρύπτην μας. Οἱ εὐγενεῖς ὑπερασπισταὶ μας, ἐτραβίχθησαν ὁμοῦ πρὸς δυσμὰς, ὁ Ἰῆος ὁ Διοικητὴς ἐφυγεν ἑφιππος μόλις τὴν τελευταίαν ὥραν. Μετ' ὀλίγον ἡ ἐμπροσθοφυλακὴ τοῦ ἐχθροῦ καὶ τὸ ἐπιτελεῖον τοῦ νέου στρατιωτικοῦ Διοικητοῦ εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν καὶ ἱππευσεν, καὶ εἰς τὸν

πολιτικὸν Διοικητὴν, ὅστις ἐγκαίρως ἔσπευτε νὰ δηλώσῃ ὅτι αὐτὸς καὶ τὰ στρατεύματά του ὑποδέχονται ἐν εἰρήνῃ τοὺς νεοερχομένους.

Τὴν ἐπομένην κατὰ τὴν ραγδαίαν βροχὴν, ὁ Στρατηγὸς Γέν, ὁ νέος Διοικητὴς, εἰσῆλθεν ἐπιππος καὶ ἐν παρατάξει εἰς τὴν πόλιν τὸ πρωῒ, καὶ ἐπληρώθησαν αἱ ὁδοί. Εἰς κανένα ἐὰν ἐπετράπη νὰ εὐρεθῇ εἰς τοὺς δρόμους. Ἡμεῖς ὡς ξένοι προνομιοῦχοι ἰστάμεθα ἀπέναντι καὶ ἐξεδηλωμέν τὴν ὑποταγὴν μας εἰς τὸν νέον Διοικητὴν, ὅστις μὲ ἱππικὸν τῶν στρατηγῶν καὶ ἀξιωματικῶν ἐβάδιζεν ἑφιππος καταλασπομένος. Ὁ Στρατηγὸς Γέν ἐὰν ἐφαίνετο ἐπιδηλητικός, διότι ἦτο περιτυλιγμένος μὲ μανδύαν καὶ ἐὰν ἐπαρουσίαζε κανέν μεγαλεῖον νικητοῦ.

Ἐντὸς τῶν πρώτων 24 ὥρων τοῦ βομβαρδισμοῦ εἰχομεν εἰς τὸ Νοσοκομεῖόν μας περὶ τοὺς 35 πληγγωμένους στρατιώτας (πολλοὶ ὀλίγοι πολῖται ἐδλάφθησαν, ἡμεῖς εἰχομεν μόνον τρεῖς). Καὶ μᾶς εἰδοποίησεν εὐγενῶς ὁ Φέγγ νὰ δεχθῶμεν εἰς τὸ Νοσοκομεῖόν μας τοὺς πληγγωμένους τοῦ προσωρινῶς, ἕως οὗ φθάσουν τὰ ἰδικά των νοσοκομεῖα. Ὁ σύζυγός μου ἔβαλε τὴν χεῖρα εἰς τὸν ὦμον τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Φέγγ ἀξιωματικοῦ, ἐχαιρέτησεν αὐτόν ὡς «ἀδελφὸν ἐν Χριστῷ» καὶ θαῦμα θαυμάτων! Τὰ δωῶς «ἀδελφὸν ἐν Χριστῷ» καὶ θαῦμα θαυμάτων! Τὰ δωῶς μάτια μας ἐγέμισαν ἀπὸ ἀνθρώπους, οἵτινες ἦσαν εἴτε χριστιανοί, ἢ ἐγνώριζον τὴν διδασκαλίαν, καὶ οἵτινες ἐλάβανον μέρος εἰς τὰς συμπροσευχὰς ἡμῶν μὲ θερμότητα ἐνδιαφέρον, καὶ παρηκολούθουν μὲ τὰ «Ἀμήν!» τοὺς κηρύττοντας, καὶ προσευχομένους.

Πρὸς μεγάλην χαράν μας, ἀπὸ μᾶς προειδοποίησε, τὴν τετάρτην ἡμέραν μὲ ἐπιστημότητα ἦλθεν ἑφιππος, διὰ νὰ ἐπισκεφθῇ τοὺς πληγγωμένους του. Μόλις εἰσῆλθεν οἱ πληγγωμένοι ἐκινήθησαν διὰ νὰ τὸν χαιρετήσουν, ἀλλ'

ἐκεῖνος τοὺς ἀπηγόρευσε νὰ κινούνται, καὶ ἕνα ἕνα χωριστὰ ἠρώτησε χαϊδεύων αὐτοὺς πατρικῶτατα, ὅπερ ἦτο λίαν συγκινητικόν. Ἐδειξεν εἰς αὐτοὺς τὴν βαθεῖαν ἀγάπην του, καὶ ἐγκάρδιον λύπην διὰ τὸ ὅτι ἐπληγώθησαν.

Μετὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ νοσοκομείου τὸν ἐπροσκαλέσαμεν εἰς τὸ τέϊον. Ἦτο εὐθυμος, καὶ φιλόφρων καὶ γλυκὺς. Ἀκούσας τὰς φωνὰς τῶν παιδίων μας εἰς τὸ ἄνω πάτωμα ἐζήτησε νὰ τὰ ἴδῃ. Καὶ ἅμα ἦλθον, τὰ ἐδέχθη φιλικῶτατα. Ἐκεῖνα τὸν ἐχαιρέτισαν μὲ ὁλὴν τὴν Κινεζικὴν ἐθιμοτυπίαν. Ἰδὼν τὰς παρὰ τὴν ἐστίαν δύο κενὰς δίδας ἐξέφρασε τὴν λύπην του διὰ τὸ ὅτι ἀνητυχήσαμεν ἐκ τοῦ βομβαρδισμοῦ. Διὰ τῆς γοητευτικῆς ταπεινότητός του, καὶ ἐν γένει δι' ὅλων τῶν κινήσεών του, μᾶς ἔκαμε ἐντύπωσιν, ὅτι δὲν ἦτο καθὼς οἱ ὑπερόπται Κινέζοι ἀξιωματικοί. Ἦτο καθ' ὅλα τύπος εὐγενεοῦς χριστιανοῦ. Μεγάλην χαρὰν ἠπιδύναμεν, διότι ἡ οἰκία μας ἐφιλοξένησεν ἕνα τοιοῦτον σπάνιον ἄνδρα.

Μετὰ δύο ἡμέρας καὶ ὁ νέος Διοικητὴς κατόπιν προειδοποιήσεως ἐπεσκέφθη τοὺς ἐν τῷ νοσοκομείῳ μας πληγωμένους του, καὶ ἀφ' οὗ ἔδειξεν εἰς αὐτοὺς τὸ ἐνδιαφέρον του προσεκλήθη καὶ αὐτὸς ὑπὸ τοῦ συζύγου μου εἰς τὸν οἶκόν μας, ὅπου παρετέθη τέϊον. Καὶ ἀκολούθως ἀνεχώρησε μὲ τὴν σωματοφυλακὴν του. Ὁλόκληρον τὸ νοσοκομεῖον ἐχάρη διὰ τὴν ἐπιδειχθεῖσαν τιμὴν, καὶ τὰ τέκνα μας ἀπῆλυσαν τὴν λάμπριν τῶν κυβερνητικῶν ἐνδυμάτων, καὶ τὴν κλαγγὴν τῶν ὅπλων, ἀπὸ τὸ παράθυρον.

Ἡ ἐπομένη ἀνακίνησις ἦτο ἡ ὑποδοχὴ τοῦ Φέγγ ὑπὸ τῆς ἐν Σιάν Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας. Ὅλων τῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν οἱ ἀντιπρόσωποι συνήχθησαν ὁμοῦ εἰς τὴν πρὸ θυρῆς εὐρισκομένην Ἐκκλησίαν, διότι ἐκεῖ πλησίον ἦτο τὸ στρατόπεδον καὶ τὸ ἐπιτελεῖον τοῦ

Φέγγ. Πληθὺς πολὺ συνέρρευσε εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Ἡ πολυπληθὴς αὕτη συνάθροισις, ἣτις διὰ πρῶτην φορὰν ἔλαβε χώραν εἰς τὴν Σιάν, ἦτο κάτι τι ἑκτακτον καὶ πάρα πολὺ εὐχάριστον καὶ ἐνθαρρυντικόν. Ὁ Στρατηγὸς ἔφερε τὸν ἰδικόν του χορὸν τῶν ψαλτῶν, ὅστις ἔψαλεν ἁρμονικῶτατα. Ὅλοι οἱ Ἱεραπόστολοι συνεκινήθησαν βαθέως, ἐγὼ δὲ δὲν ἤμποροῦσα νὰ κρατήσω τὰ δάκρυα τῆς χαρᾶς μου. Ἦτο σὰν ἀπίστευτον, ὅτι οὗτοι οἱ κα' αροὶ καὶ καινουργοφορεμένοι νεαροὶ χριστιανοὶ ἦσαν Κινέζοι στρατιῶται. Διότι ἦσαν γνωστοὶ εἰς πάντας οἱ κακόφημοι, ρακένδυτοι, βρώμικοι, καὶ διεφθαρμένοι Κινέζοι στρατιῶται.

Οἱ ὁδοὶ τῆς ὑποδοχῆς ἦσαν εὐτυχῶς σύντομοι, καὶ κατόπιν ἠγέρθη ὁ Στρατηγὸς καὶ ὠμίλησε, ὅλοι τὸν ἤκουον μὲ μέγα ἐνδιαφέρον καὶ ἡσυχίαν. Ὁ λόγος του ἦτο ἔξοχος, περιστρεφόμενος κυρίως εἰς τὰ αἷτια τῆς ἐπιστροφῆς του εἰς τὸν Χριστόν, καὶ εἰς τὴν περιγραφὴν τῆς Κινεζικῆς ἐρημιώσεως, ἣτις ὀφείλεται εἰς τὴν ἀγνοίαν τοῦ Θεοῦ. Μετὰ τὸ τέλος συνωδεύθη εἰς τὸν κήπον ἑνὸς Ἱεραποστόλου. Ὅλοι ἐστείλαμεν γλυκίσματα κ. λ. καὶ ὑπὸ κάτω εἰς τὴν σκιὰν τῶν δένδρων παρετέθη τέϊον εἰς ὅλους. Ἐκεῖ ἀντημερίθησαν διάφοροι ὁμιλῆσαι μεταξὺ τῶν Ἱεραποστόλων, καὶ τῶν Κινέζων Χριστιανῶν, ἐνθ' ὃ Φέγγ ἐκάθητο εἰς τὸν ἐξώστην μεταξὺ τῶν ἐκλεκτῶν. Αἱ Ἀμερικανίδες κυρίαι ἔλαβον τὸ τέϊον ἐντὸς τῆς οἰκίας, καὶ κατόπιν εἰσῆχθησαν, καὶ συνεστήθησαν εἰς τὸν Στρατηγόν. Ἐν τῷ ἀναμεταξὺ 400—500 χριστιανοὶ ἐλάβανον τὸ τέϊον καὶ τὰ γλυκίσματα εἰς μίαν μεγάλην σκηνήν, καὶ εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Ἐκκλησίας.

Κατόπιν ὁ Φέγγ ἐσηκώθη, καὶ ἀμέσως ὅλοι οἱ ἰδιοὶ τοῦ μὲ τὴν κλαγγὴν τῶν σπαθίων εὐρέθησαν εἰς τὸ

πλευρόν του. Μετὰ σύντομον καὶ χαριτόδωρον ἔκφρασιν τῶν εὐχαριστιῶν του ἔσφιγξε τὰς χεῖρας τῶν παρόντων, καὶ ἀνεχώρησεν. Ἡ ὅλη εὐκαιρία ἦτο λαμπρὰ ἐπιτυχία, καὶ ἡμεῖς ὅλοι οἱ τῶν διαφόρων χρωμάτων χριστιανοὶ συνησθάνθημεν ὅτι ἡ γλυκεῖα ἔλευσις του συνήθροισεν ὅλους μας ἐπὶ τῷ αὐτῷ, καὶ ὅτι πάντες ἤμεθα «ἐν ἑν Χριστῷ».

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 8ον

Ὡς Χριστιανὸς Διοικητὴς

Ὁ νέος Διοικητὴς εὐρέθη εἰς δεινὴν καὶ ἀδιέξοδον οἰκονομικὴν θέσιν. Ὁ ἐπαναστάτης πρῶην Κυβερνήτης, ὅστις ἐφυγεν, ἀφῆκεν ὑπὸ τὴν του μίαν κληρονομίαν κακοῦ. Αὐτὸς ἐνεχύρασε τοὺς φόρους τῆς ἐπαρχίας πρὸ ἀρκετῶν ἐτῶν, καὶ τοιοῦτοτρόπως ἀφῆκεν εἰς τὸν διάδοχόν του ἑν ἔργον σχεδὸν ἀδύνατον. Καὶ δυστυχῶς ὁ νέος Διοικητὴς Γέν δὲν ἦτο ἄξιος τῆς θέσεώς του. Οὕτως ὥστε ἡ τραγωδία ἐπηκολούθησεν ἀμέσως εἰς τὴν διοίκησίν του. Ἡ πρώτη πράξις του ἦτο ἡ σύλληψις καὶ ἀποκεφάλισις ἐνὸς ἐπισήμου ληστοῦ ὀνομαζομένου Κουώ-Τσιέν, τρομεροῦ ὁδηγοῦ πολλῶν χιλιάδων ἀνδρῶν. Κατὰ τὴν κοινὴν συνήθειαν τῶν Κινέζων προσεκλήθη αὐτός εἰς συμπόσιον, καὶ ἐκεῖ κατὰ διαταγὴν τοῦ Διοικητοῦ ἐπυροβολήθη, ἐνθ' ἔτρωγεν. Ἀλλ' ἂν μετὰ σύντομον διοίκησιν μόνον ἑπτὰ ἑβδομάδων ὑπὸ τὴν πίεσιν ἐξηντηλημένης οἰκονομικῆς δυσχερείας, καὶ ἄλλων ἀλύτῳ προβλημάτων ἤτο κτόνητε καταπιῶν ὕπνιον. Εἰς μάτην προσεκλήθη ὁ ἰατρός. Ἦτο πολὺ ἄργά διὰ νὰ τὸν σώσῃ.

Μετὰ δύο ἡμέρας ὁ Φέγγ διέταξε τοὺς ὁδηγοὺς χριστιανούς νὰ τὸν θάψουν δεόντως. Εἶπεν ὅτι ὁ αὐτοκτονήσας ἦτο ἀνδιαφερόμενος διὰ τὸν Χριστιανισμόν, καὶ ἐπεθύμει νὰ ἀποδώσῃ δικαιοσύνην, ἀλλὰ φοβηθεὶς ἀπὸ τὸ μέγεθος τοῦ ἔργου, καὶ αἰσθάνθεις τὴν ἐπὶ τούτῳ ἀναξιοτήτά του, ἀπεφάσισε νὰ κάμῃ ὁδόν δι' ἄλλον τινά. Μία κάπως παράξενος ἱερὰ ὑπηρεσία ἐπηκολούθησε· διότι ἐτάφη κατὰ τὸν τρόπον χριστιανικῆς κηδείας ἀναμειγμένης μὲ τὴν εἰδωλολατρικὴν ἐθιμοτυπίαν. Καὶ διὰ πρώτην φορὰν συνέβη τὸ τοιοῦτον.

Ὁ αἰφνίδιος θάνατος τοῦ Διοικητοῦ ἀφῆκε τὸν Φέγγ ὡς στρατιωτικὸν διοικητὴν. Μὲ τὴν ἀχρηματίαν πρὸς πληρωμὴν τοῦ στρατοῦ, καὶ ἕνεκα μιᾶς συμμάχιας πρὸς Βορρὰν ἐναντίον του, εὐρέ'η εἰς δύσκολον θέσιν ὁ Φέγγ. Ἀλλ' ἦτο ἀν' ἄνθρωπος πιστεύων εἰς τὸν Θεόν, καθὼς ἦτο καὶ ἀν' ἄνθρωπος ἀποτακτικὸς. Καὶ οἱ Ἱεραπόστολοι προσήχοντο εἰς τὸν Θεόν, ὥστε νὰ διορισθῇ Διοικητὴς ὁ ἰδιος, διὰ νὰ φέρῃ εἰρήνην εἰς τὴν ἀπὸ πολλοῦ τεταραγμένην ἐπαρχίαν.

Τὸν Σεπτέμβριον 1921 τηλεγραφικῶς διορίσθη ὁ Φέγγ Διοικητὴς, ὡς πρῶτος χριστιανὸς Διοικητὴς ἐν Κίνᾳ. Ἡ πρώτη πράξις του ἦτο χαρακτηριστικὴ. Ἀμέσως ἀπεφάσισε νὰ ζῇ εἰς σκηνὴν, πρὸς τὸ πείσμα τῆς βροχῆς καὶ κακοκαιρίας, λέγων ὅτι οἱ προκάτοχοί του Διοικηταὶ καὶ οἱ ὑπάλληλοί των εἶχον τόσον διαφθορὰν διὰ τῆς προαγωγῆς καὶ εὐκολίας, ὥστε αὐτὸς ἀπεφάσισεν νὰ μὴ ζῇ εἰς τὴν πολυτέλειαν τῶν ἀνακτόρων, καὶ οἱ ἄνθρωποι του νὰ πραγματοποιήσουν ὅτι αὐτοὶ ἦσαν ἀκόμη εἰς δραστηρίαν ὑπηρεσίαν.

Κατὰ συνέπειαν ἔκτισε μερικὰ χαμηλὰ κτίρια εἰς μέρος τι τῆς πόλεως, τὸ ὅποιον ἦτο ἐρείπιον, πρὸς χρῆσιν τῆς ὑπηρεσίας του. Κατόπιν ἔκλεισεν ὅλους τοὺς οἴκους

τῆς ἀπωλείας, ἀν καὶ οὗτοι ἦσαν σπουδαῖον εἰσόδημα διὰ τὴν Ἀστυνομίαν. Διέταξεν ἱερὰς συναθροίσεις ἐπὶ 15 ἡμέρας, μίαν Ἐκκλησιαστικὴν συνάθροισιν ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν Κινέζων ἐργατῶν (χριστ.) καὶ Ἱεραποστόλων, ὥστε ὅλοι οἱ ἀνθρώποι τοῦ ν' ἀκούσουν τὸ Εὐαγγέλιον. Εἰς ταύτην προσεκαλοῦντο ὅλοι οἱ ἐν τοῖς πράγματι καὶ οἱ προύχοντες, καὶ κατόπιν παρέθετε τράπεζαν. Ἀντὶ δὲ πολυτελῶν φαγητῶν, προσέφερεν ἀπλούστατον γεῦμα λέγων, Κύριοι, τοῦτο καὶ μόνον ἔχομεν.

Ἦτο λιτὸς καὶ σπαρτιατικῆς αὐστηρότητος ὡς πρὸς τὰς ματαίας ἐπιδείξεις. Πολλὰ ἀνέκδοτα ἀναφέρονται περὶ αὐτοῦ, καὶ περὶ τοῦ τρόπου, διὰ τοῦ ὁποῖου ἐπέπλητε τοὺς πολυτελῶς ἐνδεδυμένους. Δὲν ἔλεγε τίποτε, ἀλλὰ μόνον τοὺς ἐχαιρέτα στρατιωτικῶς. Μίαν φορὰν εἰς Ταγματάρχης φορὼν λαμπρὰ ὑποδήματα εἶχε τὴν τὸλμην, νὰ τὸν ἐπιπλήξῃ, διότι τὸν ἐχαιρέτησε πρῶτος, ἀλλ' ὁ Στρατηγὸς εἶπεν, «Χαιρετῶ τὰ ὑποδήματά σας, καὶ ὄχι ἐσᾶς.» Λέγεται ὅτι ἄλλοτε μίαν φορὰν, ὅταν τὸν ἐπεπλήφθησαν ἀξιωματικοὶ μὲ μεταξωτὰ ἐνδύματα, ἐξέφρασε τὴν λύπην του, ὅτι δὲν εἶχε κατάλληλον μέρος νὰ τοὺς ὑποδεχθῇ, αἱ καρέκλαι τοῦ ἦσαν τόσον ἐλεειναί, ὥστε δὲν ἐτόλμησε νὰ τοὺς εἴπῃ, «καθίσατε.» Βεβαίως αἱ καρέκλαι ἦσαν ἀρκετὰ καλαὶ καὶ καθαραί. Ἀλλ' οἱ ἐπισκέπται τὸ ἐνόησαν, καὶ τὴν ἐπομένην φορὰν ἦλθον μὲ βαμβάκερὰ ροῦχα.

Ἄλλοτε φωραθεὶς καθαρίζων καὶ σκουπίζων, ἤκουσεν ὑπὸ τινος τοῦ ἐπιτελείου του ὅτι τὸ τοιοῦτον προσβάλλει τὴν ἀξιοπρέπειάν του, καὶ ἔφερεν ἐν ρητὸν τοῦ Κομφουκίου. Ἀλλ' ὁ Στρατηγὸς ἀπήντησε, «ἀλλὰ τί λέγει ὁ Χριστός; νὰ μοῦ εὖρης ἐν ἐδάφιον ἐκ τῆς Ἀγ. Γραφῆς περὶ τούτου.» Τὸ μόνον, ὅπερ ἠδύναντο νὰ εὕρουν ἦτο.

«Ὅστις θέλει νὰ γείνη μέγας, ἅς εἴνε ὑπηρέτης σας, καὶ ὅστις θέλει νὰ γείνη κύριος, ἅς εἴνε δοῦλός σας.» Τοῦτο ἔκλειπε φυσικὰ τὴν συζήτησιν. Ἀκόμη ἐτόλμα νὰ μεταδώτῃ τὸ παράδειγμα τῆς λιτότητος καὶ εἰς τοὺς ἀνωτέρους του. Ἐσχάτως διὰ τὴν ἐορτὴν τῆς γεννήσεως τοῦ Στρατηγοῦ Γοῦ Πείφου, ἔστειλεν ὁ Φέγγ εἰς αὐτὸν ἐν μέγα οἶνοδοχεῖον πλήρες διυλισμένου ὕδατος, μὲ τὴν προσφώνησιν παρακινῶν τὸν ἀνώτερόν του Στρατηγὸν νὰ ἐγκαινιάσῃ μίαν ἐκστρατείαν κατὰ τῶν ποτῶν μεταξὺ τῶν στρατιωτῶν του. Μία Κινεζικὴ ἡφμερίς ἔγραψε περὶ τούτου ὅτι, «εἵμεθα βέβαιοι ὅτι τὸ ὄψρον ἀντανακλᾷ καὶ ἐπὶ τοῦ πέμψαντος καὶ ἐπὶ τοῦ λαβόντος. Ὁ Στρατηγὸς Φέγγ δὲν εἶνε κοινὸς τις ἀνθρώπος. Ἐγνώριζεν ὅτι ὁ φίλος του ῥᾶ ἐδέχετο τὸ τοιοῦτον ὄψρον τοῦ ὑπὸ τὸ πνεῦμα, μὲ τὸ ὁποῖον ἐστάλη, ἀλλῶς θὰ ἐπροτίμα νὰ τοῦ στείλῃ κάτι ἄλλο καταλληλότερον. Διότι τοῦτο ἦτο κακὸς ἀπτεῖμιός μὲ ἀν' ἄνθρωπον διοικοῦντα 50 χιλ. στρατόν.»

Βεβαίως ἦτο φυσικώτατον ὅτι τοιοῦτος ἀνὴρ ἤθελεν ἔχει πολλοὺς καὶ ἰσχυροὺς ἐχθρούς, καὶ ὑπῆρχον μερικοί, καὶ ὡς οἱ ἐχθροὶ τοῦ ἀρχαίου Προφήτου Δανιήλ, οἵτινες ἐζήτουν εὐκαιρίαν κατ' αὐτοῦ, ὅσον ἀφορᾷ τὰ πρὸς τὸν Θεόν του. Διέδωκαν λοιπὸν ὅτι ὁ Φέγγ καταδιώκει ὅλας τὰς ἄλλας τοπικὰς θρησκείας, καὶ ζητεῖ τὸν δὲ τῆς βίρας ἐκχριστιανισμὸν ὅλων τῶν στρατιωτῶν του. Πρὸς παρακώλυσιν τῆς κακεντρέχειος ταύτης διαδύσεως ἐξέδωκε τὴν ἑξῆς προκήρυξιν :

«Τὸ προσωρινὸν Σύνταγμα τῆς Δημοκρατίας τῆς Κίνας, ἐνομοθέτησεν ὅτι ὁ λαὸς τῆς Κίνας ῥᾶ εἶνε ἐλεύθερος νὰ ἐκλέξῃ ὅποιαν δέηποτε θρησκείαν τοῦ ὑπαγορεύει ἡ συνείδησίς του, ἀδιάφορον ἀν ἀκολουθῇ τὰς διδασκαλίας τοῦ Χριστοῦ, ἢ τοῦ Κομφουκίου, ἢ τὰς τοῦ Βουδισ-

σμοῦ ἢ τοῦ Ταοῦμοῦ. Καί δὲν ἐὰν ὑπάρχῃ κανὲν ἐμπόδιον, ὑπερ' ν' ἀναγκάξῃ τινὰ νὰ ἐμμένῃ εἰς ταύτην ἢ ἐκείνην τὴν θρησκείαν. Ἦκουσα ὅτι κακὸδούλοι διαδόσεις κυκλοφοροῦν ἐναντίον μου, ὅτι σκοπεύω νὰ ἀποκλείσω ὅλας τὰς λοιπὰς θρησκείας, πλὴν τοῦ Χριστιανισμοῦ. Ἄν καὶ ἐγὼ ὁ ἴδιος εἶμαι χριστιανός, ἐν τούτοις ὅλα ταῦτα εἶνε ἀνυπόστατα ψεύδη. Ἐγὼ ἀπὸ θέακα : αἱ πλέον ἐτῶν ἀκολουθῶ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ λυποῦμαι ὅτι δὲν δύναμαι νὰ θέσω εἰς ἐνέργειαν τὰς μαρτυρίας περὶ τῆς ἀληθείας τῆς θρησκείας ταύτης. Πῶς λοιπὸν ἡδυνάμην ν' ἀποκλείσω τὰς ἄλλας θρησκείας; Μολονότι πολλοὶ ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν τοῦ ἀποπτάσματός μου ἐβαπτίσθησαν, οἰκειοῦλως κατανοήσαντες τὴν ἀληθειαν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὑπάρχουν ἔμως ἀκόμη ἀρκετοὶ εἰς τὸν στρατόν μου, οἵτινες δὲν ἐβαπτίσθησαν. Ἄλλ' οἱ βαπτισθέντες ἀξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται χριστιανοὶ περισσότερο ἐμπνέονται ὑπὸ πατριωτισμοῦ. Καὶ φέρομαι ἐγὼ καθὼς καὶ ἐκεῖνοι ἐξ Ἰσου πρὸς τοὺς χριστιανούς καὶ μὴ, ἀνευ τινὸς διακρίσεως. Πιστεύω ὅτι τὸ δημόσιον δὲν θέλει δῶσει ἀκρόασιν εἰς τοιαύτας ὁπισθοβόλους διαδόσεις ἐναντίον μου, ἀλλὰ θέλει συνεργασθῇ μετ' ἐμοῦ, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς Νομαρχίας Σιενσί.»

Εἰς τὴν προκήρυξιν ταύτην ὁ Στρατηγὸς Φέγγ ὁμιλεῖ περὶ πατριωτισμοῦ, καὶ ἔειπεν ὅτι ὁ ἴδιός του πατριωτισμὸς εἶνε εἰς κίνδυνον, ἐνίοτε τοῦ νὰ τὸν κάμῃ ἐχθρόν τῶν ξένων. Ἄν καὶ τόσον μετὰ χαρᾶς χαιρετᾷ τὴν βοήθειαν τῶν Ἱεραποστόλων διὰ τὴν διάδοσιν τοῦ Εὐαγγελίου, δὲν ἀγνοεῖ τί ἔχει ὑποφέρει ἡ Κίνα εἰς τὰς χεῖρας τῶν ξένων. Συγκινεῖται πιθανόν περισσότερο, διότι ἡ Κίνα ἐπαθε πολλὰ μεγαλείτερα κακά, ἀπὸ τοὺς Ἰάπωνας παρὰ ἀπὸ τὰ ἄλλα ξένα ἔθνη, καὶ τὰ ἀντιἸαπωνι-

κά του αἰσθήματα τὸν κατέστησαν κάπως ὑποπτον εἰς τὴν Ἀγγλίαν, διὰ τὴν τόσον μακρὰν Ἰαπωνικὴν συμμαχίαν.

Ἐν Σιάν ἤνοιζεν, ἢ ἐπέτρεψε ν' ἀνοιχθῇ μία Λέσχη «Ἀγαπάτε τὴν πατρίδα σας,» μὲ διάφορα γυμναστήρια. Ἐκεῖ ἀνῆρτησεν εἰκόνας ξένων στρατιωτῶν, Ἀγγλῶν, Γάλλων, Ἰαπώνων, λογχιζόντων τοὺς Κινέζους.

Καὶ μετὰ τὴν φυγὴν τοῦ κατόπιν διατηρήθησαν αὐταί, καὶ τὰς εἶδον οἱ ξένοι διαμένοντες ἐκεῖ· καὶ ἔκαμαν παραστάσεις εἰς τὸ ἐντόπιον ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν, τὸ ὅποιον τὰς ἐστήκωσε. Τοῦτο φαίνεται ὡς ἀντίῆτον πρὸς τὴν στάσιν τοῦ Φέγγ, ἀπέναντι τῶν Ἱεραποστόλων, καὶ ἀναφέρονται τὸ γεγονός τοῦτο, μήπως ἡ ἐλπίς παραστήσῃ τὸν Φέγγ ἄλλως πως, παρ' ὅτι εἶνε. Ἀλλὰ πάντες ἐνθυμοῦντο τί ἡ Κίνα ὑπέστη εἰς τὰς χεῖρας τῶν ξένων ἔθνων, πῶς αὕτη κατεφέρθη, καὶ ἔχασε γέας εἰς τοὺς Ἰάπωνας, Ἀγγλοὺς, Γερμανοὺς, Ρώσους κ. λ. Ὡστε ἦτο συγγνωστὸν τὸ πατριωτικὸν τοῦ αἰσθήμα ἐναντίον τῶν ξένων.

Ἀλλὰ καθὼς αἰφνης διετάχθη ὁ Φέγγ, νὰ μεταβῇ εἰς Σιενσί, αἰφνης ἐπίσης διετάχθη νὰ φύγῃ ἐκεῖθεν. Ἡ λύπη τὴν ὅποιαν ἠτάνθησαν οἱ κάτοικοι ὅλοι διὰ τὴν ἀναχώρησίν του ἐκφράζεται εἰς τὴν ἐξῆς ἐπιστολὴν ἐνὸς ἐντοπίου κατοικοῦ τῆς ἐπαρχίας.

«Παρηκολούθησα ἐκ τοῦ πλησίον ὅλα τὰ δεινὰ τῆς Σιάν, ἀλλ' ἡ μεγαλιτέρα δι' αὐτῶν συμφορὰ ἦτο ἡ ἀναχώρησις τοῦ Φέγγ. «Εἰς τίμιος ἀνὴρ εἶνε τὸ εὐγενέστατον ἔργον τοῦ Θεοῦ.» Δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅτι ὁ Φέγγ εἶνε τὸ σπανιώτατον προῖόν τῆς Κίνας. Ὅθεν δικαίως δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς μεγάλη καὶ ἀνεπανόρθωτος ἀπώλεια ἡ ἀναχώρησις αὐτοῦ ἐκ Σιάν.

Βεβαίως, ἤθελον παρακινήσει τὸν Πρόεδρον τοῦ ἀντιθρησκευτικοῦ Συνδέσμου νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Σιάν, καὶ ν' ἀκούσῃ τὸν κοινὸν λαὸν τί ἰδέαν ἔχει περὶ τοῦ χριστιανικοῦ στρατοῦ, τὸν ὁποῖον ἔμαθον ν' ἀγαποῦν, κατὰ τοὺς ὀλίγους μῆνας τῆς ἐν Σιάν διαμονῆς του· καὶ ποία ἡ διαφορὰ του ἀπὸ τοὺς προηγουμένους ἢ κατόπιν αὐτοῦ ἐλλόντας στρατιώτας, καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι ἡ τοιαύτη ἐπίσκεψις καὶ ἔρευνά του θὰ τὸν ὠφέλει πολὺ. Σήμερον ἡ ἀνάγκη τῆς Σιενσί, διὰ τὴν ὁποίαν ὅλοι εὐχονται, εἶνε εἰς δυνατὸς, τίμιος πατριώτης ὅστις θὰ δώσῃ ἑαυτὸν διὰ τὸ καλὸν τοῦ λαοῦ.»

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 9ον

Πρόσκλησις εἰς μάχην

Ἡ αἰφνιδία πρόσκλησις τοῦ Φέγγ τὸ ἔαρ 1922 ἀπέδλεπεν εἰς τὴν πλέον ἐπικίνδυνον μάχην τῆς ζωῆς του. Διετάχθη νὰ μεταβῇ εἰς αὐτὸ τὸ κέντρον τοῦ πολιτικοῦ ἀγῶνος τῆς Κίνας. Δύο Ἀρχιστράτηγοι, ὁ Τσάγγ Τσολιν τῆς Μαντσουρίας, εἰς πρῶν ληστής, ὑποπτος ὅτι εὕρισκετο εἰς συνθήκην μὲ τὴν Ἰαπωνίαν, καὶ ὁ Στρατηγὸς Γού Πέιφου, εἰς ῥεμμὸς πατριώτης καὶ ἀρχηγὸς τοῦ Φέγγ, εἶχον προπαρασκευασθῇ, ἐπὶ πολλῶν καιρῶν διὰ ἀγῶνα ἐπικρατήσεως. Ὅταν ὁ Στρατηγὸς Τσάγγ ἐπλησίασεν εἰς τὸ Πεκίνον, καὶ ἀπειλήσῃ τὴν Δημοκρατίαν, ὁ Γού Πέιφου ἀμέσως ἐκάλεσε τὸν Φέγγ νὰ προστρέξῃ εἰς βοήθειάν του μὲ ἑλπὴν τὴν ταχύτητα.

Ἀφοῦ ἐβάδισαν 150 μίλιων ὁδὸν πεζῇ μετεφέρθησαν σιδηροδρομικῶς εἰς τὸ μέτωπον. Πάντοτε ἑτοίμοι, ὁ στρα-

τὸς ἐκινήθη εὐθὺς, καὶ ἐν τούτοις ὁ Φέγγ ἤδρε καιρὸν νὰ προτρέψῃ τοὺς ἀνθρώπους του πρὶν εἰσελθῶν εἰς τὸν πόλεμον. Εἰς ἀνώτερος ἐργάτης τῆς Χριστ. Ἀδελφότητος τῶν Νέων ὁδοιπορῶν εἰς Σιενσί συνήντησε τὸν Στρατηγὸν ἐμπειριμένως βαδίζοντα εἰς Χωνάν, καὶ εἶδε παραδόξως ὅτι ὁ πόσον βιαζόμενος Στρατηγὸς ἐσταμάτησε, καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν στρατὸν. Τοῦτο ἀποδεικνύει βεβαίως οὐχὶ τυχαῖον Χριστιανισμόν. Καὶ ἐκ τούτου δὲν ἐπῆλθε βράδυνσις εἰς τὴν πορείαν, διότι ὁ Στρατάρχης Γού, τὸν ἐπήνεσε πολὺ διὰ τὴν ταχείαν ἀφίξιν, καὶ τὴν λαμπρὰν πράξιν τοῦ Χριστιανικοῦ τάγματος ὑπὸ τὸν Στρατηγὸν Λί, ἵνα ἐκ τῶν ζωηροτάτων ἀξιωματικῶν τοῦ Φέγγ, ὅστις ἔστρεψε τὴν δεξιὰν πτέρυγα τῶν στρατευμάτων τοῦ Μαντσουρικοῦ πολεμάρχου, καὶ πραγματικῶς συνετέλεσεν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς μάχης.

Ὅταν ἔφθασεν ὁ στρατὸς τοῦ Φέγγ, ὁ Στρατάρχης Γού εὕρισκετο εἰς μεγάλην πείσιν, καὶ ἐκινδύνευε νὰ χάσῃ τὴν μάχην, ἀλλ' ὁ Στρατηγὸς Λί κατόπιν προσευχῆς μετὰ τῶν ἀξιωματικῶν του προσέβαλε μὲ μεγάλην ὁρμὴν τὸν ἐχθρὸν, ἐνῷ οἱ στρατιῶται ἐφαλλον «Τοῦ Χριστοῦ ὁ πλῖται βαίνειτε ἐμπρός.» Καὶ ὁ Θεὸς ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς τὴν νίκην.

Ἄλλ' ἔτι προμερωτέραν δοκιμασίαν ὑπέστησάν τινες ἐκ τῶν ἀνδρῶν τοῦ Φέγγ εἰς τὴν Χωνάν, ὅπου ὁ Διοικητῆς Τσάο Τί, ἐνῷ ὁμολόγει δῆθεν φιλίαν, ἐπετέθη ἀνάνδρως ἐναντίον μικροῦ ἀποσπάσματος, ὅπερ ἐφύλαττε τὴν ἐνωτικὴν γραμμὴν τοῦ σιδηροδρόμου ἐν Τσέγγ-Τσάου.

Ἡ σύνθεσις αὕτη ἦτο μεγάλης σπουδαιότητος, διότι ἐκεῖ ἦτο ἡ κλεῖς τῶν διακλαδώσεων τοῦ σιδηροδρόμου, ὅστις διήρχετο διὰ τῆς Καίφέγγ, πρωτευούσης τῆς ἐπαρχίας. Ὁ Διοικητῆς Τσάο-Τί, ἐν συνδέσμῳ μετὰ τοῦ ἀδελ-

φοῦ του Τσάο-Σάν, ἂν καὶ ἔδειξε καλὴν θέλησιν, ἐσχεδίαζε μίαν ἐπίθεσιν, ὥστε ὄχι μόνον νὰ περιέλθῃ εἰς χεῖράς του ἡ ἑνωσις αὕτη τῆς γραμμῆς, καὶ τοιοῦτοτρόπως νὰ κατέχῃ ἀμφοτέρας τὰς γραμμὰς, ἀλλὰ νὰ αἰχμαλωτίσῃ καὶ τὸν Στρατηγὸν Φέγγ. Μόνον μίᾳ ἀπροσδόκητος σύμπτωσις ἔσωσεν αὐτὸν ἀπὸ τοιαύτην κατατροπὴν.

Εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως ὁ Φέγγ παρατήρησεν ἵνα ἀσυνήθῃ ἀριμὸν τῆς καλλιτέρας τάξεως τῶν γυναικῶν μὲ τὰς οἰκογενεῖας των νὰ τρέχουν εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν. Ἀμέσως ἐκινήθη ἡ ὑπόφιά του, καὶ ἀνεκάλυψε, ὅτι περὶ τοὺς 25 χιλ. ἐχθροὶ ἐβάδιζον κατὰ τῆς σιδηροδρομικῆς ἐνώσεως, ἡ ἐμπροσθοφυλακὴ ἦτο μάλιστα μόνον εἰς ἀπόστασιν 12 μιλίων.

Ἦτο καιρὸς τοῦ μεγίστου κινδύνου, διότι οἱ χρήσιμοι στρατιῶται ἐστάλησαν εἰς τὸ Πεκίνον. Μόνον περὶ τοὺς 280 ἄνδρες εὐρίσκοντο ἀξιόμαχοι. Τούτους τοὺς ἐποποθέτησεν ὑπὸ τὸν μᾶλλον ἀϊόπιστον χριστιανὸν ἀξιωματικὸν Στρατηγὸν Τσάγγ, εἰπὼν εἰς αὐτὸν ὅτι μὲ πᾶσαν θυσίαν νὰ κρατήσῃ τὴν γραμμὴν. Ἐνθ' ἐπίμονοι ἀγγελίαι ἐστέλλοντο διὰ τὴν ἐνίσχυσιν, ὁ Στρατηγὸς Τσάγγ καὶ οἱ ἄνδρες μὲ τὸ σύνθημα «Διὰ τὸν Θεὸν καὶ τὴν πατρίδα,» καρφωμένον εἰς τὸ στήθος των, κατέλαβον ὠραίαν θέσιν μεταρῶ ἀμμοθῶν λόφων, ἔτοιμοι νὰ ἀποθάνουν μέχρι ἐνός. Ἐδῶ ἐπὶ ὥρας ἐμπόδιζον τὸ συνεχῶς αὐξανόμενον κύμα τοῦ ἐχθρικοῦ στρατοῦ, ἕως οὗ κατὰ ἑκατοντάδες, καὶ ἔπειτα κατὰ χιλιάδες ἀνεφάνη ἡ ἐνίσχυσις. Ἀλλ' ὀλίγοι ἐκ τῆς γενναίας ταύτης φάλαγγος ἔζησαν διὰ ν' ἀναγγείλουν τὸ γεγονός. Ἦτο προμερὰ ἡμέρα, ὅτε οὔτε εἰς ἡδύνατο νὰ μείνῃ ἔξω τοῦ στρατοῦ, διὰ νὰ φέρῃ ὕδωρ ἢ τροφήν. Ἀλλ' οἱ χωρικοὶ ἀμέσως διακρίναντες τοὺς φίλους ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς ἔτρεξαν μὲ

κίνδυνον τῆς ζωῆς των φέροντες ἀρκετὰς προμήθειας. Ἀλλ' ὁ κίνδυνος δὲν ἐτελείωτε γλίγωρα. Ἐπὶ δύο ἡμέρας ὅλαι αἱ ἐνισχύσεις, αἵτινες ἡδύναντο νὰ ἐρμήσουν εἰς τὸ μέτωπον, ἦσαν μόνον 2 χιλ. διὰ νὰ κρατοῦν τὴν γραμμὴν ἐναντίον 25 χιλ. πολεμίων. Τὴν τετάρτην ἡμέραν μόλις κατῴρῳσε νὰ φθάσῃ ὁ Φέγγ μὲ ἀρκετὸν στρατόν, διὰ νὰ κατατροπώσῃ τὸν ἐχθρὸν του.

Αἱ ἐπελθούσαι ἡμέραι ἦσαν ἡμέραι πένθους, καθὼς συμβαίνει μετὰ τὰς μάχας. Χιλιάδες πληγωμένοι καὶ θνήσκοντες ἔκειντο εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης, καὶ ἐχρειάζοντο περιποίησιν ἔγκαιρον, ἐνθ' ὅτε πολλάι χιλιάδες ἐκ τῶν νικηθέντων καὶ διασκορπισθέντων στρατιωτῶν ἐλεηλάτουν καὶ ἡρήμενον τὰ πέριξ. Τὸ πλησιέστερον νοσοκομεῖον ἦτο τὸ ἀνήκον εἰς τὴν Ἱεραποστολὴν «τῆς Μεσογείου Κίνας» εἰς Καίφεγγ, τὸ ὅποion ἀφοῦ ἐπληρώθη ἐκ τῶν πληγωμένων ἀμφοτέρων τῶν στρατῶν, ἀδιάρτησεν καὶ τὰ δομάτια τῶν Ἱεραποστόλων χάριν τῶν ἀσθενῶν. Καὶ ἐν τούτοις αἱ προμήθειαι τοῦ νοσοκομείου ἦσαν πολὺ δυσανάλογοι.

Σφοδρὰ τηλεγραφήματα ἐστάλησαν ὑπὸ τοῦ Στρατηγοῦ εἰς διάφορα ἱατρικὰ Κολλέγια διὰ περισσοτέρους ἰατροὺς, διὰ τὰ τμήματα τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, καὶ ἐργαλεῖα τῶν ἀκτίνων τοῦ Ρέντγεν. Εἰργάσθη ὁ Φέγγ χάριν τῶν πασχόντων ψυχῇ τε καὶ σώματι, ὡς φιλόστοργος πατήρ. Ἄν καὶ εἶχε παντοῦ κατεπειγούσας υποθέσεις, καθ' ἑκάστην ἐπισκέπτετο τὸ νοσοκομεῖον, καὶ παρίστατο εἰς τὰς ἐγχειρίσεις τῶν ἰατρῶν, καὶ ἐπανειλημμένως ἠκούετο λέγων μὲ βαθύαν συγκίνησιν «Οὗτοι σώζουν τὰ τέκνα μου.»

Ἡ εὐγνωμοσύνη του πρὸς τὴν Ἱεραποστολὴν ἦτο ἀπερίοριτος, καὶ ὅταν ἔμαθεν ὅτι τὸ νοσοκομεῖον δὲν ἔχει ἐργαλεῖον τοῦ Ρέντγεν ἰδικόν του, ἐπρομήθευσε τὸ ἐλ-

λειμμα τοῦτο μὲ 7 χιλ. δολλάρια. Ὅταν εἶδον ὅλοι τὰς φροντίδας καὶ τὴν ἀγάπην του διὰ τοὺς στρατιώτας, ἐπαυσαν ἀπὸ τοῦ νὰ ἱαυμάζουν, διατὶ ὁ στρατός του τὸν ἠγάπα, καὶ ἦτο πρόθυμος ν' ἀποθάνῃ ὑπὲρ αὐτοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 10ον

Ἀύξανόμενη εὐθύνη.

Μετ' οὗ πολὺ ὁ Στρατηγὸς Φέγγ διωρίσθη διοικητὴς τῆς τῆς Χωνάν, ἣτις ἦτο ἐπαρχία στρατηγικὴ τῆς χώρας ἐκείνης. Αὕτη ἦτο βαρεία εὐθύνη, ἀλλ' ἐδέχθη τοῦτο ὡς βέλημα Θεοῦ. Ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν οἱ στρατιῶταί του ἠσυχολοῦντο εἰς τὴν ἀσθέστῳσιν καὶ διαλεύκανσιν τῶν τειχῶν καὶ τῶν πυλῶν τῆς πόλεως, καὶ ἐξωγράφιζον μὲ γράμματα μεγάλα διάφορα ἐδάφια τῆς Ἀγ. Γραφῆς, καὶ ἀποφθέγματα κλασικῶν φιλοσόφων Κινέζων. Χρωματίζεται εἰκόνες καὶ λακωνικαὶ προτροπαὶ ἐξέθετον τὰ κακὰ τοῦ χαρτοπαιγνίου, τῆς μέθης, τοῦ ὀπίου, ὥστε παντοῦ ἐδλεπέ τις ὀμάδας νὰ ἀναγινώσκουν καὶ μελετοῦν τὰς σοφὰς ταύτας συμβουλὰς. Τὸ Εὐαγγελιστικόν του πρόγραμμα καὶ αἱ κοινωνικαὶ μεταρρυθμίσεις ἐτέθησαν εἰς ἐνέργειαν, καὶ ἡ πόλις ἐκαθαρίσθη ἀπὸ τὰ προηγούμενα κέντρα τοῦ πειρατισμοῦ. Πανταχοῦ ἐνθουσιώδης ὑποδοχὴ εἰς τὸν Φέγγ, καὶ ὑπὸ τῶν ἐντοπίων, καὶ ὑπὸ τῶν ξένων κοινοτήτων ἐκ συμφώνου, ὅστις δὲν ἔχανεν εὐκαιρίαν νὰ μαρτυρήσῃ ὑπὲρ τοῦ Σωτῆρός του. Μία ἐκ τῶν δημοσίων πράξεων του ἦτο νὰ συγχάξῃ τὴν Κυριακὴν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ἰδρυμένην εἰς τὸ κέντρον τῆς πόλεως, ἔπου αἱ διάφοραι Ἱεραποστολαὶ ἐτέλεσαν ὁμοῦ συμπε-

σευχὴν τῆς ὑποδοχῆς καὶ εὐχαριστίας. Ὁμιλήσαν ὁ Στρατηγός, τὸ θέμα δὲ τῆς ἡμέρας ἦτο τὸ 4: 17 Ἰακώβου: «Εἰς τὸν ὅστις εἰξεύρει νὰ κάμῃ τὸ καλόν, καὶ δὲν κάμνει αὐτό, εἶνε ἀμαρτία εἰς αὐτόν.» Κετὰ πρῶτον ὁμιλήσας περὶ τῆς ἐπιστροφῆς του, καὶ ἔπειτα περὶ τοῦ τί ὁ Θεὸς περιμένει ἀπ' ἐκείνους, οἵτινες ἐγνώρισαν Αὐτόν. Καθώς, εἶπεν, εἶνε καθήκον τοῦ ἱατροῦ ν' ἀπαλλάξῃ τὸν ἀσθενῆ του, τοιοῦτοτρόπως τὸ καθήκον τοῦ στρατιώτου εἶνε νὰ ὑπηρετῇ τὸν λαόν. Ἐκεῖ ἦσαν πολλοί, οἵτινες ἀπετροπιάζοντο τὸ ὄνομα «Χριστιανός,» ἀλλ' ἐ'αύμαζον τὴν ζωὴν ἐκείνων, οἵτινες ἦσαν ἀληθεῖς χριστιανοί, καὶ πολλοὶ οἵτινες δὲν ἠδύναντο ν' ἀναγνώσουν βιβλίον, ἀνεγίνωσκον τὴν Ἀγ. Γραφήν εἰς τὴν ζωὴν τῶν ὁπαδῶν τοῦ Χριστοῦ. Διὰ τοῦτο λοιπὸν παρεκίνει πολὺ ὅλους τοὺς χριστιανούς, νὰ ζοῦν τοιοῦτον βίον, ὥστε νὰ χρησιμεύουν ὡς ὄργανα πρὸς σωτηρίαν τῆς Κίνας.

Μία ἐπιστημοτέρα ὑποδοχὴ ἐγένετο εἰς τὰς αἰθούσας τῆς «Χριστιανικῆς ἐνώσεως τῶν νέων,» ὅτε οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς πόλεως καὶ τῆς μικρᾶς κοινότητος τῶν ξένων ἦσαν παρόντες. Ἄν καὶ εἶχεν εἰς τὴν διάθεσίν του αὐτοκίνητον, σπανίως τὸ μεταχειρίζετο, προτιμῶν νὰ ὑπάγῃ πεζῇ, ἢ μὲ τὸ ποδήλατόν του. Εἰς τὴν περίστασιν ταύτην, ἐν ἀντιθέσει πρὸς ὅλους τοὺς προκατόχους Διοικητὰς ἐν Κίνα, ἦλθεν μὲ τὸ ποδήλατόν του μὲ 6 ἀκολουθοῦς ἐπίσης ποδηλατοῦντας, καὶ μὲ 12 ἀξιωματικούς πεζοποροῦντας. Δι' ἐκείνους οἵτινες ἦσαν συνηθισμένοι εἰς τὴν πομπὴν καὶ παράταξιν τῶν ἀρχαίων ἀξιωματικῶν, ἡ ἀντίθεσις ἐφαίνετο πολὺ σοβαρά. Δὲν ὑπῆρχον οὔτε ἰδιαίτεροι φύλακες, οὔτε στρατιῶται ἀραδιασμένοι εἰς τοὺς δρόμους, οὔτε ἀτυνόμενοι δεκ' ν' ἀνοίξουν τοὺς δρόμους μὲ

σφυρίγματα, οὔτε ἱππικόν, ἀλλὰ ἡσυχος καὶ μετριόφρων συνοδεία.

Ἦτο φανερόν ἀπὸ τὰς προσφωνήσεις τῆς ὑποδοχῆς ὡς Διοικητοῦ, ὅτι αἱ ἐγκάρδιοι διαβεβαιώσεις τῆς συνεργασίας ἦσαν εἰλικρινεῖς. Εἰς ἀπάντησιν ὁ Στρατηγός εἶπεν ὅτι δι' αὐτὸ τοῦτο ἦλθεν ἀπὸ Σιενσί, δηλ. διὰ νὰ συνεργασθῇ χάριν τοῦ κοινοῦ καλοῦ. Δὲν ἦτο διὰ νὰ γείνη κύριος ἐπ' αὐτῶν εἰς τὴν Χωνάν, ἀλλὰ κυρίως διὰ νὰ ἐμποδίσῃ, ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ λαοῦ, τὴν ἐπιχείρησιν τοῦ ἐχθροῦ Τσάγγ-Τσολίν καὶ Τσάγγ-Σούν, οἵτινες ἐξήτουν ν' ἀνατρέφουν τὴν δημοκρατίαν, καὶ νὰ ἐπαναφέρουν τὰς ἡμέρας τῆς τρομοκρατίας. Ὁμιλῶν περὶ τῶν ἀναξίων τούτων ἐπαναστατῶν, εὐτόλμως τοὺς ὠνόμασεν «διεφθαρμένην συμμορίαν, Ἀρχηγοὺς τῶν ἀλογολεπτῶν.» Οὗτοι εἶνε, εἶπεν, ὡς οἰκιακαὶ γαλαί, αἵτινες ἀντὶ νὰ καταστρέφουν τοὺς παντοκτοῦς ληστεύουν τὸ κελλάρι τῆς οἰκογενείας, ἢ ὡς φύλαξ σκύλος, ὅστις δαγκάνει τὰς πτέρνας τοῦ κυρίου του. Ὁμίλησε κατακρίνων τὸν προκάτοχόν του ὡς προδότην, ὅστις ἀφ' ἑνὸς ἐστειλεν ἀνθρώπους διὰ εἰρήνευσιν καὶ ἀνακωχὴν, καὶ ἀφ' ἑτέρου προσέφερε μέγαρα ποτὰ διὰ νὰ μὲ δολοφονήσουν. Αὐτὸς ἦλθεν, εἶπε, διὰ νὰ καθάρσῃ τοὺς προδότας, ὅχι νὰ διαταράττῃ ἢ ἐκτρομάξῃ τὸν λαόν τῆς ἐπαρχίας, ἀλλὰ μᾶλλον διὰ νὰ τοὺς ὑπηρετῇ. Οἱ στρατιῶταί του δὲν εἶνε λησταὶ καὶ πειραταί, ἀλλὰ προωριζόμενοι νὰ προστατεύουν τὸν λαόν μόνον ἀπέναντι τροφῆς καὶ ἐνδυμασίας.

Ἐχάρη νὰ ὁμολογήσῃ εἰς τὴν μικτὴν ταύτην συνάθροισιν ὅτι ἦτο χριστιανός, καὶ ἐπειδὴ οἱ περισσότεροι ἐξ αὐτῶν ἐγνώριζον τί ἦσαν τὰ καθήκοντα τοῦ Χριστιανοῦ, τοὺς διεβεβαίωσεν ὅτι ὁ σκοπὸς του ἦτο νὰ κάμνῃ

τὸ καθήκον του ὡς Χριστιανός. Ὁυχαρίστησε τοὺς προσφωνήσαντας αὐτόν, καὶ θὰ ἦτο, εἶπε χαρούμενος, ἐάν ἤδύνατο νὰ στηριχθῇ ἐπὶ τῆς ἐνεργητικῆς βοηθείας τῶν, καὶ νὰ κάμνῃ πᾶν ὅ,τι ἤδύνατο νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν εὐτυχίαν τοῦ λαοῦ.

Φυλάττων τὴν ὑπόσχασίν του ἀμέσως ἤρχισε τὸ ἔργον του. Ἄν καὶ ἦτο κυρίως ἀπητχολημένος εἰς τὴν καταδίωξιν τοῦ φεύγοντος ἐχθροῦ, ἔδωκε διαταγὰς διὰ τὸν καθαρισμόν τῆς πόλεως, καὶ ἐνέκρινεν ἐν σημαντικὸν ποσὸν διὰ τὴν ἀνακούφισιν τῶν ἐπαιτῶν καὶ ἀπόρων. Καὶ ἐπειδὴ δὲν ἦτο φίλος τῆς ἀδιακρίτου ἐλεημοσύνης, εἰς ναὸς τῶν εἰδώλων μετεβλήθη εἰς πτωχοκομεῖον, καὶ ὅσοι ἤδύναντο νὰ ἐργασθοῦν διωρίσθησαν διὰ ὠφέλιμόν τινα ἐργασίαν, ἐνθ' οἱ γέροντες καὶ ἀδύνατοι ἐτρέφοντο δωρεάν.

Μία ἐκ τῶν σπουδαιοτάτων βελτιώσεων ἦτο ἡ σταθεροποίησις τῶν τιμῶν τῶν νομισμάτων ἐν τῇ ἀγορᾷ, διότι ἡ κακὴ διαχείρισις τῶν προκατόχων του συνετέλεσεν εἰς τὸν ἐκπεσιμὸν τῶν χαρτονομισμάτων ὑπὲρ τὰ 60%. Μὲ μεγάλην δραστηριότητα διέθεσε τὸ οἰκονομολογικὸν πρόβλημα, ἐρκιζόμενος ἐκδέχσιν ἐναντίον παντὸς σφετεριστοῦ, ἐάν συνελαμβάνετο. Τοιαύτη πράξις ἐκέρδιζε φυσικὰ δι' αὐτόν τὰς εὐχαριστίας καὶ τὸν θαυμασμόν τῆς ἐργατικῆς τάξεως.

Καθ' ὅλον τὸ ἔαρ ἐκεῖνο, ἕνεκα μακρᾶς ἀνομῆρας τὰ σπαρτὰ ἠπειλοῦντο. Ὁ Φέγγ διέταξε τριήμερον νηστείαν καὶ προσευχὴν διὰ βροχὴν, ὅλαι αἱ Ἱεραπόστολοι παρεκλήθησαν νὰ κάμουν τὸ αὐτό. Καὶ συνήλθε μία μεγάλη σὺναξις, ἕως 10 χιλ. στρατιῶται παρευρέθησαν. Εἰς ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν ἐυρύθυνε τὴν λατρείαν, ἐνθ' ὁ Στρατηγὸς ὠδήγει τὴν τελευταίαν προσευχὴν. Ἄν καὶ

ἡ φωνή του ἦτο μαλακὴ εἰς τὰς συνήθεις διαλέξεις, εἰς τὰς προσευχὰς καὶ τὰ κηρύγματά του ἦτο ὀρμητικὴ καὶ ζωντανή. Προσευχόμενος μὲ δάκρυα παρεκάλει τὸν Θεὸν λέγων ὅτι, ἂν τὸ κακὸν προέρχεται ἀπὸ τὰς ἀμαρτίας, νὰ τιμωρήσῃ αὐτόν, καὶ οὐχὶ τὸν ἀμαρτή λαόν. Καὶ αἱ δεήσεις του εἰσηκούσθησαν. Διότι μετὰ δύο ὥρας ἔπεσε ζωογόνος βροχὴ ραγδαία, καὶ μετὰ δύο ἡμέρας ἠκολούθησε περισσότερο βροχή.

Ὁ Στρατηγὸς Φέγγ πιστεύει εἰς τὴν προσευχήν. Εἰς μίαν του ἐπιστολὴν ἔγραψεν εἰς τοὺς Ἱεραποστόλους:

«Χαίρω πολὺ, διότι ἀκούω ὅτι προσεύχεσθε δι' ἡμᾶς. Σας εὐγνωμονοῦμεν διὰ τὴν ἀγάπην σας. Νομίζω ὅτι ὀχι μόνον ἐγὼ καὶ οἱ χριστιανοὶ ἀξιωματικοὶ καὶ οἱ στρατιῶταί μου θὰ εἰμεθα εὐγνώμονες πρὸς ὑμᾶς, ἀλλὰ καὶ ὁλόκληρος ἡ Κίνα.»

Κα κατόπιν ἀναφέρων τί αἱ Ἱεραποστολαὶ κάμνουν εἰς τὴν Κίναν, καὶ τί αὐτὸς ἀτομικῶς χρεώσται εἰς αὐτάς, ἐξακολουθεῖ: «Τὸ θαυμαστὸν ἔργον τῶν Ἱεραποστόλων, εἶνε ἀποτέλεσμα τῶν θερμῶν προσευχῶν χριστιανῶν. Καὶ ὅτι ἡμεῖς οἱ χριστιανοὶ στρατιῶται ἔχομεν κάμει, εἶνε ἐπίσης ἐν μέρει ἀποτέλεσμα τῶν προσευχῶν τῶν ἰδικῶν σας καὶ τῶν ἄλλων. Σας εὐχαριστοῦμεν πάλιν διὰ τὴν μεγάλην βοήθειάν σας. Ἐἴθε ὁ Κύριος νὰ εἶνε μαζί σας πάντοτε.»

Κατὰ πρόσκλησιν τοῦ Φέγγ τὴν Κυριακὴν 1 Ὀκτωβρίου οἱ Ἱεραποστολαὶ ἤρχισαν σειρὰν συμπροσευχῶν καὶ διδασκαλιῶν διὰ τοὺς στρατιώτας, καὶ τοῦτο διήρκησεν ἐπὶ δύο μῆνας. Τὸ νὰ ὑπηρετῇ τις τὸν Φέγγ δὲν ἦτο εὐκόλον ἔργον. Ὁ ἴδιος ἐσηκόνετο εἰς τὰς 4 π.μ., καὶ ὁ Ἱεραπόστολος ἔπρεπεν εἰς τὰς 5 νὰ ἀρχίσῃ τὴν λατρείαν. Κάθε Κυριακὴν εἰς 15 διάφορα μέρη ἐγίνοντο

θρησκευτικαὶ συναθροίσεις. Τὸ ἑσπέρας ἐγίνοντο συναθροίσεις διὰ τοὺς ἀξιωματικούς, εἰς μίαν ἐξ αὐτῶν ἐκτὸς τοῦ Φέγγ ἦσαν τρεῖς ἄλλοι στρατηγοί, καὶ 13 Συνταγματάρχαι. Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἀρκετοὶ στρατιῶται καὶ ἀστυνόμοι ἐβαπτίσθησαν, ἀφοῦ ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας ἐζητήσθησαν οἱ κατηχούμενοι.

Ἡ κατάστασις ἐν τῇ Νομαρχίᾳ εἶχε γαίνει τόσον κακὴ, ὥστε ὁ Στρατηγὸς Φέγγ, μὲ τὸν πυρῆνα τῆς στρατιωτικῆς του δυνάμεως, προσεκάλεσε νέους ἐϋελοντάς, καὶ ἐντὸς ὀλίγου ἐσχημάτισε καλῶς γυμνασμένον στρατὸν 20 χιλ. Οἱ νεοσύλλεκτοι προσεκλήθησαν εἰς τὴν Κατήχησιν, καὶ ἐδιδάχθησαν νὰ ψάλλουν ὕμνους. Μολονότι οὐδεὶς τοὺς παρεβίαζε διὰ νὰ γείνουν Χριστιανοί, πολλοὶ ἐξ αὐτῶν πειθόμενοι ἐπίστευον εἰς τὴν ἀλήθειαν τοῦ Εὐαγγελίου.

Ὀκτωβρίου 10, 1922, ὅτε ἐορτάζετο ἡ ἐτησίᾳ ἐγκαινίασις τῆς Δημοκρατίας, ὁ Διοικητὴς προσεκάλεσεν ὅλους τοὺς Ἱεραποστόλους, τοὺς μεγάλους διδασκάλους, καὶ τοὺς ἐργατικούς καὶ ὅλα τὰ σχολεῖα εἰς μίαν στρατιωτικὴν ἐπιθεώρησιν εἰς τὰς 6,30 π.μ. Περὶ τοὺς 20 χιλ. ἄνθρωποι περιεκύκλωσαν τὴν πλατείαν τῆς παρατάξεως. Κατόπιν παρελάσεως, ὁ Στρατηγὸς Τσάγγ ἐξήγησε τὸν σκοπὸν τοῦ ἐτησίου πανηγυρισμοῦ, ὁ Στρατηγὸς Λί ὠδήγησε τὸ μέγα πλῆθος εἰς προσευχήν, καὶ ἀκολούθως ὁ Φέγγ ἀναβὰς εἰς τὸ βῆμα ἐξεφώνησε κατάλληλον εἰς τὴν περίστασιν λόγον, δοξάζων τὸν Θεόν, ὅστις μόνος ἠδύνατο νὰ εὐλογῇ τὴν πατρίδα. Μὲ δάκρυα καὶ συγκίνησιν παρεκάλει πάντας νὰ ἀφήσουν τὴν ἀμαρτίαν, καὶ νὰ δεχθῶν τὴν ἐν Χριστῷ δικαιοσύνην εὐάρεστον εἰς τὸν Θεόν.

Οἱ λόγοι του, εὐχερῶς κατενοοῦντο ὑπὸ ὅλων τῶν

παρόντων, καὶ ἡ ἐντύπωσις ἐπὶ τῶν παρόντων χιλιάδων μαθητῶν ἦτο μεγάλη. Αὕτη ἡ ἀξιωματικὸς τελετὴ ἔλαβε πέρας διὰ τοῦ θύμου,
 «Τοῦ Χριστοῦ ὁ πλῖται βαίνει τε ἐμπρός.»

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 11ον

Ἐπιθεωρητῆς Στρατηγὸς τῶν δυνάμεων

Μία ἐκ τῶν φιλοδοξιῶν τοῦ Ἀποστ. Παύλου ἦτο ἡ ἐπιθυμία του νὰ κηρύξῃ καὶ ἐν Ρώμῃ τὸ Εὐαγγέλιον. Ἄν καὶ ὁ Στρατηγὸς Φέγγ ἤθελε προτιμήσῃ νὰ μείνῃ ὡς Διοικητῆς εἰς Χωνάν, κατὰ θεῖαν πρόνοιαν ἔπρεπε νὰ μεταφερθῇ εἰς τὸ Πεκίνον, τὴν Ρώμην τῆς Ἀνατολῆς, ὅπου νὰ μαρτυρήσῃ διὰ τὸν Κύριον καὶ Σωτῆρά του.

Ἄν καὶ δὲν πῆγεν ὡς δέσμιος, καθὼς ὁ Παῦλος, τοῦτο τὸ φαινόμενον τῆς προτιμήσεως ἦτο πραγματικῶς εἶδος τιμωρίας. Μόλις ἔμεινεν ὁ μῆνας εἰς Χωνάν, καὶ ἐφάνη ὅτι ἡ κατάστασις δὲν πῆγαινε καλά. Ὑπάρχει κάτι τὸ σκοτεινὸν εἰς τὴν μετάθεσιν τοῦ Φέγγ ἀπὸ τὴν Χωνάν, ἀλλὰ κάποιος κάτοικος τῆς Καϊφέγγ, πρωτεύουσας τῆς ἐπαρχίας, βεβαίως ὅτι τοῦτο ὠφείλετο εἰς τὴν ἀρνησίαν τοῦ νὰ συνάξῃ πρόσθετον φόρον ἀπὸ τὸν λαόν, χάριν τοῦ ἀνωτέρου του. Ὅπως δὴποτε αὐτὸς ἐστενοχωρήθη διὰ τὴν μετάθεσιν ταύτην, καὶ λυπημένος εἶπεν ὅτι, ἂν πάρουν τὸν στρατὸν ἀπὸ τὰς χειρὰς του, θὰ ἀφιερῶθῃ ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ ἔργον τοῦ κηρύγματος τοῦ Εὐαγγελίου.

Ὅταν ἐφθασεν ἡ εἰδησις τῆς μεταθέσεώς του, ὁ λαὸς σύσσωμος ἐξήτησεν ἀπὸ τὸ Πεκίνον, ὥστε νὰ ἐπιτραπῇ ἡ

ἐκεῖ διαμονή του. Ἡ αἴτησις αὕτη ὅπως δὴποτε ἀπερρίφθη, καὶ κατὰ τὰ μέσα Νοεμβρίου 1922 ὁ Φέγγ καὶ ὁ στρατὸς του ἀπεχώρησαν, καὶ ὁ διάδοχός του εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν μετὰ τὴν ἀνέκαθεν συνηθισμένην πομπὴν καὶ παράταξιν.

Ἐπραγματικῶς ἐλυπήθημεν ὅλοι, ἔγραψεν εἰς ἐκ τῶν κατοίκων, διὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Φέγγ καὶ τοῦ στρατοῦ του. Ἡ ἀντίθεσις τώρα εἶνε ῥιζιδιό, ἡ πόλις ἐγέμισε πάλιν ἀπὸ οἴκους ἀνοχῆς. Αἱ ἐπιγραφαὶ καὶ εἰκόνες καὶ τὰ χριστιανικὰ ρητὰ ἐσδέσθησαν. Οἱ ἀστυνόμοι ἔγειναν ἀδιάφοροι εἰς τὸ κατ'ἑκὸν τῶν, κατ'ὧς ἦσαν πρὶν, ἐπαίται μετὰ ῥάκη, ἐπανῆλθον εἰς τοὺς δρόμους, ὅπως καὶ ἄλλοτε.»

Ὡς λιτὸς ὁ Φέγγ ἀνεχώρησε μετὰ τὴν ἀμάξι ἀπλούστατον, ἐνθ' ὁ διάδοχός του ἦλθε μετὰ ἰδιαιτέραν ἀμαξοστοιχίαν. Πόσον ὁ Στρατηγὸς καὶ οἱ ἰδιεῖς του ἐντὸς τοῦ βραχυτάτου χρόνου ἠγαπήθησαν ὑπὸ τοῦ λαοῦ τῆς Χωνάν μαρτυρεῖται ἐκ τῆς ἀκολούθου ἐπιστολῆς ἐνὸς κατοικοῦ τῆς Καϊφέγγ. «Τὴν τελευταίαν Τρίτην εἶχομεν ὅλους τοὺς τρεῖς Στρατηγούς τοῦ τάγματος τοῦ Φέγγ, μετὰ τὸ ἐπιτελεῖόν του εἰς γεῦμα. Εἶνε θαυμαστοὶ ἄνδρες. Ἀφοῦ τελειώσαμεν τὸ φαγητόν, ἐπεθύμησα νὰ τοὺς εἰπῶ «σ τ ὁ κ α λ ὁ,» καὶ ὁ Στρατηγὸς Τσάγγ ἐσηκώθη καὶ προσηγγίη. Δὲν πιστεύω ὅτι εὐρίσκονται σήμερον εἰς τὸν κόσμον τοιαῦτοι ἀρχηγοὶ στρατοῦ, οἵτινες νὰ εἶνε τόσο θερμότατοι χριστιανοί, καὶ ν' ἀγαποῦν τόσο τὴν προσηγγίην.»

Ἡ θέσις εἰς τὴν ὁποίαν ὁ Φέγγ προεκλήθη ἦτο, «Ἐπιθεωρητῆς Στρατηγὸς τῶν ἐν Πεκίνῳ στρατευμάτων,» ἀλλὰ φόβος ὑπῆρχε παρὰ τισιν ὅτι ἐστάλη εἰς μίαν δύσκολον θέσιν. Εἰς Χωνάν ἠδύνατο νὰ μαζεύῃ χρήματα

πρὸς πληρωμὴν τῶν στρατιωτῶν του, ἀλλὰ εἰς τὸ Πεκί-
νον δὲν ἦτο δυνατόν τὸ τοιοῦτον. Ἦδη ὁ στρατός δὲν
εἶχε πληρωθῇ ἐπὶ μῆνας, καὶ ὁμοῦς τοιαύτη ἦτο ἡ πει-
θαρχία, ὥστε οὐδεμία ἀταξία ἐξεδηλώθη. Τὸ πνεῦμα τοῦ
Φέγγ καὶ τῶν ἀνθρώπων του ἀντιμετώπιζε τὰς νέας
ταύτας δοκιμασίας, ὥστε λέγει εἰς Ἱεραπόστολος «Οὐδέ-
ποτε Εὐαγγελιστὴς ἐπῆγεν εἰς τὸ ἔργον του, μὲ περισ-
σότερον ἀνυψωμένην ψυχὴν, παρ' ὅσον οὗτοι ἀπῆλθον εἰς
Πεκίνον διὰ νὰ κηρύττουν τὸν Χριστόν.

Εἰς τὸ Πεκίνον εἶχε τὸ εὐτελὲς ποσὸν 50 χιλ. δολ-
λαρίων κατὰ μῆνα διὰ τὸν ἐκ 30 χιλ. ἀνδρῶν ἀποτελού-
μενον στρατόν του, διότι ὁ στρατός του ἐπερίστευσε διὰ
τῆς μεταθέσεως. Εὗρίσκετο κατὰ συνέπειαν εἰς θεινὴν θέ-
σιν, ἐπειδὴ ὁ στρατός του δὲν εἶχεν ἀρκετὸν σιτηρέσιον
πρὸς διατροφήν. Ἐν τούτοις δὲν ἀπεθαρρύνθη ποσὸς, καὶ
ἐξηκολούθει τὴν μαρτυρίαν του ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ. Ἐκ
τῶν 30 χιλ. στρατιωτῶν του τὸ μεγαλύτερον μέρος ἐ-
στρατοπέδευσε εἰς Νάν-γιουάν, καὶ τὸ ἐπίλοιπον εἰς
Τάγγ-τσάου καὶ Πεκίνον. Ἀμέσως συνήψε σχέσεις μὲ
τοὺς Ἱεραποστόλους καθ' ὅς καὶ μὲ τοὺς φοιτητάς καὶ τε-
λειοφοίτους τοῦ ἐκεῖ Πανεπιστημίου. Εἰς χριστιανὸς ἐργά-
της τελειόφοιτος τοῦ ἐν Πεκίνῳ Πανεπιστημίου προτεκλή-
θη νὰ ὁδηγῇ συμπροσευχὰς διὰ τοὺς ἀνωτέρους πολιτι-
κοὺς ὑπαλλήλους, καὶ τοῦτο ἔγινε νέον ῥέμα ἐν Κίνῃ,
νὰ ἴδῃ τις αὐτοκίνητα ἀνήκοντα εἰς τοιοῦτους δημοσίους
ὑπαλλήλους νὰ μαζευθοῦν περὶ μιᾶς ταπεινῆς κατοικίας
ἐνὸς Κινέζου Ποιμένου (ιεροκήρυκος.)

Ἐπίσης παρεκάλεσεν ἄλλους Ἱεραποστόλους νὰ διορ-
γανώσουν Εὐαγγελιστικὸν ἔργον διὰ τὰ στρατόπεδά του,
μὲ τὴν βοήθειαν 14 μαθητῶν τοῦ ἐκεῖ Πανεπιστημίου.
Καὶ μολονότι ὁ Φέγγ δὲν ἐπέτρεπεν εἰς τοὺς ἰδιούς του

νὰ βαπτισθῶν πρὶν μάθουν τὴν Κυριακὴν προσευχὴν καὶ
τὸ Ἀποστολικὸν Σύμβολον, καὶ νὰ πιστοποιηθῶν ὑπὸ
τῶν ἀξιωματικῶν τῶν, ὅτι ζοὺν καθαρὸν καὶ ἠθικὸν βίον,
ἐν τούτοις οὐχὶ ὀλιγώτεροι τῶν 4 χιλ. ἐβαπτίσθησαν εἰς
Νάν-γιουάν, καὶ ἕτεροι 500 εἰς Τάγγ-τσάου. Ὡς παρά-
δειγμα ὅτι μόνον κατόπιν αὐστηρᾶς ἐρεῦνης ἐβαπτίζοντο,
ἔχομεν τὸ ἔθις ὅτι εἰς Χωνάν ἐκ τῶν 1500 ἀτόμων, ὁ-
τινες ἐζήτησαν νὰ βαπτισθῶν μόνον 146 ἔγιναν δεκτοί.

Πολλὰ ἰδύνατό τις νὰ εἴπῃ διὰ τὰς χριστιανικὰς
του δραστηριότητας ἐντὸς καὶ περὶ τοῦ Πεκίνου, ἀλλ'
ἀρκετὰ εἶνε τὰ λεχθέντα πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ ζήλου του.
Καὶ διὰ παντός τρόπου προσεπάθει νὰ δείξῃ ἔργα σύμ-
φωνα μὲ τὴν πίστιν του. Θ' ἀναφέρομεν μερικὰ ἐξ ἐνὸς
ἀρθροῦ μιᾶς ἐφημερίδος τοῦ Πεκίνου, περὶ τῆς πειθαρχίας
τοῦ περιφθίμου τούτου στρατοῦ, τοῦ ἐγκατασταθέν-
τος ἐν Πεκίνῳ.

Ὁ ἀρθρογράφος ἐπισκεφθεὶς τὰ διάφορα διαμερίσμα-
τα τοῦ στρατοῦ ἐκφράζει τὸν θαυμασμόν του διὰ τὴν κα-
θαρότητα, καὶ λιτὴν ἐνδυμασίαν. Τὸ ὅλον τοῦ στρατοῦ
παρουπάζει, λέγει, σοβαρὰν ἀντίεσιν πρὸς τοὺς ἄλλους
Κινέζους στρατιώτας. Εὐγένεια, τιμιότης, ὀλιγάρκεια,
φαιδρότης, ἐπίμονος ἐργασία καὶ ἀπλότης βασιλεύει εἰς
τοὺς στρατῶνας τῶν. Ἐν μαζιλάρι ἀχυρένιο, καὶ μιὰ σιν-
δὼν, καὶ ἐν ὕφασμα ἐντὸς τοῦ ὁποῦ περιτυλίσσουν τὰ
ροῦχά των. Οὐδεὶς ἄλλος στολισμὸς εἰς τοὺς τοίχους ὑ-
πάρχει ἐκτὸς ἐνὸς χάρτου τῆς πρὸ 100 ἐτῶν Κίνας, καὶ
πρὶν νὰ διαμοιρασθῶν τινὰ ἐκ τῶν μερῶν τῆς οἱ ξένοι,
καὶ μερικῶν ρητῶν ἐκ τῆς Ἀγ. Γραφῆς, καὶ τινῶν ζω-
γραφικῶν διδασκτικῶν. Ἰδοὺ π.χ. ἐν, δύο σύντομα γνωμι-
κά, «Λάβε δὲν δὲν ἠμπορεῖς, σῶσε δὲν ἠμπορεῖς,
δῶτε δὲν δὲν ἠμπορεῖς.» «Ἡ οἰκονομία φέρει τὴν εὐτυ-
χίαν.» Ταῦτα βλέπει τις πανταχοῦ.

Δωμάτια διδακταλίας εἶνε συγκολλημένα εἰς τοὺς στρατώνας, ὅπου διδάσκονται συνήθως αἱ στρατιωτικαὶ ὑποθέσεις. Ὁ Φέγγ ἐπιμένει, ὥστε πᾶς στρατιώτης νὰ ἠμπορέτῃ νὰ διαδάζῃ εἰς τὴν γλῶσσάν του.

Τὰ μαγειρεῖα ἐπίσης συνέχονται μὲ τοὺς στρατώνας· ἐν ἐκάστῳ ἐτοιμάζεται φαγητὸν διὰ 125 άτομα. Ἐν καὶ κατασκευῇ ἀρχηγόνου, εἶνε ἕμως πολὺ καθαρὰ. Ἡ τροφή εἶνε λιτοτάτη, συνισταμένη ἐξ ὀρύζης κέχρου λαχάνων καὶ ἄλλων χόρτων. Κρέας σπανίως τρώγουν ἕνεκα οἰκονομίας. Κατόπιν ἐπεσκέφθημεν τὰ ἐργοστάσια, τὰ ὅποια εἶνε ἐκ τῶν τοῦ πρώτου ἐνδιαφέροντος. Καὶ ὁ σκοπὸς εἶνε ἕκαστος στρατιώτης νὰ μάθῃ μίαν τέχνην, ὅλα τὰ βιοποριστικὰ ἐπαγγέλματα εἶνε ἐν ἐνεργείᾳ. Λαμπρὸν καὶ σωτήριον τὸ πρόγραμμα καὶ ὁ σκοπός.

Ἀκολούθως ἐπεσκέψαμεν τὸ Γυμναστήριον, ὅπου συμφώνως πρὸς τὸν Κανονισμὸν ὅλοι ὅμοιοι μεγάλοι καὶ μικροὶ ἀξιωματικοὶ ἀδιακρίτως ἐλάμβανον μέρος ὡς ἱσοὶ ἀδελφοί. Ἐκεῖ ἕκαμιν μίαν λαμπράν καὶ σύντομον (ἕνεκα τοῦ φύχους) ἐπίδειξιν γυμναστικῆς. Τέλος ἐπεσκέφθημεν τὴν Σχολὴν τῶν Θηλέων, ὅπου αἱ σύζυγοι καὶ θυγατέρες τῶν ἀξιωματικῶν ἐμάνθανον ν' ἀναγινώσκουν καὶ νὰ γράφουν τὴν γλῶσσάν των.

Ὁ Στρατηγὸς Φέγγ εἶνε εἰς εὐσεβὲς χριστιανός. Ἐκ τινῶν ἐντοπίων Χριστιανῶν Παιμένων ἐν Νάν-γιουάν ἔμαθον ὅτι ὅλοι οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ Φέγγ εἶνε χριστιανοί, καὶ ἐκ τῶν στρατιωτῶν του οἱ 50 0/0. Εἶνε ἀρκετὰ νόστιμον ν' ἀκούῃ τις τοὺς Κινέζους χριστιανούς νὰ ψάλλουν ὕμνους εἰς τὴν γλῶσσάν των μὲ τοὺς ἴχθους ἡμῶν. Εἰς γεῦμα τὸ ὅποιον παρέθεσαν πρὸς τιμὴν μας οἱ ἀξιωματικοὶ ἐψάλλον ὕμνους πρὸ τοῦ φαγητοῦ.

Εἰς ἄλλο ἄρθρον ἢ αὐτῇ ἐφημερίδι λέγει ὅτι οἱ ἄν-

θρώποι τοῦ Στρατηγοῦ Φέγγ εἶνε οἱ μόνοι ἄνθρωποι, τοὺς ὁποίους ἐπαινοῦν οἱ ὑπάλληλοι τῶν σιδηροδρόμων, διὰ τῶν ὁποίων μετεφέρθησαν. Ἀτάραχοι, χωρὶς ῥόυδον, ὑπομονητικοί, ψάλλουν ὕμνους καθ' ὅλην τὴν ὁδόν. Οὐδένα πειράζουν οὔτε οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ φοβερίζουν κανένα ἐκ τῶν τοῦ σιδηροδρόμου ἀνθρώπων. Πράγμα πρωτοφανὲς διὰ Κινεζικὸν στρατόν.

Ποῖον θὰ εἶνε τὸ μέλλον τοῦ Στρατηγοῦ Φέγγ καὶ τοῦ στρατοῦ του, κανεὶς δὲν δύναται νὰ τὸ προλέγῃ. Καθὼς λέγουν «Οἱ Καιροὶ τοῦ Πεκίνου καὶ Τιενστίν» «Ἀρ' ὅτου ὁ Στρατηγὸς Φέγγ, ἕνεκα παρεξηγήσεων τοῦ Στρατηγοῦ Γου Πέιφου, ἐγκατέλειψε τὴν Χωνάν, δὲν ἀπεδείχθη καθαρῶς πῶς θὰ ἐχρησιμοποιεῖ τὸν στρατόν του εἰς μίαν βαινήν περίστασιν ἐν τῇ Νοτίᾳ Κίνᾳ, . . . Ἐν ποτε μία κυβέρνησις ἀξία τοῦ ὀνόματος ἐγερθῇ εἰς τὸ Πεκίνον, ἢ ἀλλαχοῦ τῆς Κίνας, τοῦ Στρατηγοῦ Φέγγ ὁ στρατὸς δύναται νὰ ἀποδειχθῇ ὡς ἐν ἀποφασιστικὸν στοιχείον, διότι οὐδεμία κυβέρνησις ἐν Κίνᾳ δύναται νὰ ἐλπίζῃ ἐπιτυχίαν ἄνευ ἰσχυρᾶς στρατιωτικῆς ὑποστηρίξεως. Καὶ ὁ Στρατηγὸς Φέγγ εἶνε ὁ μόνος μεταξὺ τῶν στρατιωτικῶν, ὅστις δὲν κυνηγᾷ ἰδιοτελεῖ σκοπὸν οὔτε φιλοδοξίας, ἀλλὰ νὰ ὑπηρετῇ τὴν Πολιτείαν.»

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 12ον

Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς καθ' ἑαυτὸν καὶ αἱ ἀπόψεις του

Ἐκ τῆς Κινεζικῆς ἐφημερίδος «Recorder» ἀποσπώμεν τὰ ἑξῆς, εἰς τὰ ὅποια ὁ ἐπισκεφθεὶς τὸν Φέγγ συντάκτης ἐκφράζει τὴν ἐντύπωσίν του, καὶ τὰ ὅποια συν-

τόμως αποκαλύπτουν αὐτὸν καὶ τοὺς σκοποὺς τοῦ διὰ τινὰς σπουδαίας ὑποθέσεις.

«Κάπως δὲν μᾶς ἐξέπληξεν ὁ Στρατηγὸς Φέγγ ὡς στρατιωτικὸς. Ἡ φωνὴ τοῦ εἶνε πράξις. Ἐν τούτοις μᾶς εἶπαν ὅτι ὅταν ἐρεΐζεται, ἡ φωνὴ τοῦ μεταβάλλεται εἰς ὀρμητικὴν θύελλαν. Τὸ ὀψηλὸν ἀνάστημα ὑπενόμιζει τὸν Σαούλ. Τὸ ἐρυθρὸν πρόσωπόν τοῦ τὸν Δαβίδ. Καθ' ὅλα προξενεῖ τὴν ἐντύπωσιν αὐστηράς καὶ προθύμου ἐνεργητικότητος. Τὰ μάτια τοῦ ζωηρὰ διευνοόμενα εἰς σημειῶν τι ἢ σκοπὸν. Ἡ ὁμιλία τοῦ σύντομος γλαφυρά, καὶ περιεκτική. Εἶνε ἀκριβὴς εἰς τὰς εὐθύνas καὶ ὑποσχέσεις τοῦ. Ἡ ὅλη συμπεριφορὰ τοῦ δεικνύει ὅτι πραγματικῶς εἶνε εὐγενὴς χριστιανός.»

Κάποιος ἰατρὸς τὸν ἔκαμεν ἐρωτήσεις τινὰς εἰς τὰς ὁποίας ἀπήντησεν, καὶ ἀξίζει ν' αναφέρωμεν μερικὰς πρὸς ἀπόδειξιν τῆς διανοίας αὐτοῦ.

«Τί πρὸ πάντων χρειάζεται ἡ Κίνα;» τὸν ἠρώτησεν ὁ Ἰατρός. «Ἄνευ δισταγμοῦ ὁ Φέγγ ἀπήντησε. «Χρειαζόμεθα τὸν πολιτισμὸν τῆς Εὐρώπης κατὰ τὴν μορφήν τῶν σιδηροδρόμων, τηλεγραφείων, καὶ ἄλλων βελτιώσεων. Τοιαῦτα πράγματα ἀξίζουν πολὺ, ἀλλ' ἐκεῖνο τὸ ὅποιον πρῶτον πάντων μᾶς χρειάζεται εἶνε ἡ εἰς Χριστὸν πίστις.» Δευτέρα ἐρώτησις. «Τί δύναται νὰ κ' ἔμῃ ἡ Ἐκκλησία, διὰ νὰ βοηθῇ τὴν Κίναν κατὰ τὴν παροῦσαν κρίσιν;»

Πάλιν ἀμέσως ἀπήντησε. «Κηρύττετε τὸ Εὐαγγέλιον μᾶλλον ἐπιμόνως, διότι ἐκάστη προσθήκη χριστιανοῦ σημαίνει ἐλάττωσιν εἰς τὰς δυνάμεις τοῦ κακοῦ. Ὅλον τὸ ἐθνικὸν μεγαλεῖον ὀφείλεται πραγματικῶς εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ πνεύματος τοῦ Θεοῦ.»

Ἐπιθυμῶν ὁ Ἰατρός περισσότερον φῶς διὰ τὸ πρόβλημα τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ χριστιανισμοῦ τὸν ἠρώτησε

κατόπιν, «Μὲ τί κοινωνικὸν πρόβλημα ἐν Κίνα δύναται ἡ Ἐκκλησία ν' ἀσχολεῖται;» Ὁ Στρατηγὸς ἐσταμάτησεν, ἔπειτα ἐζήτησε περισσότερὰς λεπτομερείας τῆς ἐρωτήσεως, κατόπιν τῆς ὁποίας ὁμίλησεν ἐλευθέρως ὡς ἑξῆς :

«Διὰ τοὺς πτωχοὺς, ἀνοίξατε ἀτυλα καὶ διὰ τοὺς μεγάλους καὶ διὰ τοὺς μικροὺς, καὶ εἰς τὰ καταφύγια ταῦτα διδάξατε τὴν ἐργατικότητα, νὰ κάμνουν ἐνδύματα καὶ ἐπιπλά.» Ἐπὶ τῆς ἐρωτήσεως τῶν κοινωνικῶν δυστυχῶν ὁμίλησεν ἐκτενέστερον, μὴ ἐπιδοκιμάζων τόσον πολὺ τὴν κυβερνητικὴν πράξιν, τὴν ὁποίαν ἡ μὴ Χριστιανικὴ πολιτεία τῆς χώρας ἤθελε κάμει μηδὲν καὶ κενόν, ἀλλὰ μᾶλλον συνιστῶν τὸ ἀνοιγμα περισσότερων καταστημάτων διὰ τὰς ἀπελευθερωθεῖσας ἐκ τῆς ἀκολασίας. Προέτρεψε διωγμὸν κατὰ τοῦ κακοῦ τοῦ ὀπίου, καὶ περὶ τῆς ἐργασίας τῶν παίδων εἶπε :

«Ἡ ἐργασία τῶν παίδων, ἂν καὶ ἐν τῇ Δύσει δὲν ἐπιδοκιμάζεται, ἀλλ' ἐν Κίνα, τὰ παιδιά ἢ πρέπει νὰ ἐργάζωνται, ἢ νὰ γείνουν ἐπαῖται. Παιδιά χρησιμοποιοῦνται ὡς ὑπηρέται εἰς τὸν στρατὸν μου. Τοῦτο ἐμποδίζει αὐτὰ νὰ γείνουν ἀνθρώποι ἐνεκα τῆς ἀεργίας.» Πρέπει ὅμως νὰ προστεῖ ὅτι τὰ παιδιά ταῦτα λαμβάνουν ἀρκετὴν ἀνατροφήν.

«Ὅταν ἠρωτήθῃ ποῖον πρᾶγμα θεωρεῖτε ὡς κύριον ἐμπόδιον τῆς αὐτῆσεως τῆς Ἐκκλησίας ἐν Κίνα, ἀπήντησε. «Μία δυσκολία εἶνε ὁ Κομφουκισμός, ὅστις εἶνε βαθέως ἐρριζώμενος, ἐνῶ ὁ Χριστιανισμός εἶνε νέος, καὶ δὲν δύναται εὐκόλως νὰ ὑποσκελίσῃ τὸν Κομφουκισμόν.

Ἑτέρα δυσκολία εἶνε οἱ κήρυκες, οἵτινες δὲν γνωρίζουν καλῶς τὴν παιδείαν, τὴν γλῶσσαν, καὶ τὰ ἔθιμα τοῦ λαοῦ τῆς Κίνας. Λάβετε π. χ. τοὺς Ἰησοῦτας ὡς παράδειγμα. Εἰς προηγουμένους χρόνους εἶχον μεγάλην

ἐπιρροήν εἰς τὴν Αὐτὴν, διότι ἐγνώριζον καλῶς τὴν Κινεζικὴν παιδείαν. Ἦσαν ἱκανοὶ νὰ ὁμιλοῦν καλὰ τὰ Κινεζικά. Ἐγνώριζον ἐπίσης καὶ τοὺς κλασικοὺς μας. Ἡ πάλιν λάβετε τοὺς Βουδιστάς. Ἐκεῖνοι ἀπέκτησαν μεγάλην ἐπιρροήν. Διατί; Διότι προέβαλλον τὰς διδασκαλείας των εἰς Κινεζικὸν ὅ-ος τόσον καλῶς, καθὼς οἱ ἐντόπιοι.

Ἐπειτα οἱ κήρυκες εἶνε πολλοὶ ὀλίγοι ὅλοι ὅμοιοι. Αὕτη εἶνε πολὺ σπουδαία ἔλλειψις. Εἰς τὸ τέλος τῆς σπουδαίας συνομιλίας, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Φέγγ ἀκουοδοῦσεν εἰς ἓνα μαξιλάρι, ἕνεκα προσφάτου ἐγχειρίσεως, ὁ Στρατηγὸς προσπάθησε νὰ σηκωθῇ καὶ νὰ συνοδεύσῃ τοὺς ξένους μέχρι τῆς θύρας μετ' ἀληθείᾳ Κινεζικὴν εὐγένειαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 13ον

Μία ἀτομικὴ μαρτυρία, καὶ μία ἐκκλησις

Ἐν ἑλλείψει ἑνὸς ἀνθρώπου τὸ κάλλιστον εἶνε νὰ ἴδῃ τις τὴν φωτογραφίαν του, καὶ ἔστιν εἶνε ἀδύνατον ν' ἀκούῃ τις αὐτὸν εἶνε καλὸν ν' ἀναγνώσῃ τοὺς λόγους του. Οἱ θυνάμενοι νὰ ἴδωσι καὶ ἀκούσωσι τὸν Φέγγ εἶνε ὀλίγοι, ἀλλ' εὐτυχῶς ἔχομεν τὴν φωτογραφίαν του, καὶ κατέχομεν τὴν ἐκθεπὴν τοῦλάχιστον μιᾶς ἐκ των ἐσχάτως γενομένων ὁμιλιῶν του. Πρὸ ὀλίγων μηνῶν παρεκλήθη νὰ ὁμιλήσῃ εἰς τοὺς σπουδαστάς τῆς Σχολῆς των γλωσσῶν ἐν Πεκίνῳ, ὅπου ὁμίλησεν εἰς τὴν ἰδικὴν του γλώσσαν. Διὰ ν' ἀκούσωμεν αὐτὸν φέροντα τὴν ἰδικὴν του μαρτυρίαν διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς πατρίδος του, καὶ νὰ θυνάμεθα ν' ἀκροασθῶμεν τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ἐκκλησίαν διὰ

τοὺς τόσον ἀγαπητοὺς εἰς αὐτὸν στρατιώτας του, ἀναφέρωμεν τὸ κυριώτερον μέρος τῆς ὁμιλίας του.

«Προτεκλήθην νὰ ὁμιλήσω εἰς τοὺς φοιτητάς τῆς Σχολῆς των γλωσσῶν, ἀλλὰ ὅταν εἶχον τὴν ἰδέαν ὅτι τόσοι διδάσκαλοι θὰ ἦσαν παρόντες ἐπίσης, καὶ τοιοῦτος ὅπως συγγέλλομαι νὰ ὁμιλήσω πρὸς ἓν τοιοῦτον ἀκροατήριον ἀνεπτυγμένων, καὶ εὐρίσκομαι εἰς ἀμηχανίαν, τί πρέπει νὰ λέγω, τὸ ὅποιον νὰ εἶνε ὠφέλιμον πρὸς διδασκαλίαν σας. Ὅπως δὴποτε ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ὅλοι ἡμεῖς εἴμεθα τέκνα Του, καὶ ἕνεκα τῆς κοινῆς σχέσεως ἡμῶν πρὸς τὸν Οὐράνιον ἡμῶν Πατέρα, λαμβάνω τὸ θάρρος νὰ σὰς ὁμιλήσω.

Καὶ ἐπειδὴ εἶνε συνήθεια, ὥστε ὁ δημοσίᾳ ὁμιλῶν ν' ἀναφέρῃ πρῶτον τὸ ἐπάγγελμά του, διὰ τοῦτο ταύτην τὴν πρῶταν πρέπει νὰ σὰς εἶπω περὶ των στρατιωτῶν. Αἱ περιστάσεις εἰς τὴν χώραν ταύτην εἶνε ἐλκεῖναι. Σεῖς ἐρωτᾶτε ποῖος ἔὰ μὰς προστατεύῃ. Πολλοὶ ἐκ των ξένων ἰδῶ θὰ λέγουν διὰ μιᾶς, ὅτι ἡμεῖς προστατευόμεθα ὑπὸ των Προξένων καὶ των στρατιωτῶν τῆς ὁδοῦ «Προξενεῖον». Ἀλλὰ, φίλοι μου, ἅς ὑποθέσωμεν ὅτι ἤθέλετε ἐξέλθαι ἐκ τῆς πόλεως, ἢ ὑπάγει κάτω εἰς τὴν Χωνάν, καὶ ἤθελετε συναντήσῃ ἓνα ληστὴν, ποῖος τότε ἤελε σὰς προστατεύσει; Οἱ στρατιῶται ἔλαβον τὰ ὅπλα, διὰ νὰ προφυλάττουν τὸν λαόν, ἀλλ' ὅταν οὗτοι στρέφουν τὰ ὅπλα κατὰ τοῦ λαοῦ, τότε ἡ κατάστασις εἶνε οἰκτρά. Ποῖος ἔμπορεῖ νὰ προστατεύῃ τοὺς δυστυχεῖς Κινέζους; Ρίψατε ἓν βλέμα εἰς τὴν κατάστασιν μεταξὺ των στρατιωτῶν. Ἐνωρὶς τὸ πρῶτον ἐγείρονται μετ' ἐρκους καὶ ἀναθεματισμοῦς, κατόπιν ὀδρίζουν καὶ βλασφημοῦν, καὶ διέρχονται τὴν νύκτα μετ' ἀκαθάρτων πράξεων. Ἡγωνίσθησαν πολὺ, ὥστε νὰ διδάξω εἰς τοὺς στρατιώτας

μου ὅτι εἶναι ὑπηρέται τοῦ λαοῦ, καὶ ὅτι τὰ ὅπλα των δὲν ἐδόθησαν εἰς αὐτούς, διὰ νὰ τρομάξουν τὸν ἀπλοὺν λαόν. Σεῖς γνωρίζετε τί συμβαίνει εἰς τοὺς δρόμους, ὅταν εἰς ἀπλοὺς στρατιώτης πηγαίνῃ μὲ τὸ ποδήλατον, καὶ ἓνα ἀμάξι συγκρούεται μὲ αὐτόν, ἀμέσως δέρνει καὶ τὸν ἀμαξηλάτην καὶ τὸν ἐπιδάτην, καὶ πέρνει ὅσα χρήματα ἔχουν. Ἄλλ' οἱ ἰδικοὶ μου στρατιώται εἶνε ἐμβολιασμένοι μὲ τὴν ἰδέαν ὅτι, ὅταν εὐρεθοῦν εἰς τοιαύτην περίστασιν, οὐδόλως δικαιούνται νὰ βλάψουν τὸν ἀκουσίως κτυπήσαντα αὐτοὺς ἀμαξηλάτην, ἀλλὰ σηκώνονται, ἀποσκονίζονται, καὶ φεύγουν ἡσύχως, καὶ τοῦτο δικαίως προκαλεῖ τὸν θαυμασμὸν τοῦ λαοῦ.

Πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἐνῷ εἰς στρατιώτης μου διήρχετο ἐμπροσθέν καταστήματος, ἐν ἀκάθαρτο παιδί, ἐρράντισε προμερὸν ὕδωρ ἐπάνω εἰς αὐτόν, καὶ ἐλέρωτε πολὺ τὰ ἐνδύματά του, ἐξ ἀπροσεξίας. Γνωρίζετε τί θὰ ἔκαμεν πᾶς ἄλλος ἀπλοὺς στρατιώτης, καὶ τὸ παιδί θὰ ἐξόλιζε, καὶ σημαντικὸν ποσὸν θὰ ἐλάμβανεν ἀπὸ τὸ κατὰστημα ὡς πρόστιμον. Ἄλλ' ὁ ἰδικός μου στρατιώτης ἐσκούπισε τὸ νερὸ ἀπλῶς, καὶ χωρὶς νὰ εἴπῃ τίποτε ἔφυγε. Ταῦτα εἶνε ὀλίγα ἐκ τῶν πολλῶν παραδειγμάτων, τὰ ὁποῖα δείκνυνται ὅτι οἱ στρατιῶταί μου ἀρχίζουν νὰ μάθουν κάτι τι περὶ τοῦ Χριστιανισμοῦ.

Μερικοὶ θὰ εἴπουν «Ἰδοὺ ὁ Φῆγγ κυχᾷται πάλιν διὰ πράξεις ἀνεξελέγκτους. Ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἔκαμεν εἶνε ὅτι ἐμάζευσεν 20 χιλ. ἀμαθεῖς ἐντοπίους εἰς τὸν στρατόν του, καὶ κατόπιν ἔχυσεν ὀλίγον ὕδωρ εἰς τὰς κεφαλὰς των, καὶ τοὺς ὠνόμασε Χριστιανούς.» Ἄλλὰ τὸ ἀληθές εἶνε ὅτι εἰς τὸν στρατὸν διδάσκομεν μὲ ὑπερβολικὴν φροντίδα τοὺς στρατιώτας λίαν κοπιαστικῶς, πρὸ τοῦ νὰ ἐπιτρέψωμεν εἰς αὐτοὺς νὰ γείνουν χριστιανοί, καὶ ἀφαι-

ροῦμεν ἀπ' αὐτοὺς ὅλην τὴν πίσιν, καὶ ἐπιτρέπομεν εἰς αὐτοὺς νὰ εἶνε ἐντελῶς ἐλεύθεροι εἰς τὸ νὰ αποφασίσουν μόνοι. Τώρα, ἐγείρονται τὸ πρωί, καὶ ψάλλουν ἓνα ἔθνικόν ᾠσμα, καὶ κατόπιν ὅταν ἐπιστρέψουν ἀπὸ τὰ γυμνάσια, καὶ εἶνε ἑτοιμοὶ διὰ τὸ πρόγευμα, ψάλλουν πάντοτε θρησκευτικούς ὕμνους. Εἰς τὰς 12 τὸ μεσημέρι ὅλαι αἱ ἐργασίαι παύουν, καὶ ἕκαστος στρατιώτης προσκαλεῖται νὰ προσεύχεται μὲ ἀνοικτὴν τὴν κεφαλὴν, ὑπὲρ τῆς πατρίδος του. Δύνανται νὰ λέγουν ὅ,τι τοὺς ἀρέσει, ἀλλ' ἡμεῖς τοὺς ὑπερῷοιζομεν νὰ προσεύχωνται ὡς ἐξῆς:

«Ὁ Θεέ, ἐλέησον τοὺς ἀρχοντας τῆς Κίνας, καὶ βοήθει αὐτοὺς νὰ μεταχειρισθῶν τὴν ἐξουσίαν των δικαίως.» Πολλοὶ Κινέζοι λέγουν ὅτι, «μὴ τρέφετε καλῶς τοὺς στρατιώτας σας, κρατεῖτε αὐτοὺς πεινασμένους, καὶ ἀπησχολημένους μὲ ἐργασίας, καὶ τότε ἡ ζωὴ γίνεται τόσον δυστυχής, ὥστε ἐν καιρῷ πολέμου, ἐκεῖνοι προτιμοῦν νὰ φονευθῶν, διὰ νὰ σωθῶν ἀπὸ τὰ βέβηλα.» Ἄλλ' ἐγὼ δὲν φρονῶ τοιουτοτρόπως. Οἱ στρατιῶται πρέπει κατὰλλήλως νὰ τρέφονται καὶ νὰ ἐνδύονται.

Κατὰ τὸ δὸν ἔτος τῆς Δημοκρατίας ἔλαβον συνέντευξιν μὲ τὴν Αὐτοῦ ἐξοχότητα Σοῦ Σί-τσάγγ, καὶ εἶπον εἰς αὐτόν. «Κύριε Πρόεδρε, μοὶ φαίνεται λίαν εὐχαριστημένος, ἐνῷ κάθησθε ἐπάνω εἰς σωρὸν βύλων ἀλειμμένων μὲ πετρεῖαιον, τὰ ὁποῖα χρειάζονται μόνον ἐν σπέρτῳ ν' ἀναφλεχθῶν.» «Τί τρέχει; εἶπεν ὁ Πρόεδρος, εἶνε τόσον μέγας ὁ κίνδυνος;» Μάλιστα, τοῦ εἶπα, εἶνε πολὺ μεγαλύτερος, παρὰ ἡ πυρά, ὡς εἶπον. Καθ' ἅπασαν τὴν χώραν ὑπάρχουν ἑκατοντάδες χιλιάδων στρατιωτῶν, οἵτινες δὲν πληθρόνονται, καὶ εἶνε πάντοτε ἑτοιμοὶ νὰ ἐπαναστατοῦν, ὁ ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν θεωρεῖ κατάλληλον νὰ γράφῃ ὡς πληρωμένα τὰ πρὸς τοὺς στρατιώ-

τας ὀφειλόμενα, ἀπέναντι τῆς ἀταξίας καὶ τῶν λεηλασιῶν αὐτῶν. Τὸ γεγονός ἀνεφέρθη πρὸς ἡμᾶς ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν εὐχαριστεῖται, ὅταν ἀκούῃ ὅπου δῆποτε ἐπαναστάσεις τοῦ στρατοῦ, καὶ σημειώνει τοὺς λογαριασμούς των ὡς ἐξοφλημένους. «Κύριε Φέγγ, μοὶ εἶπε, καλὰ, τὰ πάντα πρέπει νὰ ἐκτελεσθοῦν συμφώνως πρὸς τὸν νόμον, καὶ εἰς τοὺς στρατιώτας δὲν πρέπει νὰ ἐπιτραπῇ νὰ φέρωνται κακῶς.» Μάλιστα, εἶπα, ὁ Πρόεδρος πρέπει νὰ ἐκλεγῇ κατὰ τὸν νόμον, καὶ νὰ ἐργασθῇ συμφώνως πρὸς τὸν νόμον, ἀλλὰ τί θὰ εἴπητε διὰ τοὺς νόμους, ὅτι, ὅταν τὸ Ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν κρατῇ ἐν ἑκατοστὸν, ὅπερ ὀφείλεται εἰς τοὺς στρατιώτας, πρέπει νὰ τιμωρεῖται διὰ τ'ανάτου; Ποῦ εἶνε αὐτὸς ὁ νόμος; Δὲν πρέπει ἐξ Ἰσοῦ νὰ ἐφαρμοσθοῦν ὅλοι οἱ νόμοι; Ὁ Πρόεδρος ἐκίνησε τοὺς ὦμους του, καὶ εἶπεν, «Ἀλλὰ τί ἡμπορεῖ νὰ γείνη;» Τοῦ ἀπήντησα εἰσθε εἰς θέσιν, εἰς τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ τολμάτε νὰ εἴπητε τί ἡμπορεῖ νὰ γείνη. Πρέπει νὰ ἐνεργήσῃτε τὰ θέοντα.

Ἄλλ' ὡς ὁμιλήσωμεν περὶ τινων Στρατηγῶν ἐν Κίνα κατὰ τὰ ὀλίγα παρελθόντα ἔτη. Λάβετε τὴν περίπτωσιν τοῦ Τσάγγ Τσίν-γιάν κατω εἰς τὴν Χωνάν. Ἐγὼ ἐπροχώρουν εἰς τὸν βαθμὸν μετ' αὐτὸν Ἰσα Ἰσα, ἐγὼ ἤμουν λοχαγός, ὅταν καὶ αὐτὸς εἶχε τὸν ἴδιον βαθμὸν, ὅταν ἦτο αὐτὸς Ταγματάρχης, καὶ ἐγὼ ἐπίσης ἤμην τοιοῦτος, μαζί ἐπροδιβάθημεν εἰς Ἀντισυνταγματάρχην, καὶ ἂν δὲν ἤμην χριστιανός, καὶ δὲν ἡγαπώμην ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐγὼ θὰ εὕρισκον τὸ ἴδιον τέλος. Ὅταν ἐκεῖνος συνήθριζε πολλὰς παλλακίδας, μήπως καὶ ἐγὼ δὲν ἤθελον νὰ κάμω τὸ αὐτό; Διατί, εἶπεν αὐτὸς ὅταν κατέβην εἰς Χωνάν. «Δὲν φοβοῦμαι κανένα πόλεμον, διότι ἔχω ἦδη τακτοποιημένα 12 κανόνια; . . » Τί εἶδους κανόνια ἦσαν

ἐκεῖνα; Κανόνια ὀπίου, πίπες ὀπίου! Καὶ βλέπετε πῶς ὅταν περιέπεσεν εἰς τὰς ἔξεις ταύτας, ὑπῆρχαν ἐν μόνον τέλος εἰς τὸ στάδιόν του, καὶ τοῦτο ἦτο ἡ οἰκτρά ἀποτυχία. Καὶ λέγω ἐλευθέρως ὅτι καὶ ἐγὼ θὰ εὕρισκον τὸ αὐτὸ ὁλέθριον τέλος, ἐάν δὲν εἶχον τὴν βοήθειαν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ὅταν ὁμίλησα εἰς ἓνα ἐκ τῶν ἐξεχόντων Στρατηγῶν περὶ τοῦ νὰ δεχθῇ τὸν Χριστὸν μοὶ εἶπε: «Μὴ με ἐνοχλήτε με τοιοῦτου εἶδους πράγματα, διότι ἂν ἔχω χρήματα εἰς τὴν μίαν χεῖρα, καὶ ἐξουσίαν εἰς τὴν ἄλλην, τοῦτο εἶνε τὸ ὅλον ποῦ χρειάζομαι.» Ἀλλὰ λαθὼν θάρρος, πάλιν τὸν ὁμίλησα, καὶ μοὶ εἶπε, «Δὲν ἔχω καιρὸν νὰ μελετήσω τὸν Χριστιανισμόν.» Ἀλλὰ περιφρονήσας ταύτας τὰς ἀντιρρήσεις του, καὶ σκεπτόμενος τὴν εὐκαιρίαν νὰ κερδίσω μίαν ψυχὴν τὸν ὁμίλησα καὶ τρίτην φοράν, καὶ ἀφοῦ συνεζήτησε τὴν ὑπόθεσιν σοβαρῶς, εἶπεν, «Πραγματικῶς ἔπρεπε νὰ σκεφθῶ περὶ Χριστιανισμοῦ, ἂν δὲν ἦσαν ὁ ἀδελφός καὶ ἡ μήτηρ μου, οἱ ὁποῖοι ἀμφοτέρω ἀνθίστανται εἰς τὸ νὰ σχετίζομαι μετ' αὐτόν.» Τὴν τετάρτην φοράν τὸν ὁμίλησα καὶ εἶπα, «Σεῖς ἔπρεπε νὰ σκεφθῇτε διὰ τὸν Χριστιανισμόν.» Ἀπήντησε:

«Γνωρίζω ὅτι ἡ μόνη ἐλπίς μου, καὶ ἡ μόνη ἐλπίς τῆς Κίνας ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ βεβαίως σκαπεύω νὰ εὕρω καιρὸν νὰ μελετήσω τὴν διδασκαλίαν Του, καὶ νὰ γείνω χριστιανός.» Φίλοι, βλέπετε τὴν διαφορὰν, μετ' τὴν ὁποίαν ἀντίστη εἰς τὰς προτεγγίσεις μου ταύτας; Ὁ μόνος τρόπος, διὰ τοῦ ὁποίου δύναται νὰ κερδηθῇ ὁ λαὸς οὗτος εἶνε ὁ διὰ τῆς ἀτομικῆς ἐνὸς ἐκάστου ἐργασίας, καὶ σεῖς νεαροὶ φοιτηταὶ τῆς Σχολῆς τῶν Γλωσσῶν, πρέπει νὰ εἰσθε πρόθυμοι διὰ νὰ κάμητε αὐτὸ τὸ ἀτομικὸν ἔργον.

Νομίζετε ότι δὲν ὑπάρχουν δυσκολίαι εἰς τὸ νὰ γείνη τις χριστιανός; Ἐνθυμοῦμαι πολὺ καλὰ, ὅταν ἡμῖν κάτω εἰς τὴν Ἱεραποστολὴν τῶν Μεθοδιστῶν πρὸ πολλῶν ἐτῶν, καὶ ἐπανήλθον διὰ νὰ κηρύξω εἰς τοὺς ἰδιούς μου στρατιώτας, ὅτι οἱ ἀξιωματικοὶ μὲ κατήγγειλαν εἰς τὸν Στρατηγὸν μὲ τὴν κατηγορίαν ὅτι ὁ Φέγγ ἔγεινε «δεύτερος βαίμων», καὶ ὁμιλεῖ κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον τῶν οὐτιδανῶν Ἱεραποστόλων. Καὶ κανεὶς δὲν δύναται νὰ εἴπῃ πῶς ἐκεῖνοι τὸν ἐμάχυσαν πρὸ τοῦ νὰ συνταχῇ μὲ αὐτούς.

Ὁ Στρατηγὸς μὲ προσεκάλεσε, καὶ ἀπήντησα, «Εἶνε ἀληθές. Στρατηγέ, ὅτι ἐγὼ ἤκουσα τοῦτο τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ εἶνε πολὺ καλὸν Εὐαγγέλιον. Δὲν ἴα πάτε μαζὶ μου νὰ τὸ ἀκούσῃτε;» Ὁ γέρον ἦτο συγγενὴς μου—ἐτραβίχθη ἀξιοπρεπῶς, καὶ εἶπε, «Νομίζετε ὅτι ἄνθρωπος τῆς ἡλικίας μου, ἡδύνατο νὰ παγιδευθῇ;»

Μετά τινα καιρὸν εἰς ἀξιωματικὸς πάλιν μὲ κατήγγειλεν εἰς τὸν Στρατηγὸν ὅτι ἀναγκάζω τοὺς στρατιώτας νὰ γείνουν χριστιανοί. Ὁ γέρον Στρατηγὸς προσκαλέσας μὲ εἶπε: «Τί κάμετε;» Ἀπήντησα, Κατενόησα ὅτι αὕτη εἶνε ἡ ἀληθὴς ὁδὸς τῆς ζωῆς, καὶ ἡ ὁδὸς τὴν ὁποίαν πρέπει ν' ἀκολουθοῦμεν ὅλοι.» Ἀργότερον ἔδωκα εἰς αὐτὸν μίαν ὥραιάν Ἀγ. Γραφὴν καὶ εἶπα, «Ἀναγνώσατε ταύτην, καὶ θὰ σὰς βοηθήσῃ πολὺ, διότι σεῖς εἰσθε ὁ δίδων εἰς ἡμᾶς τὸ παράδειγμα, καὶ ἡμεῖς πρέπει νὰ ὁδηγοῦμεθα ὑφ' ὧν, διότι ἂν ἡμεῖς σὰς λέγομεν ἓνα λόγον τὸν ὅποιον δὲν ἐπιδοκιμάζετε, καὶ σεῖς κυττάζετε μόνον εἰς ἡμᾶς, ἡμεῖς καταλαμβάνομεθα ἀπὸ φόβον.»

Νεαροὶ βλαστοὶ τῆς Σχολῆς τῶν Γλωσσῶν, ἀκούω ὅτι οἱ πλείστοι ἐξ ὧν πρόκειται νὰ γίνεσθε Ἱεραπόστολοι, καὶ θὰ συναντήσετε βεβαίως μεγάλας δυσκολίας, ἀλ-

λὰ νὰ εἰσθε γενναῖοι, καὶ προχωρεῖτε ἔμπρός, καὶ θέλετε νικῆσαι αὐτάς. Ἐχετε πρὸ ὀφθαλμῶν τοὺς ζηλωτὰς Ἱεραποστόλους, οἱ ὅποιοι εὗρον εἰς τὰς ἀρχὰς τὴν Κίναν πολὺ ἐχθρικὴν καὶ συνήντησαν μεγάλα ἐμπόδια εἰς τὸ κήρυγμά των. Ἐγὼ συχνὰ λέγω εἰς τοὺς ἀξιωματικούς μου,

«Σεῖς οἵτινες τρέφεσθε ὑπὸ τοῦ λαοῦ, χρεωστεῖτε νὰ δώσῃτε τὴν ζωὴν σας ὑπὲρ αὐτοῦ, διὰ νὰ πείσῃτε αὐτὸν νὰ γείνη ἀληθῶς ὁπηρετὴς τοῦ Χριστοῦ, ἀκριβῶς καθὼς ἔκαμαν πολλοὶ Ἱεραπόστολοι καὶ εὐεργέται τῆς πατρίδος.»

Ὅταν βλέπω ἓνα Ἱεραπόστολον ἱατρὸν γέροντα ὁστις εἰργάσθη 50 ἔτη εἰς τὴν υἱοθετηθεῖσαν πατρίδα του (Κίναν), καὶ ὑπέφερε πολλὰ ἐκ μέρους τοῦ φανατικοῦ ὄχλου εἰς τὸ παρελθόν, καὶ ἐν τούτοις ἐξασκοῦσθαι μὲ ζῆλον νὰ ἐργάζεται δι' αὐτόν, ἡ καρδία μου ἀναταράσσεται. Παρακαλῶ νὰ ἐνθυμεῖσθε ταύτην τὴν πρωΐαν ὅτι ὁ Κινεζικὸς λαὸς εἶνε καλοὶ ἄνθρωποι, καὶ ὁ στρατός εἶνε καλός, ἀλλ' οἱ Ἀρχόντες καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ εἶνε κακοί. Οἱ καιροὶ μετεβλήθησαν. Ἐάν σεῖς ὡς Ἱεραπόστολοι ἐξήρχεσθε μεταξὺ τοῦ λαοῦ τῶν ἀρχαίων ἡμερῶν ὅλοι ἐλεγον: «Προσέχετε ἀπὸ τοὺς λεγομένους χριστιανούς, διότι αὐτοὶ θὰ ἐξορύσσουν τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ τὰς καρδίας σας, καὶ θὰ ἐκδάρουν τὰ νήπιά σας.» Ἀλλὰ τώρα τί λέγουν; Τώρα ἀναγνωρίζουν ὅτι οἱ ξένοι χριστιανοὶ διαφέρουν, εἶνε τίμιοι εἰς τὰς ὑποσχέσεις των, καὶ ὅτι ἐν καιρῷ σιτοδείας καὶ ἀνάγκης αἱ ξέναι Ἱεραποστολαὶ προσφέρουν βοηθήματα εἰς τοὺς ἀπόρους.

Μὴ φοβεῖσθε, νέοι, νὰ ἀντιμετωπίσῃτε εἰς δυσχερείας διὰ νὰ φέρητε τὴν βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν εἰς τὴν Κίναν. Καὶ ἐνῷ σκέπτεσθε διὰ τοὺς ἄλλους, παρακαλῶ μὴ λησμονῆτε τοὺς δυστυχεῖς Κινέζους στρατιώτας, τῶν ὁποίων ἡ γλῶσσα κρέμαται ἔξω ἀπὸ τὴν πνευματικὴν εἴψαν,

καὶ προσφέρετε εἰς αὐτοὺς ὀλίγους σταγόνας τοῦ ὕδατος τῆς Ζωῆς, διὰ τὴν ὁρμήσθητε καὶ σώσετε αὐτούς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 14ον

Τὸ ἄγνωστον καὶ τὸ γνωστόν.

Εἰς ἕκαστον ἄνθρωπον ὑπάρχει κάτι ἄγνωστον, καὶ ἐνώπιον παντὸς ἀνθρώπου ὑπάρχει ἄγνωστον μέλλον. Τὴν ἐπιφυλάσσεται τὸ μέλλον διὰ τὸν Στρατηγὸν Φέγγ, οὐδεὶς δύναται νὰ τὸ προλέγῃ, οὔτε πῶς ὁ κεκρυμμένος ἐν αὐτῷ ἄνθρωπος εἶναι ἀποκαλυφθῇ. Ἀλλὰ γνωρίζομεν ὅτι «αἱ προσευχαὶ μεταβάλλουν τὰ πράγματα,» καὶ ὅτι «ἡ δέησις ἐνὸς δικαίου ἀνδρὸς πολὺ ἰσχύει ἐνεργουμένη.» Τὸ ἄγνωστον λοιπὸν ἐξαρτᾶται ἐν μέρει ἐκ τῆς χρήσεως τῆς δυνάμεως ἡμῶν τῆς βοθείας εἰς ἡμᾶς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ.

Καθ' ἣν στιγμὴν γράφονται ταῦτα, ὁ Στρατηγὸς Φέγγ παρσύρεται ὑπὸ τοῦ κινδύνου τοῦ πολιτικοῦ σπινθίου ἐν Κίνα, ὡς οὐδέποτε ἄλλοτε. Ὁ Πρόεδρος Λί Ε-φυγεν ἐκ τῆς πρωτεύουσας, καὶ ἂν αἱ ἐκθέσεις εἴνε ἀληθεῖς, ἐπεχείρησε ν' αὐτοκτονήσῃ. Τὸ Πεκίνον ἔμεινεν ἄνευ Πρωθυπουργοῦ, καὶ ἄνευ ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν, καὶ τῶν οἰκονομικῶν. Ἡ βουλὴ ἂν καὶ συνεδριάζει ἔνθεν δύναται ν' ἀποτελέσῃ ἀπαρτίαν, ἂν καὶ τὰ μέλη τῆς λαμβάνουν, ὡς λέγεται, περισσότερον τῶν 700 στερλίνων ἕκαστος τὸ ἔτος, ἐκτὸς τῶν ὁδοιπορικῶν ἐξόδων.

Πρὸ τῆς φυγῆς τοῦ Προέδρου ἐξεδόθη διάταγμα, καθ' ὃ ὁ Στρατηγὸς Φέγγ μετατίθετο ἀπὸ Πεκίνον εἰς τὸ Νοτιοδυτικὸν μέτωπον, ὅπερ ἦτο αὐτὸ τοῦτο ἔξορίαν.

Αἱ ἐφημερίδες τῆς Κίνας ἔγραψαν ὅτι ἡ φυγὴ τοῦ Προέδρου προήλθε διὰ τινος τελεσιγράφου τοῦ Στρατηγοῦ Φέγγ, τῇ παρακινήσει ἀναμφιδόλως τῶν ἀνωτέρων τοῦ στρατιωτικῶν Ἀρχῶν. Ἐντεῦθεν ἐξάγεται ὅτι ὁ Φέγγ σήμερον εὐρίσκεται εἰς τὸ κέντρον τῆς παρούσης ἐν Κίνα ἀναστατώσεως καὶ ἀμηχανίας, καὶ εἰς θέσιν, ἣτις ἐγκυμονεῖ πιθανὰς ἐπιτυχίας ἢ ἀποτυχίας. Ἐνταῦθα διακόπτομεν τὴν ἀτελεῖ ταύτην ἱστορίαν, ἀλλὰ μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι αὕτη θέλει ὑπενθυμίσει εἰς τὸν ἀναγνώστην, περὶ τῆς εὐθύνης τῆς προσευχῆς.

«Ὁ λαὸς ὁ καθηήμενος ἐν σκότει εἶδε φῶς μέγα, καὶ τοῖς καθημένοις ἐν σκιά θανάτου φῶς ἐπέλαμψεν αὐτοῖς.» (Ματ. 4 : 16)

«Ἐθνη ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν ἤξουσιν καὶ ἀνακληθήσονται μετὰ Ἀβραάμ, Ἰσαάκ καὶ Ἰακώβ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν, οἱ δὲ υἱοὶ τῆς βασιλείας ἐκδιηθήσονται εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον, ὅπου ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ τρυγμὸς τῶν ὀδόντων.» (Ματ. 8 : 11—12)

 SISMANGELO

Τιμᾶται, 20 γρόσια

S. MANOGLIO
MILANO